

Zeliha Bicer

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.07.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

17 Ağustos

Bebeydi sevimiz
Büyüttük,giydirdik,besledik.
Yemyeşil bir örtü serdik üstüne
Huzur.. dedik
Ama..
Sensizlik 17 Ağustos gecesi
Karabasan gibi çöktü üzerime
Elveda bile diyemeden
Bir yaşamı,bir seni
Ve..
Bensiz seni toprağa gömdük.
Yemyeşil örtü şimdi senin üzerinde
Oysa sen benim sığımdın
Hala sığımsın
Isıt yeşil örtünle
Gittiğin yeri
Ergeç yanına geleceğim
Bekle beni...

Selma ve Ayhan anısına
17.8.1999

Zeliha Bicer

22 Nisan Toplantısı İçin

Yüreklerini bildiklerim
Yüzlerini göremediklerim
Bugün yüreklerini yüzlerine giydirdim
Siz çıktınız..

Zeliha Bicer

Acıtma Beni Yaşam

Acıtma beni yaşam
Koparma beni dalımdan
Öyle hafif
Öyle savunmasızım ki
Bu gece
Kayar ayağım buzdan
Esen rüzgar
Koparır beni dalımdan
Esme be rüzgar
Bu gece esme
Efkarlıyım martılarım
Hüzün yüklü bulutlarım
Ağlamak isterim
Ağlayamam
Yüregimin yükü var
Aklımın doğrusu
Yürüdüğüm yolun taşları
Açtığım kapımın anahtarı
Hep sen
Sen işte
Gelişlerin sevinç
Gidişlerin yaş
Dayan şimdi işte
Dayan gidişlere..

Zeliha Bicer

Ad koyma

Aşka ad koyma
Gönlündekini dök ortaya
Yalansız riyasız
Sen gibi gel...

Zeliha Bicer

Adını Sayayım Adımlarımda

Kağıt gülümsedi bembeyaz
Kalem yeşile boyandı
Gülüşün günaydınlarımda
Gelişin heyecanım
Derinliğinde gözlerinin
Kaybolmak istiyorum
Hadi
Gel kuytu köşelerde
Öpüşelim
Martılara şarkı söyleyelim
Bu kez, sevmeleri anlatan
Gel
Al beni benden
Bir iki üç derken
Adını sayayım adımlarımda

Zeliha Bicer

Ağla Utanma

Ağla! !
Utanma, gözyaşının aktığından
Aldırma sen, bakanlara
Bu günü geride bırak
Acınmışlara, kahrolmuşlara
Gömme yüreğini.
Sen ki, sevmeyi bilen
Sen ki, deli aşık..
Gönlündekini görmeyene
Senden değildir artık.
Sana uzanan, elde
Sana gelen, gönülde
Beyaz rengi taşısın.
Yüreğinin çoşma zamanı
Bu geceyi geride bırak
Seni kaybeden ağlasın....

Zeliha Bicer

Ağustos

Bakmasaydın gözlerime
Tutmasaydın ellerimi
Cümlelere tutunamazdım
Serseri harfler gibi
Vururdum kağıda kaleme
Kış derken
Yaz derken
Geçiyor zaman
Şarkımız çaldı
Tutundum kelimelere
Gittin ya..
Bakamıyorum ya..
Vursun rüzgar
Yağsın yağmurlar
Ağustos'ta kaldım ben

Zeliha Bicer

Ah Be İstanbul!!!

Ben göçümün 2. günündeyim,
İstanbul büyü gibi.
Aldı kollarına sanki,
Sımsıkı sardı beni.
Yine seni düşündüm,
Ahh düşünmez olaydım.
Yine yüreğimde sıcaklık,
Yine sancılı gecelerim.
Ve..
Yine sensizliğim düştü
Yüreğime,
Daha ne kadar sabahlayacak,
Vee..
Daha ne kadar
Kadehlerde tüketeyeğim seni..
Düşünür,düşünmez,
Uyanır, uyanmaz,
Yine sen..
Ah be İstanbul gelmese miydin?
Sen yine beni sevdalara saldın...

Zeliha Bicer

Ahımsın

Bir hiçlik
Bir yoksunluk
Sonsuz bir sevgi
Yol bitmedi..
Sen, gün batımı
Sen, şiirlerin tümü
Bir acım
Bin ahımsın

Zeliha Bicer

Aklıma Düştüğünde

Sesinin yabancıısı değilim artık
Kokunu içime çekebiliyorum
Olmadığın zamanlarda
Aklıma düştüğünde özlemlerim
Dövüyor dalgalarca beni
Yağmurlar yağdırıyor gözlerime
Aklıma düştüğünde
Yangın yerine dönüyor yüreğim
Şarkılarım sen oluyor
Uykularım yine sen
Senli sabahlarıma uyanıyorum
Günaydın sesleriyle martılarımın
Gökyüzü maviliğinde
İstanbul oluyorum nedensiz
Nedensiz hırçınlıklarım oluyor
Gelsen, dokunsan öpsen
Okşasan usulca saçlarımı
Seni seviyorum dese dilin
Durulsa benliğim
Aklıma düştüğünde,
Dudaklarını öpüyorum usulca
Uzaklarda bir martı kanat çırpıyor Salacak ta

Zeliha Bicer

Aldın akıl Taşlarımı

Uyandım turuncu hüznümle bu sabah
Aklımdaki senle ve sevginle
Yastığına baktım boştu
Döndüm sarıldım hayaline
Martılara seslendim
İstanbul a götürün beni
Kokunu özledim, öpüşlerini
En çok gözlerini
Çocuk yüreğimle
Sarıldım umuda
Her şey senken evde
Üstümde kokun kalmışken
Sensizlik bir kez daha
Vururken kıyılarımı
Aldın akıl taşlarımı
Attın denizlere

Zeliha Bicer

Aldırmıyorum

Günlerdir bir şarkıya asılı kaldı duygularım
Çaldıkça, dinledikçe ben
Efkârım artar, çoğalırım senle
Ağır aksak oynamak isterim
Sussa da dilim
Kalemim yazar durmaksızın
Denizdeki yelkenliler gibi
Bir o yana, bir bu yana
Savurur sensizliğin beni
Yanımda olsaydın belki
Dokunmazdı şarkılar bu kadar
Sokaklarda yürüyorum, ağlıyorum
Yüzüme bakanlar var
Aldırmıyorum.

Zeliha Bicer

Alıştıramadın Beni

Gelişlerindeki sevincime, coşkunluğuma
Gidişlerindeki hüznüme, kahrolmuşluğuma
Alıştıramadım hala yüreğimi
Yine yağmur yüklü bulutlarım
Yine her şarkıda sen!
Kalemimden damlayan hüznlerim
Buz tutmuş ellerimden kayıp giderken
İsyanım martı çığlığında
Sevgimse, cehennem ateşi gibi yanmakta
Ben hala divaneyken
Seninle de, sensizken de
Alışamam bu gelmelere, gitmelere
Kal gitme!
Kal gitme!
Diye, haykırırken yüreğim
Sessizliğe gömme beni
Alıştıramadın işte! ! !
Alıştıramadın beni
Sensizliğe...

Zeliha Bicer

Anla Beni

Bilir misin ki?
Sensizliklerim sancı
Bilir misin ki?
Sesin tabum
Sensiz ne haldeyim
Anla beni...
Gelmesede resmin
Duymasamda sesin
Çağlasada gönlüm
Seni seviyorum
Anla beni...
Aldırma girdaplara
Bakma sen karanlık sabahlara
Sen benim ışığımsın
Anla beni...
Boşver desem
Yalan!
Gelme desem
Yalan!
Öyle özledim ki tenini
Her kadehte seni içer olduğumdan
Kadeh düşmüyor elimden
Anla beni....

Zeliha Bicer

Anlat Bana

Anlat bana,
Derinliğinde gözlerinin
Gizlenen yaşlarını
Anlat bana,
Kırık aşk hikayeni
Sayısız gecelerin uykusuzluğunu
Barışamadığın gündüzlerini
Kaçışlarını anlat.
Ördüğün duvarlarını
Nasıl defalarca yıktığını
Gitarının tellerinde
Gezinen ellerinin
Ne zaman isyana dönüştüğünü
Söylediğin her şarkının
Yüreğindeki sesini anlat
Üstelik İstanbul daysan
Ve sevdalıysan
Daha çok şarkılar söyle
Gözlerinin derinliğindeki
Gülümsemele.

Zeliha Bicer

Anlayana..

Şiir yazmak,yüreğe anlatmak değilmiş
Şiir hep bir kişiye yazılırmış
Onca şiirlerden şarkılardan
Niye etkilenir o zaman insan
Herkes kendine yaşıyorsa
Yüreğindekiyi anlatıyorsa
Anlamaz o zaman yazılanı kimse
Yazandan başka
Ben yine yüreğimi yazarım
Yine seslenirim sevgiliye
Bazen dostumu yazarım
Bazen İstanbul'umu
Anlayacak olan var yazdıklarımı
Anlatamadıklarım da olacaktır
Bu kapı gönül kapısı
Gören buyursun gelsin
Görmeyene Allah gönül kapısını gösterecek..

Zeliha Bicer

Anne 4

Anne, bir dolu bir boş
Hem varsın hem yok
Sonbahar oluyorum
Yapraklarım dökölüyor
Yalnızlığım kapkara gün gibi
Ne zaman düşse içime ateşin
Ne zaman sıcaklığını istese yüreğim
Sığınak oluyorsun gözlerimde
Çocuk oluyorum yine
Ve yine dönüyorum
Öldüğün güne..

Zeliha Bicer

Annem

Bu gün senin günün annem
Sana sarılma günüm.
Sevildiğini bilme günün
 sensizliğin kağıncı yılı, unuttum.
Öyle uzun zaman ki
 zledim desem,
Kokunu,g l   n .
Bu gün  ocuk oldum ben
Senin günün annem.
Yüreğimin ya ı akıyor.
Yağmur gibiyim.
Ve hep seni özledim, zlyorum
Günün kutlu olsun
Ruhun  ad olsun.

(İstanbul mayıs 2005, Annem icin)

Zeliha Bicer

Annem 3

Babam ölmüştü hani,
Gözlerinde denizler kadar yaşlar vardı
Ağlıyordun.
Sarılmıştın bize,sımsıkı
Şende bırakıp gidecekmişsin de
Özlemlerini içinde tutar gibi.
Sela sesine alışmıştım çocuk yüreğimle
Hep bir yanım eksilirdi
Kulaklarımı tıkardım
Belki ölen ölmemiştir diye
Korkularım,ağlamalarım,çocuk yüreğim
Engelleyemedi gidişini.
Özledim annem ben seni
Senin günün yaklaşıyor
Sıcaklığını toprak veremiyor
Sarılmak istiyorum sana
Tüm hücrelerimde,hissetmek
Beni cocukluğuma götür Anne....

Tüm annelerin gününü kutlarım
Ölenlere rahmet,kalanlara sağlık mutluluk

Zeliha Bicer

Annemin Ardından 2

Yüzünü unuttum, sesin hatırimda değil
En çok sevgini biliyorum
Sarılmanı, sıcak
Kederimi bilemezsin annem
Sen koca bir çınardın fideleri bizdik
Yıkıldın ansızın
Çocuktum korkmuştum
Savunmazdım, sensizlik neydi
Neydi diye düşündüm
Koca bir boşlukmuş, kimsesizlikmiş meğer
Kar yağıyor lapa lapa, içim buz gibi
Gözlerimde biriken yaşlarıma dön vurdu
Yanan mum gibiyim, erimekteyim yavaş yavaş
Yılların birikimi var üstümde bedenimde
Taşımakta zorlandığım,
Yokuşu çıkmakta kaderim, hep yokuşu
Nefes almak isterken ben hancer saplanır göğüsüme
İsyan değil bu Yaradanıma
Biraz özlem, biraz yetimliğim vardı satırlarımda...

Zeliha Bicer

Annemin Ardından..

Hiç siz hastanenin yoğun bakım odasında sevdiğinizi beklediniz mi? Çaresizliğin pencesinde kıvrılırken, bir yanda umuda sarılmanın insana verilmiş olan en büyük lütuf olduğunu öğrendiniz mi? Gözyaşlarınızı dışa vuramamaktan dolayı yaşınızın boğazınızı nasıl yakıp kavurup aşağıya indiğini hissettinizmi? Koskoca bir yaşamın tükenişini seyrederken, çaresizce elini tuttuğunuz anneniz olduğunu düşündünüz mü hiç? Yaşamın kıyısından, dik yamaçlı yokuşa tırmandığını gördüm annemin, uçurumun kenarında esen rüzgarlara bırakmış kendini, bir adım sonra düşecek gibi duruyor. Ve o yoğun bakım odasında annemin elimi son kez sıktığını sonra kendini o rüzgara bırakıp gittiğini gördüm...

Zeliha Bicer

Aşığım

Gelişim sana,gidişim senden,yönelişim sen
Hep sana,hep bize gidiyorum yollar boyu
Yollar mıydı dediğim senden sonra yürüdüğüm?
Yalnızlığımı içime akıttığım yaşlarım
Sevmek böyle birşey olsa gerek
Bir yanın yanarken,bir yanın yetim kalır
Tutsam elini derken,karanlıklara dalarsın
Yönelişlerim sanaydı ya, gelişlerim de sana
Yaşamlarımın içindesin yar
Nefesimde,yüreğimde, suyumda, şarkımda
Sevmek bu olmalı mutlaka
Şana kaldırdığım kaçınıcı kadehlerimdesin
Özlemlerimin kor ettiği yüreğimde
Limana yanaşan gemi gibi,yükünü indirirken
Sana seslenişlerimdeki yükümü alışın gibi
Kızıl kor akşamlarımın gecelerde birleştiği yerdeyim
Gel, bekliyorum seni özlemlerinin yetimliğindeyim
Öksüzlüğüm ve yetimliğim vururken demlerimde
Anlarım sen, saatlerim sen, aylarım,yıllarım sen
Gitsin, bırak martıları uçsunlar özgürce gökyüzünde
Seni getirsinler bana, sevgimi taşısinlar kanatlarında
Ben seni böyle seviyorum, sevdim işte yar....

Zeliha Bicer

Aşk Biter

Kalemle söyleştim
Kağıtla dertleştim
Birbirine bağladım cümlelerimi
Bir yanda sen
Bir yanda ben
Aşk her gece yanardı
Yağmur yağardı bazen
İslanırdık, ağlardık
Bir yanda ben
Bir yanda sen
Sonra tükendi cümleler
Aşk yanmaz oldu
Yağmur yağdı yine
Döküldü teker teker
Biriktirdiğim kelimeler
Bir ucunda sen
Bir ucunda ben

Zeliha Bicer

Aşk Seni Sevmekse

Aşk seni sevmek ise
Aşk sana dokunmaksa
Aşk sensizlikte
Gün doğumunu seyretmekse
Ve aç susuz kalmaksa sensizlikte
Acı ise soluksuz
Anlaşılmamaksa satırlarda
Bir telefon sesinde değilse sevdiğin
Karşılığı yok demektir sevmenin

Zeliha Bicer

Aşkın Tarifi Olur mu?

Aşkı tarif et der bazıları
Yemek mi bu tarifi olsun?
Tuz koyarsın biraz salça
Zeytinyağlıysa şekeri unutma!
Aşk tarif edilebilir mi?
Yüreğe düşen ateşi
Sen başka anlatırsın
Ben başka..

Zeliha Bicer

Avucunda Yaşamım

Avucunda görünen yaşam çizginde
Tüm yolların bana çıkıyor,
Uzanan ellerin avucumda
Yakıyor,acıtıyor beni
Çizgilerine, yolları ekledim
Özlemler yineilmekilmek yüreğimde
Ve yüreğimin ateşi sönmüyor
Dindir, gitme bırakma beni
Yine gömme sensizliklerine

Zeliha Bicer

Ay Işığına Vuran Martı Kanadı

Ay ışığına vuran martı kanadı,
Yüregimde sevgimin sıcığı.
Hasretlerimde kalan,
Uzarlarda çalan bir şarkı.
Bir kadeh rakımı koydum,
Denize baktım.
Yakamozlar da aldattı beni..

Zeliha Bicer

Aylarım Temmuz Kalır mıydı Hiç..

Yağmur buluta sevdalanmasaydı
Her kûşünde yağmurun
Güneş çıkar mıydı hiç
Rengarenk kuşağıyla
Bedenini sarar mıydı gökyüzünün
Martı denizi sevmeseydi bu kadar
Koşar mıydı vapur ardında çaresiz
Ağaçlar yaprakları tutar mıydı dallarında
Toprağa sımsıkı bağlar mıydı köklerini
Ben seni sevmeseydim eğer
İstanbul olur muydum
Mevsimlerim hep yaz
Aylarım Temmuz kalır mıydı hiç

Zeliha Bicer

Bağbozumunda Yüreğim

Bağbozumunda yüreğim
Çokluklarda hiçliklerim
Ne imgelerle
Ne de hecelerle işim
Seni getirsin bana kelimeler

Zeliha Bicer

Bak Avularımnda Nasır Var

Soyun ıplak çırılçıplak
ıkart üstünde sana ait olmayan tüm Şeyleri
Yreğınle gel bana ne olur
Sen gibi,duru su gibi,gün gibi
Aydınlat dünyamı,yarat yeni baştan beni
Bak avularımnda nasırlarım var
Öyle yk taşıdım ki ömrüm boyu
Yüküm olma, yürüdüğüm yolum ol
Batan günüm değil,doğın güneşim ol

Zeliha Bicer

Bana Çaresizliğimi Anımsatıyorsun

Sen bana çaresizliğimi anımsatıyorsun
Bırakıp giderken gözündeki yaşları
İçimde taşıyamadığım aşkını
Sen bir kalemde sildiğim
Sonra içimi acıtan özlemlerini
Ve delice sevdanı
Unutturmuyorsun..

Zeliha Bicer

Bana Dört Mevsimi Yaşatmalısın Yar..

Dört mevsimi yaşatmalısın yar
Sevdirirsen kendini bana
Böyle sevdirmelisin.
Sende yanmalı gönlüm
Sende tüketmeliyim ömrümü
Ateşten gömlek olmalı
Sevgin bedenimde
Günümü gecemi bölsün
Hasretlerin
Damarlarımda akan kanda
Senden damlalar olmalı
Dağları delmeliyim ferhat gibi
Erimeliyim leyla misali
Dinlediğim tüm şarkılar da
Dolaştığım sokaklar da
Hep beni sana çıkarmalı.
Dalgalı deniz gibi hırçınlığım
Gün doğuşum olmalı
Sevgin...

Zeliha Bicer

Bazen

Bazen, içinde birikir binlerce hüzn
Bazen, güneşe ulaşmak çok kolay gelir
Bazen, mutluluk küçük bir çocuk elindedir
Bazen, karanlıklarca yalnızsındır..

Zeliha Bicer

Bazen girdaplarında yaşamın

Bazen girdaplarında yaşamın
Bazense pembe bulutlarında duygularımın,
Hani,diyorum olmasaydın bende,
Yaşar mıydım?
Yine seni
Bu benim desem olmaz,
Sensin desem
Hiç olmaz
Bu biziz desem oluyor gibi,
Senin gelişlerindeki
Beklentim sensen
Yine beklerim
Yine özlerim
Yine yazarım
Sana...

Zeliha Bicer

Beklemekteyim

Karanlıktaydım nice zamandır
Bir gün uyandım gündüzüme
Sesin, gülüşün ve gözlerinle
Biçare olmak ne acı
Ne acıdır ki ağızından çıkacak söze bakmak
İdamını bekleyen mahkum gibi
Beklemekteyim.

Zeliha Bicer

Bekleyeceğim

Bekleyeceğim,
Gün gelecek kalemimi tutacak parmaklarım
Sonra duygularım akacak,
Kağıt dolacak satırlarla sen diye
Kemanın tellerinde,piyanonun tuşlarında olacaksın
Hüzünlü melodilerle dolduracağım yüreğimi,
Gözüm kapalı seni dinleyeceğim
Senle söyleşeceğim,
Kapım çalınacak,yavaşça açacağım
Rüyalarımдан sırlıklam uyanacağım,
Ellerimde senin resminle
Sensizliklerim yine oyun oynacak bana
Kemanın sesinde
Ben yine hasretlerin,
Ben yine martıların
Ve ben yine
İstanbul un şarkısını söyleyeceğim

Zeliha Bicer

Ben

Bir ağaçta çiçek
Denizde martı
Göklerde yıldız
Yürekte sevgiyim
Özlemim,sılayım
Hüzünüm, sevinçliyim
Çocuğum ben
Bir gülüşe, yedigül veren
Şefkatim, sevenim
İstanbul um kimsesizliğimde
Evin sarı ışıkları
Açılmasını bekleyen kapı
Dost elinin sıcaklığı
Koca bir yüreğim
Korkağım, incinenim
Kelimeyim şiirlerimde

Zeliha Bicer

Ben Bilmem ki Saklanmayı

Ben bilmem ki saklanmayı,
Kelimelerle oyun oynamayı
Siyaha beyaz diyemedi dilim
Ellerim hep sıcaktır benim
Tıpkı yüreğim gibi
Seviyorum
Bir yanımda hep hüznün taşır
Bir yanımda akmaya hazır gözyaşlarım saklı
Bu yüzden sevdim ben İstanbul u

Zeliha Bicer

Ben Bilmem ki Saklanmayı 2

Martılarımdı bana senden bahseden
Trenin melodisiydi içimi hüzünleştiren
O eski mecmualarda aradığımdın
Sevdim ben seni deliler gibi
Sustum sustum yıllar boyu
Gülümseyen yüzümü gördüler
İçten ağlamalarım vardı oysa benim
Sevdim İstanbul u sensizliklerimde
Sensizliklerimde kaldırdığım kadehlerimde
Kadehlerimin dibinde aradım seni
Siyaha beyaz diyemedi dilim
Seni öyle çok sevdim
Sabrı öğrendim, aşkı öğrendim
Turuncu akşamlarımın hüznünü
Bu yüzden sevdim ben İstanbul u
Sen demekti, yaşamaktı seni.

Zeliha Bicer

Ben Hala Çocuğum Anne Sev Beni

Büyüdüm ben anne,kocaman bir kadın oldum. Çocuktum elimi bıraktığında. Oyunlar oynadığım sokağımda seninle çektiğimiz resmi çıkardım albümden. Sarılmışım sana sımsıkı, sensiz gelecek yılları bilir gibi. Büyüdüm dedim ya anne ama hala çocuk kaldı yüreğim hala anne derken biri,titretir yüreğimi alt üst eder benliğimi. Büyüdükçe hep sızı kaldı,hep ağladım. İlk aşkımı anlatamadım sana mesela, kızgınlığımda,kırılganlığımda paylaşamadım. Kendim söyledim,kendim dinledim dört duvar arasında. Mezarda,başucunuzda bir ağaç var. İki dalı kalmış, sen ölmeden bir dalını kesmişlerdi,gülmüştün bak benim sıram geldi dedin ve sustun. Koca bir suskunluk,yıllarca suskunsun annem. Kokunu unuttum,en çok hangi yemeği severdin ya da hangi kelimeyi daha çok söylerdin unuttum. Unutmadığım birşey var bizi böyle büyüttüğün bu gün beni var eden sevgin,bu sevgin bana insanları sevdiren. Sen uzaklarda olsan da göremesem de yüzünü,koklayamazsam seni bile,sen bizi sevdin annem sevgin getirdi beni bu güne.

Özlemlerim günbe gün artıyor
Belki adım adım ölüme yaklaştığımdan
Belki saçlarımdaki aklar
Annemi özletiyor bana
Kara toprağa gönderirken
Çocuk ellerimde kalmıştı resmi
Şesini unuttum,
En çok hangi rengi severdi?
Bilmiyorum
Bildğim beni çok sevdiği
_Hala çocuğum anne
_Sev beni
Ne olur bu gece

Zeliha Bicer

Ben İsmim Her Halinde Sevdim Seni

Ben ismin her halinde sevdim seni
Mevsimlerin her değişiminde
İşledim sevgimi
Madenci gibi çalışırım
Yüreğimdeki senle
Işığımsın benim
O görünmez tünellerde.

Zeliha Bicer

Ben Sabahımı Bekliyorum

Bir gün gözüme bulutları getiren, gözyaşlarına dönüştüren cümle, görmezlerimi, açmazlarımı anlattı.

Aklıma uyamamıştım. Yüreğim hep sen diye çarparken. Olmaz ki sevgi dilenmek. Zorla sevilmiyor. Artık anladım. Canım yanıyor, her okuduğumda yazdıklarını. Bir yandan okudukça, içimin acısına tuz basıyorum. Kanamıyor artık yalnızca içim acıyor.

Yalın söylüyordu radyoda,

Gerçeğin kenarından
Hayatın düzenine
Bir yol bulup,
Ben akamadım
Bu gün budur pencere
Kışla yüzleşince
Çok üzgünüm
Kalamadım

Bazen şarkılar hep kederime yazılıyor. Üzgünüm ama umutsuz değil. Sevmeye aşık olduğum sürece, yüreğimdeki o sıcaklığı kaybetmeyeceğime inanıyorum.

Bu inanca sarılıp, seni yavaş yavaş eriteceğim. O zaman sesini duyduğumda med cezirlerim olmayacak. Korkmayacağım, ya elim gider de ararsam kaygısından.

Bu günüm böyle sensiz, üzgün ama umutlu.

Her gece karanlığı, sabaha kavuşmak zorunda.
Ben sabahımı bekliyorum.

Zeliha Bicer

Ben Sana

Güneş güne,
Gün geceye
Gece Ay'a
Ağaç yeşile
Nehirler denizlere
Şarkılar şiirlere
Ben sana sevdalanırım

Zeliha Bicer

Ben seni bir vapur düdüğünde yolcu ettim

Ben seni bir vapur düdüğünde yolcu ettim
Martıların çığlıklarına gizledim gözyaşlarımı
Şalacak ta seyrettim İstanbul u
Özlemlerimi tuttum Kızkulesinin duvarlarında
Ben seni bir yağmurda erittim
Kaydı gitti ellerimden gençliğim
Ben seni sakladım satırlarımda
Köşesine ilıştirdim yazdığım yazıların
Hiç sesin çıkmadı ben seni kaybettim
Yiten zamanda..

Zeliha Bicer

Ben Seni Görmezsem Eğer...

Ben seni görmezsem eğer,içimde kış olurum
Karlarım düşer,yağmurlarım yağar
Çöl olur,kavrulurum
Mecnun -Leyla olurum,dağlarla vururum
Ben seni görmezsem eğer,yok olurum
Sevdalarımda dikenlerim olur
Hiç güneş bilmez,hiç yüzüm gülmez olurum
Sen bana gelirsen eğer
Cemre olurum düşerim,her tarafında yüreğinin
Sevdalarım çılgık çılgık,hasretlerim sessizlik
Yokluğunda hiçlik,varlığında sen olurum

Zeliha Bicer

Ben Seni Hemen mi Unutmalıydım

Bu kadar çabuk mu geçmeliydi zaman
Ben seni hemen mi unutmalıydım
Onca fırtınalardan sonra
Kocaman bir boşlukmuş aşkın
Konuştukların sen değil
Yaptıkların bir başkası
Bu yüzden mi izin kalmadı
Yüreğimden koparıp attım
Gece gözlerini sakla
Onlar senin yaşamın

Zeliha Bicer

Beni sessiz bırakma..

Beni sessiz bırakma sensizde
Beni martılara mahkum etme.
Seni seviyorum işte ben,
Ben gibi
Seni seviyorum
Çaresizliğim gibi...

Zeliha Bicer

Bensiz Gitme Gitme Ne Olur

Bensiz gitme gitme ne olur
Bırakma
Yalnız koyma beni
Bu gece dolunay var
Gelsen yanıbaşıma
Samanyolun u dinleseک yine seninle
Dans etsek,usul usul öpsen beni
Ne olur
Bu gece yürümek istiyorum,
Üstelik yağmur var İstanbul da
Sensizim ıssızım yürek atışlarım
Ve ben
Ve dolunay
Terkedişlerinin ardından kaç yıl geçti
Yaktıkça rakı genizimi seni andım
Sensizliğe daha ne kadar ağlayacak bu gönlüm
Daha ne kadar sabahlayacağım
Kaç kadeh kıracağım
Kaç kere tövbe edip döneceğim tövbemden
Bensiz gitme gitme ne olur
Bırakma
Yalnız koyma beni...

Zeliha Bicer

Beyaza Dönen Maviyi Anlattın Bana

Yanımdaydın, kokunu çektim içime

- Özgürce -

Ellerine uzandığımda tuttu ellerim

-Seni -

Ulaşmak ne kadar kolaydı

-Sana -

Mesafeleri aşmıştık

-Seninle-

Yaşamak ne güzel! ! !

Gülmek herşeye mutluluktan.

Gün batımının gri turunculuğunu

Anlatmak sana.

Denizin, akşamın alacalığında

Beyaza dönen mavisini

Göstermen bana

Seninle yaşam güzel

Paylaşımlarımın sonu yok..

Nefes gibisin bende.

Seni bu yüzden mi sevdim?

Bu muydu aşık eden beni sana?

Gözlerindeki sevgi ışıltıları var ya

Masum bir çocuk,

Kirletilmemiş deniz gibi.

Ağacın dalındaki tomurcuk,

Sonsuz bir gelecek,

Sana olan sevgim gibi.

Gelişlerin böyle işte..

İçime sığmıyor bu çocuk! ! !

Misket oynuyorum kimi zaman

Kimi zaman kör ebe...

Zeliha Bicer

Bilmiyorum Değişen Bir Şey Var

Bilmiyorum, değişen bir şey var
Yüregimin derinliğinde
Bana dokunan, heyecanlandıran,düşündüren
Seninle, dans etmek istiyorum
Hatta İstanbul u adım adım dolaşmak
Adını koymuyorum
Bu meçhule gidişin
Bilmiyorum dedim ya
Değişen bir şeyler var
Gözlerimin derinliğinde
Sözlerimde saklı sen.

Zeliha Bicer

Bir Ayrılığın Hikayesi

Kadın gülümsedi,erkek bakarken gözlerine
Elini uzattı tutsun diye ellerinden
Yıllarını verdiği aynı yastığa baş koyduğu
Öpüp kokladığı yaşam yoldaşiydi
Bugünden sonra ayrı yastıklarda
Ayrı kollarda uyanacaklardı
Acıydı.. çok acı,
Ağlıyordu kadın süzülürken yaşı
Gülümsedi yine
Adam umarsız duyarsız
Onca fırtınaya karşı
Aldı çantasını kadın kalktı
Baktı
Adımını atarken kapıdan
Gözlerinde yaş,içinde telaş
Yeni bir yaşama yepyeni bakışlara
Bıraktı kendini...

Zeliha Bicer

Bir Ayyaşın İçkisini Yudumlaması Gibi..

Karın dondurucu soğuğu vuruyor pencereme
Üşüyorum sıcacık evimde
Ellerim titriyor nöbete tutulmuş gibiyim
Bir ayyaşın,bir damla içkisini yudumlaması gibi
Sana ihtiyacım var.
Kimsesizliklerim öyle dövüyor ki bu gece benliğimi
Paramparça umutlarım
Bu gece sabahı beklemek istedim
Günün aydınlığını görmek
Yüreğime çöreklenen bu karabasani atmak
Doğan güne MERHABA derken
Ben gibi olmak
Sevgi dolu,umut dolu
Sensizliğin vermiş olduğu özlemi içimde taşıyarak..

Zeliha Bicer

Bir Bilsen

Vapur ılıklarına karışmış martı sesleri
Kendime ay, sana kahve söyledim
Gün,yitip gitmekte yeşil sarıya boyanmış
Kara gözlerine ne güzel yakışmış
Üstüne giydiğın mavi kazağın
Birde telaşlı bakışların
Elimi tutsa diyorum içimden
Sonra yakamozlara teslim oluyorum
Cemal Süreyya,Edip Cansever
Ama en çok Özdemir Asaf'ı
Anıyor yüreğim,
Şana bakıyorum
İçim çekiliyor, gözlerimi kaçıyorum
Ah diyorum ah diyorum
Bir bilsen..

Zeliha Bicer

Bir Bütünü Oluşturuyorum

Yabancıyım
Kendime, şehriime
Martıyım
Vapurlarııma, denizlerime
Aşkım
Dokunmalarııma, yüreğıime
Senin
Nefsime, nefesime
Özlemim
ulaşamadığııma, yalnızlığııma
Kalemim
Yazdıklarııma, anlattıklarııma
Bir bütünü oluşturuyorum
Tüm yaşadıklarıımla
Seninle oluşlarıımda
Sensizliğıın yok oluşlarıında

Zeliha Bicer

Bir Düş Kurarım Kendime

Ben kendime sığmadım
Bedenime şehrim
Sen benden gittin gideli
Martılara ağladım
Vapurların arkasından giden
Köpüren dalgalarda
Öfkem vardı
Haykırmak istiyordum
Seşim çıkmıyordu
Boğazımda bir yumru
Gözlerimde yaşlar
Asılı kaldı
Çınar ağacıym ben
Bu zamanlarda
İçim buz keser
Kederimi dondururum
Yine el olurum
Yine beden
Yeni baştan sevmek için zaman
Zamanda artık sen olmayan
Bir düş kurarım kendime

Zeliha Bicer

Bir Fincan Kahve

Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı varmış.
Seymeleri,ufak fincana nasıl sığdırırlardı diye düşünürdüm bazı zamanlar
Sığdırılan kahveye sevgiler değil,sembollermiş
Bende seni gün batımındaki kızılılıkta sembolleştirdim
Hergün doğup hergün battığı için
Günüme seninle başlayıp seninle bitirmek için.

Zeliha Bicer

Bir Gül Dalında Gülümse

Gözlerimde kaybolsada hüznler
Bir gül dalında gülümse
Gelmese de seninle
Hep yollarını gözle.
Özlemlerini kat geceye
Kaldır başını gökyüzüne
Bak, yıldızlar kadar ben varım
Tut ellerimi, okşa beni teninle
Hisset beni, küçük tebessümünde
Bir martı çığlığı anımsatsın sana
Sensiz geçen günümü..gecemi..

Esra SENGİR
Zeliha BİÇER

Zeliha Bicer

Bir Hece İsmi

Uslanmaz usanmaz bu yürek
Suskunlarına salar kendini bazı geceler
Dinler, dinlenir sessizlikte
Karanlığında gecenin
Bir hece ismin

Azgın sularda tutunacak bir dal
Mavilerde martılarda
Vapurun nazlı salınışında
Attığım her adımda
Bir hece ismin

Çiceğin ilk tomurcuğu aşk
Tenimin yanmasında ihtirasım
Yeni doğan bebek gibi sevgim
Yaşamımda bir hece ismin

Beni andığında,
Yüreğin yandığında
İsmim hece olmalı
Dudaklarında.

Zeliha Bicer

Bir Mayıs Gecesinde

Kaybolan ellerimde,yazan kalemim kaldı
Karanlıklara bakan gözlerimde sen
Sensizliğin korkusu gecelerimde
Geleceksin biliyorum bir mayıs gecesinde...
Baharlar sevgi mevsimi,kıştan uyanma
Bende sensiz sabahlarıma nokta koyacağım
Açan her yeni çiçek gelişinle aydınlanacak
Geleceksin biliyorum bir mayıs gecesinde...

(Sayın Nevin Özveri nin Allah Şahit şiirinden esinlenerek yazıldı.)

Zeliha Bicer

Bir Sabah Başka Bir Evde Uyandım

Kapılar kapanırken, başka kapı açar Allah_ derler
Üstüme çarpan kapıların canımı acıtmasından bıktım
Bir sabah başka bir evde başka yerde uyandım
Gözlerimden yaşlar süzölmüyor artık ama içim ağlıyor
Gölümseyen yüzümde kederli çizgilerimi yokettim
Onu da yüreğimde hapsettım
Güneşin ışıkları vuruyordu pencereme
Yeni günde yeni evde _merhaba_ dedim
İçimde açılan kapının umuduyla
Binlerce kez bu son olsun diye dua ettim
Yalnızlığımda karanlığımda ışıklar var
Adlarına dost dediklerim
Sevmelerim ellerimden tuttu
Kederimden sıyrıldım
Heyhat yıkamayacaksın beni hayat
Merhaba, yaşama, dostlara
Sevgiye inanan tüm insanlara

Zeliha Bicer

Bir şiir yazdım sana

Bir şiir yazdım sana taa uzaklardan
Bir şiir yazdım sana köprüaltı yalnızlığımdan
Bir şiir yazdım sana tüm özlemlerim içinde
Bir şiir yazdım sana çığlıklarım saklı.
Sığındım kadehlere sonra şarkılara
Senli kelimeler aradım hep dizelerde
Bir şiir yazdım sana sevgimin sıcığında...

Zeliha Bicer

Biraz Mavi Kat

Gözünün karasında
Tüm acıların asılı
Attığın her kahkahanda
Dağıtmaktasın umutlarını
Kuru ağaç iken
Yeşerttin tüm dallarını
Gece dönerken güne
Gün vururken pencerene
Martılarım gelsin sana
Hem dinlesinler, hem anlatsınlar
Dök tüm yaşlarını o zaman
Kalmasın içinde hiçbir kederin
Yazı getir saçlarını okşayan
Mevsimlerden kışı bırak
Renklerden siyahı
Biraz maviyi kat
Biraz beni.

Zeliha Bicer

Bitişim

Direndim, bekledim
Hep karanlığın sonunda
Aydınlık olur diye
Tutundukça ben yaşamın ellerine
Bıraktı beni her seferinde
Bazen akışına bırakmak gerekiyor
Akışında ise, ben ölmekteyim
Bilmiyor ki bunu yaşam
Nefesim kesildi.
Tutunduğum yeşil dallarım kurudu
Doğan gün bile artık
Eskisi gibi değil
Süpürdüm,tüm dertlerimi
Çalı süpürgem vardı ellerimde
Rüzgar estikçe topladı yine çöplerimi
Neyi tutsa ellerim, kimi sevse gönlüm
Batan güneşe teslim ettim.
Yeni bir gün doğmayacak artık ufkumda
Ve ben sensiz uyanacağım
Vedamız imiş bilemedim gelişini
Bilseydim eğer, daha sıcak tutardım ellerini
Daha sıkı sarıldım sana
Teslim ettim artık bende
Bıraktım rüzgarına kaderimin
Ne günüm belli artık
Ne sevenim var

Zeliha Bicer

Böyle Bil

Sezen söylüyor, keskin bıçak
Aklımı yitirdiğim
Hava diye soluduğum
Yüreğimde yarası olan
Seni anımsatıyor
Uykularımın olmadığı
Evimde oturamadığım
Sesin, resmin, tenin
Ateşlerden ateş kılan
Seni, beni, bizi anlatıyor
Unutmadım
Böyle bil

Zeliha Bicer

Bu Gece Beni Bana Anlat..

Hadi bana biraz benden bahset,
Özlediğini anlat bana
Saçımı okşa,sarıl sımsıkı
Bırakmayacakmış gibi
Çayımı demle,getir fincanımda
Gezelim seninle yine
Tek tek İstanbul sokaklarını
Hadi bana biraz benden bahset
Dinlendir yüreğimi,sensizliğimi
Özlemlerimi atayım denizlere..

Zeliha Bicer

Bu Gece Karanlıklar Ürkütüyor Beni

Bu gece,karanlık ürkütüyor beni
Şarkılar hep hüzünlü çalıyor.
Çocukken korkardım karanlıktan
Kalkamazdım yataktan.
Sonra yendim korkumu
Yürüdüm koridorda tek başıma
Yaşam öyle acımasız ki;
Öyle vuruyor ki bazen derinden
Ağlamak,gölmek,şarkı söylemek
Yetmiyor
Karanlık bir türlü aydınlığa erişmiyor
Böyle zamanlarda...

Zeliha Bicer

Bu Gece..

Onca zaman ertelediğim özlemlerim
Gün ışığında gonca gülün açması gibi
Uzaklarda duyduğum aşına olduğum şarkılarda
En çok martılarımın çığlıklarında
Yaşayacağım seni
Tut ellerimden,sarıl bana usulca
Gözlerinin yeşiline bakayım
Dinlensin yüreğim,özlemlerim çiçek açsın
Bu gece tüm beklemlerime inat
Gözyaşlarımla ıslattığım yastığıma
Gülerek başımı koyacağım
Bu gece seni yaşayacağım doyasıya...

Zeliha Bicer

Bu gün

Bu gün hi im
Bu gün  okum
Bu gün benim
Bu gün yokum
Al götür İstanbul a
Gel dinle y re imi
Salacak ta martıyı
 arkılarda sevda
Bu gün hüzün
Bu gün dolunay
Sev inadına
Yürekteki tortuya
 arkılar söyle
 ilsin pasını g n l
Bu gün benim
Bu gün hep g l

Zeliha Bicer

Bu Gün Salacak'taydım Yine

Bu gün Salacak'taydım yine,
Bu sefer yalnız değildim
Dostlar vardı mecliste
Seni andım
Biraz sözden,biraz içten
Dilime getirmediğim vardı çoğu zaman
İçimden sana akıttıklarım
Bu gün yine Salacak'taydım
Sen yine yüreğimde
Martılarım vapurlara eşlik etmekte
Hatta alay ettiler biraz benle
Hep martılarım ve hüznümle
Yine yazdı işte kalemim
Sen martılarım ve hüznüm
Dostları da kattım geceme
Dinledik şarkıları,anlattık eski aşkları
Yarenlik ettiler bana martılara inat
Yüreksizlere inat ettik hep birlikte
Yürekteki sevgilerimizle..

Zeliha Bicer

Bu Sabah

Bu sabah, bir yanım hüzün
Bu sabah, süttten kesilmiş bebe
Bu sabah, yalnızlığım vuruyor beni
Tualdeki evin sarı ışıkları
Bu sabah gözlerimin yeşiline saklanan
Gözyaşlarım asılı
Bu sabah, sevgi her zerrem
Ama en çok sen

Zeliha Bicer

Bu Sana Son Yazım

Gecelerim zifiri karanlık, martılarıma yükledim kederlerimi kanat çırtıkça bulutlarda mavileri getirir belki, belki açar gönlümdeki o zifiri karanlık. Aydınlıklara ulaşır gönlüm. Anlatması zor, anlaması hepten zor anlatılabilir mi onu da bilmiyorum. Evin ışıklarını görüyorum yoldan geçerken sarı beyaz. İçime hepten hüzün çöküyor. Uzaklardayım senden, yüreğinden hepten uzaklardayım. Seni düşündükçe içimi keder kaplıyor. Gözlerini düşünüyorum, gülüşünü beyaz dişlerini. Bakışını görüyorum karanlıklarda seviştığımız zamanlardaki. Öyle yumuşaktı ki sesin öyle güzeldi ki her şey. Yenildim. Yeldeğirmenleriyle savaşamadım, anlamsız sevdalarla. Yetmedi yüreğim. Sevdiremedim kendimi sana. Sarılışının benden uzaklarda olduğunu bilseydim, bilseydim başkalarını taşıdığımı, dokunmazdı o zaman ellerim sana, sevmezdi yüreğim bu denli ve ben deli divane olmazdım böyle sensiz zamanlarımda.

Zeliha Bicer

Bu Yürek Dar Bize

Bu yürek dar bize gülüm
Bu gurbette zor gelir.
Demedim mi giderken sana gülüm
Hasretin kavurduğu çöl gibi,
Ölürüm...

Zeliha Bicer

Can

Cana can susar,
Can bir dost arar

Zeliha Bicer

Can Çekişmelerim

Çürümüş bedenim, lime lime dökölüyor
Yüreğim sensizlikte mahsun
Başımı kaldıramıyorum
Şarkıları da dinlemiyorum artık
Gökyüzünde binlerce sen yağıyor
Baktığımda yıldızlara
Martılar, beyazı alacasıyla
Koşturuyor yine vapur arkasında
Atılan her simite merhaba diyor
Yorgunum, hüzünlü yüzüm
Gözlerimin yeşili maviye dönük
Mavilerimde hep sen
Bencilliğimde sevgimin
Mühür vurdum dudaklarıma
İsmini söylemeyeceğim, hasretimi de
Dilim yanmayacak senli kelimelerde
Gün batımına verdim tüm yangınları
Vursun denize yakamozlarla
Salınırken sandal mavi sularda
Sen diye sarsın sen diye bağırsın
Anlasınlar yüreğimi
Can çekişmelerimi

Zeliha Bicer

Çay Söylüyorum

Bahar geldi yüreğime..
Gönlümün yükü kalktı
Öyle özgürüm ki
Öyle mutlu
"Sen ne dersen de
Karşındaki anladığı kadardır"
Demiş biri
Eh hal böyle olunca
Bıraktım anlatmalarımı
Yoluma aydınlık
Güzel günler döşedim
Her bir taşında sevgi olan
Gözlerinin renginde
Gün batımını seyrediyorum
Yine Salacak, yine martılar
Bir çay söylüyorum
Adım adım sana geliyorum
Bekle..
Dinle..
Sev beni..

Zeliha Bicer

Çılgın Dudu'm

Sen, gözlerinde sakladığın sevgi
Sen, tutkulu sevdanın neferi
Anlatmak istediklerin var
Suskun kalırsın
Zemberekten boşalan saat gibi
Sen ÇILGIN DUDU'um
Sen, tanıdığım sevgi
Susma, anlat içindekileri..

(Sevgimle.. :)))))))

Zeliha Bicer

Çocuk

Çocuk
Bilmezsın sen
Pantolunu yamalı
Ayakkabısı pençeli
İnsanları
Aşa ekmegi banıp
İkiyuzelli gram kiymayla
Yapılan yemekleri
Herkes birbiri ile
Selamlaşırđı
Kimse kimseye
Kin duymaz,
Hor gormez zamanlardı
Neyi yediğı
Neyi giydiğı degildi düstur
Çocuk
Bak şimdi
Elinde tablet , telefon
Dalmışsın sanala
Etrafında kim aç yatar
Kimdir hasta olan
Sevgi denen duygudan
Haberin var mı
Paylaşmanın mutluluğı
Çaldı mı kapını
Çoğaldın m>
Güldükçe sen
Son dönemectir bu
İnsanca yaşamak
İnsan olmak
Attiğın adımda
Koca dünya yaratmak
Bırak elindeki , yüreğindeki
Sahte ne varsa
Ele el
Yüreğe can ol
Mutluluğun
Asil sırrı budur..

Zeliha Bicer

Çocukluğumun Hüzünleri

Çocukluğumun hüzünleri
Gözlerimde gizli
Dudaklarımda kilitli
Yüreğimin en tiz sesi

Çocukluğumun hüzünleri
Yolumda çiçek
Gözümde sevinç
Yüreğimde sevgi

Çocukluğumun hüzünleri
Bir insan, bir hayat
Uzanan eli tutan
Gönlü gören
Yaradana yakarış
Sığındır
Çocukluğumun hüzünleri..

Zeliha Bicer

Daha Anlamlı Olmaz mıydı Sevdalarımız...

Şair demiş ki;
_Senin terliklerini giydim,
Bazı bazı sana doğru
Yürümek için _
Sevmeye yönelmek, paylaşmak
Bencillikten uzak aşk yaratmak
Belkide kaybolup giden onca duygulara
Dur!
Demenin yolu bu..
Arınsa ruhumuz, sevgiye kucak açsak
Kim?
Ne?
Neden?
Demeden
Esenleşsek yolda tanımadıklarımızla
Yaşlı eline, el olsak
Çocuklara, ana baba
Sevgiyi hiç hırpalamasak
Aşkı böyle harcamasak
Daha anlamlı olmaz mıydı?
Sevdalarımız....

Zeliha Bicer

Defterimde Yarım Kalan Sen..

Defterime yazdığım,onca şiirlerden
Bazıları yarım.
Elime kalemimi her aldığımda
İçim acımış demek ki.
O yarımliklarda, yazamamışım,
Çok istesem bile.
İşte sen!
Böyle kalmışsın yüreğimde...

Zeliha Bicer

Değer

Sen ne değer verirken ver
Karşıdakinin değerindesindir
Bazen göklere çıkarır seni
Bazen yerin dibindesindir
Ne yapmak lazım o vakit
Verildiğin değer üzerinden
Yansıtmalısın kendini
Ne uzağa gönderirsin
Ne yakınında tutarsın
Kalsın öylece
Arafta

Zeliha Bicer

Deli Olurum Çocuk Yüreğimle

Bana bir adım sevgiyle gelsen
Deli olurum çocuk yüreğimle
Öyle özledim ki sevdalanmayı
Öyle yalnız ki bu yürek.
Kaderi siyahım,bahtım beyaza dönsün
Sebebim ol,serinliğim,
Anlamlarını yükle sevdanın
Dilersen yağmurum ol
Süzül gözyaşlarımla
Aşkın güzel denizinde
Boğulalım birlikte

Zeliha Bicer

Denize Attım Bu gece Şiirlerimi

Denize attım bu gece şiirlerimi
Dalgalarda o maviliklerde
İçimin öfkesini hüznümü
Yelken yapıp açtım rüzgara
Gitsinler, terketsinler beni,
Sevgisiz değilim ki, umarsız hiç olmadım
Yaşamın hep beyazındaydım
Yeşilini de sevdim
Bazen hüzünlüydü turuncum
Ama
Siyahım bu gece simsiyah
Yağan karın da faydası yok siyahıma
Kıyamet günü gibiyim
Kopmuş, yokolmuş
İçimdeki depremlerin
Sayısını unuttum.
Bu karalıkta karanlıkta
Işıksın beklediğim
Uzat elini ya da
Martılarını gönder bana...

Zeliha Bicer

Denizim

Sen gunesin doğuşu gibi
Sıcacık
Tam zamanında
İyi ki geldin
Mavisinde gözlerinin
İcimi yıkamak
Ne varsa kederden yana
Bırakmak yanında
Martim
Denizim
İyi ki geldin

Zeliha Bicer

Denizim Durgun Degil Benim

Denizim durgun değil benim
Dalgalarım var
Her köpüğünde saçların olan
Her yakamozda gözlerine dönüşen
Yangınım var benim
Derinliğinde sevdamın
Baksan gözlerime anlarsın beni
Tutsan elimi ne çıkar

Zeliha Bicer

Denizin Binlerce Rengi Var

Bu gün denizin binlerce rengi var
Gece mavisi, gri, gümüş
Bulutlarla yarenlik ederken
Denizin duygularla dans edişı
Ve
Gece Ay ın denizle buluşmasında
Yaşanan o harika kavuşmasında
Yüreğim kora döner
Gözlerimi kapayıp düşlerim seni
Ay olasım gelir

Zeliha Bicer

Ders Olsun

Yaşın ne olursa olsun
İnanıyorsun
Aldanıyorsun
Öfke duyuyor
Kırılıyorsun
Kimlik içinde
Kimlik taşıyanlara
Ayak uyduramıyorsun
Yalanı sevmem diyenler
Yalanın tam içinde
Bu da derstir dedim
Kapadım tüm kapılarımı
Dışındalar..

Zeliha Bicer

Desende Olur Demesende

Desende olur
Söylemesende sevgini
Dokunmasan da razıyım
Yeter ki gitme..

Zeliha Bicer

Devrik Cümleler Kurarım

Ne vakit düşsen aklıma
İstanbul'a yağmur yağar
Dolunay olur gecelerde
Ne zaman ansam adını
Devrik cümleler kurarım
Devirdiğim kadehlere inat
Martılar yine aynı şarkıyı söyler
Vapur ardında
Ters yüz olurum
Biçilmemiş kumaşta
Dert olurum,aşk olurum
İstanbul yanımda..

Zeliha Bicer

Dilek..

Kalbinin tozunu
Yüreğinin kederini sil
Kış yağmur getirir
Bahar çiçek
Kaldır başını bak
Güneşli gün
Yeni yol
Yeni iz
Kalbine koy
At pasını geçmişin
Yaşamak güzel şey
Be kardesim

Zeliha Bicer

Doğan Gnle Hükmün Kalmamıştır

Öyle alışmışsın ki, öyle şımartmış ki seni yaşam
Kaf dağında sandırır kendini
Olsun, sen yine öyle san
Yürekte iz bırakmamışsan eğer
Ve çıkarsız değilse sevgin
Bir Merhaba dilinde söylediklerin
ylesine kalmışsa eğer
Silinir gidersin gönülden
Gün batımına vermiştir seni gnl
Doğan gnle hükmün kalmamıştır

Zeliha Bicer

Doğum Günün Kutlu Olsun Dostum

Doğum günün bu gün
Gözündeki yaşlar sevinçten biliyorum
Hüznün terk etmese de seni
Sevgin tutar bedenini
Söylemek istediklerin var bilirim
Bilirim o kahr dolu geceleri
Bu gün doğum günün
Yüzün ay, gönlün hoş olsun

Nevin ÖZVERİ nin doğum günü, daha nice yıllara huzur ve mutlulukla ve sağlıkla.

Zeliha Bicer

Dostluk dedikleri

İçimdeki kırıklığı kızgınlığı bıraktım
Dostlar, sevgililer, arkadaşlar
Herşeyi eledim, erittim yüreğimde..
Kimseye kırgın değilim..
Öğrettiklerinizi yabana atamam
Değerime değer kattınız
Beni ben yaptınız bilmeden
Şimdi dünyaya açılan başka pencere var
Her renk barındıran
En önemlisi sevginin rengi olmadığıdır
İster siyah, ister yeşil, ister beyaz
Elim uzanır riyasız, yalansız
Öğrettikleriniz, götürdüklerinizden çok
Sizi bu yüzden gönlümde erittim
Affettim...

Zeliha Bicer

Dostu Olmalı İnsanın

* Dostu olmalı insanın * demiş bir şairimiz

Ve

Dostu olmalı insanın,

İnsanca duyguları yakamalı

Sıkıcı sarılmalı hayata

Aranmadığında, aramalı

Beklentisiz olmalı.

Dostu olmalı insanın

Sessizce akıtılan gözyaşında

Gamını yüreğinde hissedebilmeli,

Yüzünü görmese de

Ellerinin sıcaklığını bilmeli,

Sesinin buğusundaki sevgiyi

Dostu olmalı insanın

Gün doğumunu karşılamak için.

Zeliha Bicer

Dostuma

Ey güzel dostum
Diyorsun ki kadeh kadeh dertleşiriz
Her yudumda sevda içildiğinden beridir
Ne tamamlanırız ne eksiliriz

Zeliha Bicer

Dört Mevsim Yaşarım Ben Aşkı

Sonbaharın dökülen yaprakları sarı sarı
Tüm yeşiller kaybolmuş hüzün dolu
Yürürüm sensizliklerimde, sessizliklerimde
Sarıverir benliğimi turuncu
Dallarında tomurcuk var ağacımın
Yeni emekleyen bebek gibi
Sevimin penceresi açık
Sımsıcak güneş girer yüreğime
Sıcağımsın, ısıtan beni
Sırılsıklam uyanırım rüyalarımın
Bir yaz esintisinde beklemelerim
Hasretlerim sona ermekte.
Ben sevgilerimi hep dört mevsim yaşarım
İstanbul da ağlarım gülerim
Sevinçlerim, hüsrânlarım, kavuşmalarım
Hep bu dört mevsim
Gidişlerinin olmadığı gelişlerin olsun
Mevsimleri saymayacağım
İstanbul da ağlamayacağım
Seni götüren vapur getirsin yine
Yine sevinmeli yüreğim
Bu kez sevinçten olsun ağlamalarım

Zeliha Bicer

Duyuru

Merhaba Dostlar

Sayfamdan şiir silmem gerektiği mesajı gelmişti ve ben tüm dostlarıma bazı şiirlerini silebileceğimi yazmıştım.

Ancak, bu güne değin aldığım hiçbir şiiri silmeye gönlüm razı olmadı. Antoloji yetkililerinin bu konuda başka çözüm bulması için hepimizin bu dileğini yönetime bildirmemizin daha doğru olacağı kanısındayım

Ya hiçbir şiir kayıt altına alınmasın yalnızca okunup yorum yazılsın. Ya da kişisel sayfalarımız arttırılsın.

Saygımla

Zeliha Bicer

Dün yine..

Dün yine köprünün altında
Şeni andım, seni söyledim.
İstanbul ısıt ısıldı
Gecenin bir vaktinde
Bir dost gecesinde
Onun bahçesinde
Konumuz aşktı.
Düştün yine yadıma
Yine kor ateşlerdeyim....

Zeliha Bicer

Düne Veda

Bugün düne vedasında
Çayımı yudumluyorum
Rüzgar ve yağmurun sesi var
Bir de Zeki söylüyor radyoda
"Al mendilim sakla benden yadigar"
Senden çok şey var kalan
Gülüşün mesela, gözlerin
Sonra sıcaklığın
Biliyor musun hiç unutmadım
Kimseye öyle sarılmadım
O günden sonra
Bu gün dünü aldı
Şen beni
Ödeştik
Gün ve sevgiyle

Zeliha Bicer

Dünyaya Gelişini Kutluyorum

Yüzünü görmezsin kimi zaman yüreklerini bildiklerinin
Sıcaklığı kilometreleri yutar yine bulur
Gözyaşını akıttığında bir telefon ucundadır
Bilirsin ki onca karanlıklara rağmen
Elini uzatsan dokunursun ona
Sevmenin kaç şekli var bilmem
Sevmek olsun içinde ne varsa kabulüm
Böyle bir günde doğan sen güzel dostum
Nice mutlu yıllara yarınlara
Binlerce yıldız yağdıran sığındığım limanım
Hoş geldin dünyaya.

Zeliha Bicer

Düşlerim

Düşlerimde, seni çağırıyorum
Geliyorsun.
Usulca öpüyorum dudaklarından
Öyle sıcak ki tenin
Yanıyorum.
Düşlerimdeki sen'e diyorum ki
Gelll...
Gel demenin yoğunluğunu
Ve böylesi zorluğunu
Senle öğrendim.
Gelememenin de sancılı olduğunu..
Tıpkı yeni doğumlara gebe gibi yüreğim
Yağmur gibi boşalıyor gözyaşlarım
Sessiz..
Martı çığlıklarında, gün batımında
Sen hala gelmiyorsun.
Oysa seni düşlerime kilitledim
Hep orda kal diye
Uzandığımda elini tutayım
Seni öpeyim diye.
Gün ıstıdığında gidiyorsun
Ama
Biliyorum ki
Gece yine geleceksin

Zeliha Bicer

Düşlerime Seni Aldığımı Bilmiyorsun

Gecenin sessizliği bir de kör karalığı var. Aramanı öyle istedim ki; ben de seni düşünüyorum demeni.

Bu gece, her geceden farklıyım.Öyle karışığım ki düşlerime aldım alalı seni,çıkamazlardayım.

Samanyolu var gökyüzünde, salınan ipeksi bir bulut almış yıldızlarını bağrına,ben de sana sarılıp örtsem ruhunun çıplaklığını.

Sorma!

Neden diye bu aralar böyleyim.Lal olmuş dillerim, yüreğim nasır tutmakta.

Uykum yok, korkuyorum uyumaktan, sen varsın hep rüyalarımnda. Sabah kokunla uyanır oldum.

Sen kimbilir hangi düşlerde geziyorsun,özgürce. Benim düşlerime seni kilitlediğimi bilmeden

İyi geceler

Zeliha Bicer

Düşünmeden Uyumam Lazım

Düşünmeden uyumam lazım
Aklıma seni getirmeden
Özlemini hissetmeden
Denizin kum tanesini
Kendisine çekmesi gibi
Uykunun kollarında
Gözümü kapamalıyım
Sakin yüreğime oturma bu gece
Bu gece yüküm olmamalı
Bu gece gücüm yok çünkü
Darmadağın olurum sensizlikte
Tek bir çivi tutuyor bedenimi
Dağılırım,kırılırım,incinirim
Uykularıma girme.. sakın girme
Emi.....

Zeliha Bicer

Eğer Gidersem Senden

Eğer gidersem senden
Çiy olursun, kar yağmur olursun
Güneş açmaz olur
Yanağının gamzesinde
Eğer gidersem senden
Gece kalır yüreğinde
Kal de..
Gitme de..

Zeliha Bicer

Elbette olacak

Bir gün ardına bakacaksın
Yokum, sen bensizsin
Sonra yaptıklarını düşüneceksin
Kar tanelerine anlatacaksın
Yağmurlar, benim oysa, bilirsin
Sen aldırılmazcasına yaşadıklarına
Benim bir cümlem belki yeterliydi
Sonra, can kırıklarımı yarattın
Sonra gün batmaz günlerimi
Uykusuz gecelerimi sana bahşettim
En sonunda duruldum
Acım içimde kaldı, gözlerimde yaşlarım
Hiçbir kelimem olmadı sen gittin gideli

Zeliha Bicer

Eskiden Dans Etmiştik

İlk dokunuş, ilk dans
Yıllar öncesine dayanan
Gülerken o vakit kahkahalarla
Yüreklerimize düşmemişken keder
Sen annenden ayrılmaz
Ben, sevgimde kavrulmamışken
Resmini hala saklamışken
Bir gece doğan mehtapta
Düşün cemre gibi
Bu kez, kaybetmek yok
Bu kez, yitirmeden bizi
Sen ve ben olmalıyız
Bazen şefkatle sarılmalı
Bazen suskun kalmalıyız
Bir şey olmalı aramızda
Söylenmemiş sözlerde saklı
Hani bilirsin, oradadır hep vardır
Elini uzatsan tutar gibi
Bir seste, nefes gibi.

Zeliha Bicer

Eskilerde Kalan..

Yollarına alıştığınız,taşını toprağını
Gözünüz kapalı yürüdüğünüz
Sokaklarınız olmuştur sizinde.
Manavını bakkalını tanıdığınız simalarınız
Anahtarı kapının üzerinde bırakıp
Bahçe kapısını kilitleyip
Komşuya geçeniniz de vardır.
Değişen ne oldu bunca zamanda?
Radyolarımız vardı dinlediğimiz
Sohbetlerimiz olurdu
Kuzine sobalarımızda
Kestane kavururduk
Bozacı geçerdi kapı önlerinden
Giysilerin kalitesi değildi kıstasımız
Yamalı da olsa elbisemiz
İnsanı esas tutardık hep birlikte....

Zeliha Bicer

Ezberletme Bana Sözcükleri

Sevgi, sevmenin
Özlem, hasretlerin
Kavuşma, beklemlerin
Ezbere bildiği sözcükler
Ben ise
Mavilerin, martıların
Kızıl günbatımının
Dillerini öğrendim
Sende böyle kal
Sakın bir adım uzağa
Gitme benden
Görmesem de yüzünü
Bilirim ki yanımdasın
Nefesimde şiirimde şarkımdasın
Kal
Sen hep böyle kal.
Ezberletme bana tüm özlemlerin
Aşkların sevmelerin kelimelerini
Gitme..

Zeliha Bicer

Gece Ay Vurmuş Denize

Gece Ay vurmuş denize
Küçük tahta iskelede
Kayık var.
Yakamozlar yarenlik etmekte
Ben de oturdum.
Baktım Ay a
Şarkılar söylemeye başladım
Bağıra bağıra
İçinde sen olan, hüzün kokan.
Biraz ileride iki adam söyleşmekte
Belli ki onların da sevdadan başları dertte
Ahh dedim
Anlatabilmek mümkün olsaydı size
Şevmelerimin nasıl canımı acıttığını
Özlemlerimin beni dalgalarca dövdüğünü.
Sesim yabancı, tenim yabancı
Yabancı kaldım sensiz buralarda
Elimde resmin, cebimde yazdıkların var
Birde martılarım
Özledim seni yar.

Zeliha Bicer

Gece Gözlüm İyi ki Doğdun

Senden kalan tek anı
Gece gözlerin bir de delice özlemin
Sana hiç okumadığım şiirlerim var
Korkma, aklımı yitirdiğim zamanlarımda değilim
Şevgiyi tek başına da yaşatabiliyor insan
Öyle naif ve kırılabilir görünen yürek
Aslında ne acılar kaldırabiliyor
Ben sevdamin en suskununu
En güzelini ve en kederlisini yaşıyorum
Hiç haberin olmadı
Ama ben hep seninleydim
Yüzünde gülümsemen hiç kaybolmasın
Yüreğinin acılarını, sevinçlerinle sil
Sana kırgın değilim
Deli rüzgardım senin için
Aynı havayı solumak bile
Bana seni yaşıyor
Değerlerim hiç değişmeni
Ayrı yollarda olsak da
Sen başka tenlere dokunsanda
Hala sığağımsın benim
Dünyaya gelişini kutluyorum
İyi ki varsın gece gözlüm

Zeliha Bicer

Geceler

Birden uyandım,
Sol yanımda yoktun
Yine deli özlemin vurdu kıyıma
İçim acıdı
Gecelerle arkadaş oldum
Birden uyandım
Sol yanımda yoktun
Seni sevdiğimi
Anladım...

Zeliha Bicer

Geç Gelen Vuslatımsın Benim

Ağaç dalındaki çiy damlası
Sabahlarımdaki mavim
Şiirlerimin hüznü,
Sevinci, mutluluğu
Sen benim hasretimsin.
Bestekarın ilhamı gibi,
Kemanında ki notası,
Sesinin tınısındaki,
Sevgim gibisin.
Yazılmamış mektuplarım,
Edilmemiş dualarım,
Söylenmemiş şarkılarım,
Geç gelen vuslatımsın benim...

Zeliha Bicer

Gel Hadi Bir Eylöl Gecesinde..

Özledim çok
Özlemimin yerine koyamam başka birşey
Yalnız sen hafifletirsin
Yalnız sen söndürürsün bu ateşi
Gel hadi bir Eylöl gecesinde
Geceler acımasız,geceler soğuk,sensiz
Gecelerin koynunda bir yalnız ben
Gel özlemimi dindir in yıldızlarla
Sev beni bir Eylöl gecesinde
Meltem serin eser,yüreğim kor
Serinlet beni dokun bana
Gecelerime aydınlıklar getir
Kıskansın Ay seni benden
Gel hadi bir Eylöl gecesinde.

Zeliha Bicer

Gel Hiçlikte Sonsuzluk Olsak

Bu gün alır yaşım başım gider
Bu gün yüreğim aşka gider
Bu gün ben varım yarın yokum
Bu gün varım yarın zalim
Uzansın elim ele ,
El tutsun çaresizi
Bu gün yüreğim yüreğe
Sevsin yüreğim yüreği
Bu gün hiçbir bu gün biçare
Bu gün her güne daha divane
Bu yüzden derim hiçlikte ben
Ben yokum biz olmalı her demde
Gel sen ben biz olsak
Gel hiçlikte sonsuzluk olsak
Zeliha Biçer

Zeliha Bicer

Gelişlerin..

Gelişlerin sevincim, mutluluğum
Gidişlerini düşünmesem.
Gidişlerindeki karalarımı karanlıklarımı.
At bulutların üzerine
Masmavi kesilsin birden,
Ben martı kanadına yüklesem
Siyahımı
Gelişlerin sevincimmm
Sevincim kalsa...

Zeliha Bicer

Geliyorum Diyen Sesin..

Bu sabah, sesinle uyandım.
Geliyorumm,dedin birden
Nutkum tutuldu,konuşamadım
Özlemimm,sevgimmm
Martılarimm,mavimmm.
Çocuk sevinciyle koştum
Rıhtıma yine.
İstanbul'da bu gün yağmur var
Benimse..
Sevinç gözyaşlarım...

Zeliha Bicer

Gellll

Tükenmeden,tüketmeden sendeki beni
Gelll
Gel ki halay çekelim sevinçten, tüm dostlar
Yemek hazırlayayım ellerimle.
Hani, kavgalarımız var ya,
Hazırlanamadın mı?
Hadi çıkalım dediğimiz,
Şimdi gülümsetiyor beni..
Resimlerimize baktım, teker teker
Gözlerinde mavi var, martı var
Önceleri de severdim maviyi
Martıyı
Gün batımını hep sevmişimdir
Şimdiyse, bambaşka görüyor gözlerim
Anlamların anlamı var
Seninle birlikte sevdiğim...

Zeliha Bicer

Gelmek

Gelmek,içinde taşıyarak tüm seveleri
Bilmem ard arda bu kaçınıcı yitiriş
Usandım desem yeri
Nerde pembe varsa siyah da orda derler
Oysa pembeyi görmedim
Siyahdan öte..

Zeliha Bicer

Gidişlerine Nokta Koymak Mümkün Olsaydı..

Gidişlerine nokta koyabilmek mümkün olsaydı,
Tüm noktalarımı onun için sarfederdim.
Sensizliklerimi virgül bile karşı koyamazdı
Sensizlik var ya bu sensizlik
Ne gün batımı, ne martı çığılı
Ne de rakı kadehi durdurmuyor.
Ah bu bekleyiş, bu vedalar
Sensizlik bu
Ayan beyan..
Sensizlik bu işte!

Zeliha Bicer

Gitmelerin

Yaprakların sonbahar süsü gibi
Yüreğimdeki yollara dökülmüş
Gitmelerin.
Cama yazdığım haykırışlarım
Bugusunda kaybolmuş.
Hüzünlü turuncum,
Gökyüzüm, bulutum
Gözümünden dökülen yaşım
Senin gitmelerin...

Zeliha Bicer

Gittin

Zamanı unuttum gidişlerinle
İçimi burkan hasretin
Birde gözyaşımda sevgin
Bıraktım saatin yerine
Turuncularımda yalnızlığımın.
Seni seviyorum,
Kapıyorum gözlerimi
Yüzün geliyor,
Sâgnaklar başlıyor
Bulutlarımda saklanan
Güneş açmıyor,özledim
Sustum,söyleyemedim
Gittin

Zeliha Bicer

Göçebe Kuşlar Gibiyim

Aldım bavulumu elime,trenin saatini beklemekteyim.
Göçebe kuşlar gibiyim.
Yaz geldikçe gezer dururum
Diyar diyar.
Ne çok insan tanıdım
Ne çok konakladım
En çok İstanbul da hüznülyüm
Hep en lerimi yaşadım bu şehirde
Hiç azım olmadı,çokluklarım vardı
Hüznüm çoktu mesela
Hasretim de öyle
Sevgim ise denizler kadar
Elime simit aldım
Ufaladım attım martılarına
Veda ediyorum sizlere
Geleceğim yine yanınıza
Dönmezsem eğer gittiğim trenle
Hep beni martı çığlıklarında anın
Yüreğinizde bıraktığımı sandığım sevgiyle..

Zeliha Bicer

Göl

_____ Duygularımı yazıp
Melar gölune atsam
Yine de
Med cezir de..
Sular çekildiğinde
Dipte kuma yazılmış
Yaziyi görürsun
'SENI ÇOK SEVİYORUM
İSTİRİDYELER ŞAHİT' _____

(Bu şiiri, sevdiğim aşık olduğum sevgisini içimde tüm sıcaklığım ve gururumla taşıdığım bana armağan olarak yazmıştır.)

Zeliha Bicer

Gönülle Dil Arasına.

Gönülle dil arasına
Şiir girdi, şarkı girdi
Söz girdi
Gözlerin, ellerin,
Tenin girdi
Güneşle bulut arasına
Yağmur, boran girdi
Dereler,denizler girdi
Sen ve ben arasına
Yollar girdi, ayrılık girdi
Sonsuz özlem
Sensiz yıllar girdi

Zeliha Bicer

Gri Turuncu Akşamlarında Sen...

Yine. gri turuncu akşamlarında İstanbul'un
Efkara dalmışım
Masamı hazırladım
Yemeğimi koydum
Bir kadeh rakı da var.
Yüreğimde binlerce şimşek çaktıran
Beni iç sızımla ağlatan şarkılar da.
BU AKŞAM BÜTÜN MEYHANELERİNİ DOLAŞTIM İSTANBUL un çalıyor
İçimde binlercesi geçip gidiyor
Martıların sesi geliyor kulaklarıma
Çıglıkları öyle hazin duygu veriyor ki
Kimsesizlik gibi,sevmek gibi
Binlerce hüznün gibi
Yani bu gecedeki ben gibi...

Zeliha Bicer

Gölün Dikenindeki Sancı Bülbele Yabancı Değil

Gölün sudaki aksinde,gölün sadeliğı var
Bülbelün sevdası
Benim sana yazdıklarımda,gönlümün yarası var
Sılası, sevdası var,
Gölün dikenindeki sancı bülbele yabancı değil
Yüreğimdeki hasretlerin bitimsiz çilesi var.

Zeliha Bicer

Güne Sensiz Başlamak

Güne sensiz başlamak
Şensiz bitirmek geceyi
Öyle acı ki bilesin..
Bilmelisin ki;
İçimde kanayan yaram
Hala geçmedi.
Yıllarıma yıl kattığım,
Sıcaklığını aradığım
Sen!
Belki başka kollardasın
Aklına gelir miyim?
Sanma ki bu zaman öldürür
Tüketir bende seni,,,

Zeliha Bicer

Günün Yine Yaklaşmakta Anne

Günün yine yaklaşmakta
Aydınlıklarım yok anne
Sana gülücükler gönderemiyorum
Her yıl içimde birşeyler kırılıyor
Ve her kırılışta seni arıyorum
Büyümedim hala bıraktığın o çocuğum
Şefkatini, o şen kahkahanı
Bana sarılmanı özledim
Sevmek hem yüceltiyor
Hem çok canımı acıtıyor anne
Dediklerin hep aklımda
Yüreğimi bu yüzden kirletmedim
Seni göremesem de
Sarılamasam da kederlerimde
Bilirim, bakarsın çocuğuna
Şakin üzülmeye anne, ağlama
Öğrettiğin sevgiyle
Dayanacağım yaşamaya

Zeliha Bicer

Hadi Gölümse

Gözlerimde kaybolsada hüçünler
Bir gül dalında gülümse
Gelme de seninle
Hep yollarını gözle.
Özlemlerini kat geceye
Kaldır başını gökyüzüne
Bak, yıldızlar kadar ben varım
Tut ellerimi, okşa beni teninle
Hisset beni, küçük tebessümünde
Bir martı çığığı anımsatsın sana
Sensiz geçen günümü..gecemi..

Esra SENGİR
Zeliha BİÇER

Zeliha Bicer

Hapsetmek seni..

Deniz kumlarını nasıl geri alırsa
Bende seni alacağım
İçime bedenime
Hep bende kalacaksın
Gitmek istesen bile
Gidemeyeceksin
Benden uzağa
Sevmek var ya
Seni sevmek
Böyle tutsak ediyor benliğimi

Zeliha Bicer

Hayata Sevgiyle Hazırlar Bizi

Kaç kez sorsan da kendine,
Yüreğin kaç kez yanıt verse de
Sevgidir taşıyan insanı,
Kendine değeri verdiren
Güveni, paylaşımı bulduran
Ana kucağında sıcacık seven
Yavrum diye sut veren
Anne hazırlar hayata her doğanı
Sıcaktır ana kucağı
Güvendir,tılsımdır herşeye
Sevgiye adımdır ilk hecedir
Anne

Zeliha Bicer

Haykırışım

Sensizlik denince aklıma, hep sen geliyorsun. Yüzün geliyor,sesin geliyor. Yani tastamam sen oluyorsun. Sensizliklerde martılarım da geliyor aklıma,sensizlerimde yetimliğim,çaresizliğim geliyor. Oya sen varken hepsi yalan,hepsi yok. Sen varken yaşam güzel anlam yüklü.

Yüklediklerimden senizliklerimi çıkarıyorum yine sen kalıyorsun İğimsin sen,vuslatımsın sen.

Yaşım kederim, ağlayan yüreğim hep sen.

Sensizlik sen, sen sensizlik,demek benim için

(Sensizliklerimde yüküm var. Sensizliklerimde hep sen. Sıcaklıklarında tutsan elimi,buz kesen yüreğimde erise buzum. Gelsen hep sen bahar gibi.)

Zeliha Bicer

Hep Arttırıyorsun Bendeki Seni..

Bilmezsin ki,sensizlikteki gün batımını
 sk dar da içtiğim  ayların
Boğazımdan ge emeyişini
Fotograf makineni alıp eline
Hadi resim çekelim dediğin gündeki
Yerdeyim ben.
Hava tıpkı senin geldiğin zaman
Yani zaman o zaman
Hasret yine aynı
Değişen hi birsey yok yüreğimde
Sana dair.
Hep arttırıyorsun bendeki seni.

Zeliha Bicer

Hep Bende Kalıyorsun Hep Bende..

Gülümseyen dudağının kenarındaki ince çizgi
Benim için yaşam, mutluluk demektir
Dokundukça ben tenine, alev kaplar benliğimi
Ekle, çıkar, çarp, böl dedim şiirlerimde
Ne yaparsam yapayım, olmuyor olmuyor işte
Hep bende kalıyorsun, hep bende

Zeliha Bicer

Her Adımında Her Yudumunda

Ben sensizim yine
Kadehlerime seni dolduruyorum
Rakı yerine
Yaşatsanda bana sensizliklerimi
Özlüyorum yine seni, yine seni
Bıraktım seni satırlarımda
Özgürsün
Sen yalnız sev beni
Her adımında,her yudumunda..

(Yazmadan edemeyeceğim, konuştuğum yüreğini bilip,yüzünü görmediğim ayrıca tanımaktan çok büyük onur duyduğum güzel dostum Nurdan ÜNSAL a yazılmış bir şiirdir. Ben onun duygularını böyle okudum yüreğinden içimden geldiğince yazdım.Bir akşam yemeğinde içimden geldiğince yazıldı ve öylece kaldı. Affola.. Sevgiler)

Zeliha Bicer

Hiç

Bazen içim daralıyor sevincim sen oluyorsun
Bazen çıkmaz gecelerimin sabahı
Bazen hiç oluyorum senin sevdanda
Bazen çok
Ben aşk oluyorum, sen bir hiç
Senin hiç'in kocaman boşluk
Benim duyduğum hiç
Hep çokluk
Kalbimde çığığım, kalabalıklığım
Yüreğimin sıcaklığı oluyorsun

Zeliha Bicer

Hiç Kelamım Olmadı

Sen, can kırıklarımı yarattın
Gün batmaz günlerimi
Uykusuz gecelerimi
Sana bahşettim
Acımı içime gömdüm
Gülümsememi yüzüme
Hiç kelamım olmadı
Sen gittin gideli

Zeliha Bicer

Hiç Yüzün Olmadı

Kadehimdeki beyazım
Yudumladığımız her anda
Kaç dudak değdi sana
Kimbilir
Kaç kalbı anladın.
Seyrettiğim gün batımında
Kaç sevdaya kadeh kaldırdım
Yokluğunda sensizliğime
Kaç kere dua ettim
Gel diye
Her yudumda
Hiç yüzün olmadı
Hep sevgin, hep sevgin

Zeliha BİCER

Alev avuçlardaki buzdan kadeh
Söyle bana
Kaç dudak kanattın
Kaç kalp parçaladın yıllarca
Sen kırılğan
Bense kırıklarınla yaralanan
Kaç aşk başladı
Kaç aşk alev alı
Kaç aşk bitişine şahit
Bulanık bakışlarında
Sarhoşluğum, gecelerin sensizliğine
Sarhoşluğum, gecelerin eşitliğine
Sarhoşluğum, gecenin siyahına
Sarhoşluğum, kadehdeki beyaza

Nazan İZMİRLİ

Zeliha Bicer

Hüzün..

Hüzün, yaşamın her rengine
Hüzün, benim soluğum bazen,
Bir yokuşu çıkar gibi
Sonunda ne beklediğini
Bilemezsin..
Hüzün, sevgim sana
Seslenişim kimi zamanlarda
Hüzün, gözlerime yansıyan acım,
Bir çocuk gözlerindeki yaş,
Yaşlı bir adamın çaresizliği
Hüzün,
İstanbul gibi...

Zeliha Bicer

Hüzünlerimi Topladım Sevinçlerimden Çıkardım

Üst üste koydum hüzünlerimi,
Topladım.
Sevinçlerimden çıkardım
Yağmur kaldı.

Zeliha Bicer

Hüzünlüdür martı çığlıkları

Hiç şehir efsanelerinde martılarla kuzey mavisinin hikayesi anlatıldı mı? Onların aşklarını, her martı kanadına güneşin kızılığının yansımasını, sessiz bekleyişlerini bazen mendirekte, hep ufuklara bakmasını ve sabah alacakaranlığınca kuzey maviyi aramasını. Hasretin yüreğine binlerce ton ağırlık yaptığında hep kuzey mavi diye haykırması.

Bu yüzden hüzünlüdür martı çığlıkları..

16,09,2005

Zeliha Bicer

İçimde Binlerce Yıldız İner Gökyüzünden

Şokak başında görünür gelişin pencereden baktığımda
İçimde binlerce yıldızlar iner gökyüzünden
Bazen söz biter saz biter
Söylemek istediklerin diline gelir tek tek
Anlatamazsın
Doygunluklarını,duruluklarını
Öylece bakarsın
En iyi yine gözler anlatır.

Zeliha Bicer

İçimde Kırılmış Kadehim

İçimde kırılmış sanki kadehim
Üstüne bastıkça kanatıyor yüreğimi
Düne sığın hasretindi
Bu gün gelişlerine gebe..
Sensizliğin kollarındayken
Ben,
Kan çanağına dönen gözlerimden
Akan yaşlarım vardı..
Dün efkarlıydım
Çok özlemiştim
Yine seni....

Zeliha Bicer

İçimdeki çocuk

Bugün,gökyüzü yüzünü asmış,
Bulutlar, güneşi saklıyor.
Yağmur yağıyor İstanbul'da
Yürüyorum.
Seni düşünüyorum yine,
Gelişin yaklaştıkça
Özlemlerin,sevgimin
Yüklerini taşıyamaz
İçimdeki çocuk.
Elma şekeri alıyorum,
Onun için...

Zeliha Bicer

İki Kişilik Yaşıyorum

İki kişilik içiyorum
Sen yokken
İki kişilik yaşıyorum
Sevgini taşıyorken
Bahane değil sensizliğim
Şiirlerime desem de
Gün batımında, martılarımda
İstanbulumda varsan eğer
Eğer soluk alışım sensen
Ben iki kişilik taşıyorum sevdamı
Sen yokken

Zeliha Bicer

İnce Bir Örtü Örttüm

Gün müydü aydınlatan odamı
Sen miydin yoksa ansızın gelen
Yüreğimdeki sıcaklığın
Samanyolu gibi yıldızların
Şuskun dillerim şarkılarına gebe
İnce bir örtü örttüm
Söyleceklerimin üzerine
Bir gün kaldırırsan eğer
Sımsıcak sevgi çıkar

Zeliha Bicer

İstanbul

Haydarpasha tren garının kapısında,
İstanbul'a baktım.
İlk tanışıklığımdı İstanbul'la
Martı sesi vardı.
Mendirekte,kimileri uçuyor
Kimileri tünüyordu.
Vapurlar,motorlar deniz üstünde
Dans ediyordu martılara inat
Bu benim ilk özgürlüğümdü
Kendi kasabamdan
Büyük kente göçüşüm
Hep senin yüzündendi aslında
İstanbul'a gelişim.
Beni en iyi İstanbul anlar,
Burda yeni başlangıçlar
Yeni umutlar var
Yüreğim burda özgür
Sen yoksun....

Zeliha Bicer

İstanbul 2

İstanbul'a gelişimin üstünden, bir yıl geçti
Aıştım artık caddelerine, sokaklarına
En çok vapurlarını, martılarını, denizini sevdim
Kadıköyden Moda ya çıkarken
Tranvayın eşlik edişini.
İnsanlar anlaşılmaz telaş içinde
Dolmuşa bindim, üsküdüara gittim
Salacak ta oturdum, çayımı içtim
Yürüdüm, düşündüm, üşüdüm
Yoktun İstanbul da sen
Yetimim, sensizim, öksüzüm....

Zeliha Bicer

İstanbul Gecesinde Sen

Bak yine yağmur yağıyor İstanbul gecesinde
Sen yoksun,sesin yok,tenin yok
Sezen'de çalmıyor artık
Rakı şişeleri boşaldı.
İstanbul yine ağlıyor
Gökyüzünden düşen damlalar
Şevğim kadar.
Özlemleri de kattılar içine
Bu gece sağınak var.
Lodos gelecekmiş,gelsin
Belki dindirir içimdeki fırtınayı
'Çivi çiviye söker ' der atalarımız
Özlemlerini alır götürür kimbilir
Kaç gündür martıları da görmedim
Rıhtımda yürümedim
Hadi gel artık.. vur kıyıma
Seni yine özledim....

Zeliha Bicer

İstanbul Gibi

Sesin kulağımda
Dilinden çıkan sözcüklerin
Sabahım gibi
Bende korkuyorum
Bildiğin gibi değil
Mavisinde denizin
Uçsuzum, bucaksızım
Martıyım şu an İstanbul da
İn Salacak a dinle çığlıklarımı
Biraz senden alsın
Biraz benden
Bir şarkı çalsın yüreğin
İçinde sevda barındıran
İstanbul gibi

Zeliha Bicer

İstanbul Neden Hüzünlü

İstanbul neden hüzünlü,
Neden tüm şiirler ona yazılı
Aşkların en tutkulusu
Ayrılıkların en acısı
Neden hep bu şehirde
Gün batımında,
Vapurların hüzünlü salınışında
Kızkulesinin ihtişamında
Ama illa martılarla
Seversin İstanbul u
Mıh gibi oturur yüreğine
Uzaklaştıkça ondan sen
Nefes almaz olur beden
Sigara gibi, denize taş atmak gibi
Sevmediğin alışkanlığın da olur
Sevdiklerini de taşır yanında
Üstelik sevdalıysa yürek
Hele de hasret yüklüyse
O zaman bir boğaz köprüsü olursun kimi zaman
Kimi zaman martılar
İstanbul u anlamak,
İstanbul da yaşamaktan geçer.

Sayın Sevil NİZAMOĞULLARI nın bir yorumu üstüne bu şiir oluştu.

Zeliha Bicer

İstanbul Olurum

Rüzgar söylerken şarkısını
Yağmur anlatırken sevdasını
Martılar taşırken seni bana
İstanbul olurum
Yaşananlar her yürekte
Ayrı iz bırakır
Her çığlık bir acıyı örter
Doğan günle yeşerirken yaşam
İstanbul olurum
Turuncunun hüznünde
Yaşlar süzülürken gözlerde
Özlemlerin tren katarı gibi
Yüreğimi ezerken
İstanbul olurum
Sevda üst üste içilen sigara
Hem öldürücü, hem güzel
Kız kulesinin masalında
Yalnızların yalnızlıklarında
İstanbul olurum

Zeliha Bicer

İstanbul,Martılarım ve Sen

İstanbul
Martılarım
Ve sen
Üçünüz ne güzel yakıştınız
Ayrı bir yaşamsınız
Biri en sevdiğim şehir
Büyü gibi
Biri kanadında sevgimi taşıyan
Vefakar sırdaşım
Sen ise
Sen
Yaşamım nefesim
Adımım sevdiğim.

Zeliha Bicer

İstanbul'u Aşk İle Sevdim

Ay yakomozlarla yarenlik ederken,
Sana baktım Salacak'tan
Niceleri gelmiştir yanına, niceleri anlatmıştır aşkı sana.
Sen neleri gördün kimbilir neler kapadı yedi tepen
Görünen minarelerinde,göğe açılan duada eller sanki
Kızkulesinin ölümsüz sevdayı anlatması gibi
Denizin hırçınlığı isyan belki yürekte
Boğaz köprüsü gerdanlık gibi sarar bedenini
Çayımı yudumlarken Salacak'ta ben
Seni aşk ile sevdim İstanbul
Aşkımı da seninle.

Zeliha Bicer

İstanbul'u Niye Seviyorum Biliyor musun?

Ben İstanbul'u niye seviyorum biliyor musun?
Çılgındır, karışıktır çatlaktır hatta
Kuralları yoktur mesela
İstanbul beyefendisidir bazen
Bazen bir orospunun sakızında
Genç kızdır masumdur
Salınırken gemiler sulara
Ezan sesindedir yedi tepesinde
Simitçinin avazındadır
Eminönü'nde balık ekmektir
İstanbul'u niye seviyorum biliyor musun?
Taşı toprağı sensin, sen soluyorum
Martılara ekmek simit atıyorum
Ağladığım yollarım,sevdanın en derini
İstanbul'u sende, seni İstanbul'da görüyorum

Zeliha Bicer

İstemem Gecenin Sabahını..

İstemem gecenin sabahını
Dilemem artık ben
Günaydın diyen baharı
İçim kırık, gönlüm ağlıyor
Kaç kere gözümyaşı sileceğim
Yüreğimden söküp alman
Gerekir miydi seni?
Ben ki bunca hasretliğimde
Yıllarca beklediğim senden
Elveda mı duyacaktım?
Hadi git.. kışlardayım
Hadi git.. yaslardayım
Hadi git.. sevdam benim
Sen olmasanda...

Zeliha Bicer

İstersin..

Bazen olur günler geçmez
Sen günlerden geçersin
Bazen olur sevmen yetmez
Yürekten geçersin
Bazen olur, yağmura karışırsın
Buluttan vazgeçersin
Hep karanlık derken
Güneşe tutunur ellerin
O zaman hep aydınlık
Hep sevmek
Hep sen olmak istersin..

Zeliha Bicer

İtirazı olan var mı?

Yazdım okumaktan bıktılar
Söyledim,söylediklerim bezdirdi.
Okumaktan söylemekten dinlemekten bezenler
Sevginin hasretin anlatımı başka mıdır sizlerce?
Martının,mavinin veee yalnızlığımın,
Kimsesizliğimin; karanlık gecelerde
Sessizce ağladığımın resmi olmalı mı?
Ben şarkıda,ben yağmurda ve ben martılarda
Yalnızlığımı sensizliğimi unutuyorum
Bir itirazı olan var mı?

Zeliha Bicer

İzlenimlerim

İnsanlara ne olmuş diye soruyorum kendime. Eskiden elinde filesiyle ya da ekmeği ve gazeteyi koltuğunun altına sıkıştırıp evine gelenleri düşündüm de ne güzel insanlardı. İnsanlara inanan,değer veren,gözlerinin taa içinde sevgi olan. Öfkelenmeler de ağızlarından çıkacak olan söze dikkat ederlerdi. Bu gün öfkeli insanlar gördüm,tahammülsüzlüğün doruklarındaydılar. Hiç mi saygıları kalmadı insana insanlığa, bir başka insanın hakkını alan açığöz sayılır oldu. Oysa eskiden buna terbiyesizlik denilirdi. Herkesin giysileri aynıydı. Ayakkabılarına pençe yaptırırlardı. Yoksulluk vardı ancak henüz yürekler yoksullaşmamıştı. Şimdi fast food yaşar olduk insan ilişkilerimizi de aynı giysilerimiz gibi anlık görmeye başladık. Bu gün böyle insanları gördüğüm için üzüldüm çok üzüldüm. Saygı ne önemli şeymiş bir kez daha anladım. Bencilliğin, nalcı keseri gibi sürekli kendine yontmanın çirkinliği yüzüme tokat gibi vurdu. Gözlerimi yumdum,görmek istemedim böylesi insanları ayırdım oradan nefes alamadım,üstüme sineceğinden korktum bir an tüm bu çirkinliğin..

Zeliha Bicer

Kaç Kez

Kac kez yüreğimle kavga ettim,
Kac kez şikayet ettim
Seni sana
Gecelerimi istiyorum
Huzurlu uykularımı
Ya bana gelmelisin sen
Yar gibi,
Ya da
Gitmelisin el gibi...

Zeliha Bicer

Kaç Kez Koştum

Kaç kez koştum
Şaretlerini sana benzettiğim
İnsanların ardından
Kaç kapı kapandı
Biliyor musun
Yoksun diye

Defalarca bulutlandı yüreğim
Yağmurlar yağdırdın gözlerimden
İsyanlarımda oldun, dualarımda
Kaç kez yumrukladım
Evimin duvarlarını
Yoksun diye

Kaç kadeh devirdim sensizliğe
Kaç sarhoş gecelerin sabahında
Uyandım özleminle
Kahır mektupları yazdım sayfalarca
Yoksun diye

Hüznümün rengine boyadım
Kaç şekle girdin, kaç renk aldın
Renklere bezedim, sana benzettim
Kaç defa gözlerimde göz oldun
Ne çok içime çektim kokunu
Dokunuşumda tenlerin
Kaç kez sen oldun
Yoksun diye

Sevmenin çıkmazında
Ayazında, kayboluşunda
Adın yazılı yollarımda
Aşktan vazgeçmedim
Yoksun diye

Zeliha Bicer

Kaçmak Neyi Değiştirdi ki..

Düşüncelerimde hep sen varsın
Kaçmak neyi değiştirdi.
Hani yeni başlangıçlarım
Olacaktı benim.
Gönül yelkenlerimi
Şişirmiyor rüzgar,
Gemim yürümüyor sensiz.
Başlangıçlarımda olmayacaktın ya!
Tutamadım sözümü sevdiğim.
Ne zaman trenin hüznü sesini duysam,
Seni hatırlıyorum.
Sağının perçemini alırken alnından,
Seven sevilenin.
Yine yadıma düşüyorsun
_Seni seviyorum _diyen sesin
Çınlıyor kulaklarımda
Ö zaman;
Yangın yerine dönüyor yüreğim
Söndürmesi zor,
Hep bir yanında koru barındıran
İşte böyle koca geçen yılın ardından
Sensizim....
Unutmadım....
Unutamam....

Zeliha Bicer

Kadehimdeki Son Yudumsan Eğer

İz bırakmış sensizliğin
İçimde yara ise
İstanbul da gün batımı olsa ne çıkar
Ve ben sensizliğimde
Ve haykırışlarımda yoksan
Ve yoksan sabahlarımda
Tenim renginde unutmuşsa seni
Martılarıma yükleme sakın
İstanbul a bel bağlama sakın
Kadehimdeki son yudumsan eğer

Zeliha Bicer

Kadehteki Beyazım Bu Gece

Senin yerin mi çok uzak
Ya da ben sana mı yakın değilim
Yollar yıllar, dağlar mı var
Yoksa sevdanın onulmaz ateşi mi bu
Yakan kavuran tüketen beni
Hüznümle başbaşayım,
Tek bir ses yok
Turuncuyum bu gece
Yeşilim, siyahım
Kadehteki beyazım sensizlikte

Zeliha Bicer

Kağıdın Kalemle Söyleşmesi

Kağıt seslendi kaleme
Kaç zamandır gelmiyorsun
Yazmıyor anlatmıyorsun
Kalem küskün
Eller tutmuyor beni
Körelti ucum açmıyorlar
Nasıl özledim bilsen
Sana dokunmayı
Aşkı bilen bir yürek
Elleriyle sevsin diye
Bekliyorum geçmecemde

Zeliha Bicer

Kaldı.

Karaköy'de balık yediğimizi
Köprü altında kaçak öpüşmelerimizi
Unutmadım..
Seni giydim üstüme
Ne yana gitsem senle
Biliyorum
Hikayelerde kaldı
Fotoğraflarda ,İstanbul sokaklarında
Sezen'in şarkılarında
Şimdi ne söylesem eksik
Anlatamam kalemim kırık
İster oku yazdıklarımı
İster habersiz kal
Martıyı severim
İstanbul'u
Bu böyle..

Zeliha Bicer

Kalmalarına Nokta Koy Sevdiğim

Sevmelerim, sevmemelerin inadı olsa da
Sensizliklerimde seni yaşarım
Boşverdim ben tüm ağlamalara
Güller açıyor gülümsedikçe dudaklarım
Gülüşümdeki seni oturttum yüzüme
Yüzümde senli ifadelerim var
Yüreğimde ise sevgimin çiçekleri açan
Her dem rengarenk
Ruhumda huzurun,ellerimde sıcaklığın
Çayın deminde olsa da hasretlerim
Sarar sarmalarım bardağımı
Karların yağışında
Martılarımın çığlıkları ulaşır ta uzaklara
Salacak taki seni yaşamalarım
Senli adımlarım, senli şarkılarım
Tüm kadehimdeki meylerimdesin
Yeter artık uzakta kaldığın
Kalmalarına nokta koy sevdiğim.

Zeliha Bicer

Kanatma Bitir Gel Al Giysilerini

İçim yanıyor tükeniyorum
Tek başınayım sessizlikte
Sensizlikte öksüz,
Sevgisizlikte sensiz.
Ayak seslerini özlüyorum
Kapıyı kapatıp gittiğinden beri
Açmıyorum o odayı
Hatta yatağa attığın giysileri
Aynı bıraktım, unutmamak için izleri
O izler sensizliği katlanır kıldı
Yaşama tutundum belki içten içe
Canım acıyor, ölüyorum
Bu yüzdendir bakışlarıma oturan hüznüm
Yasımsın, yaşımsın, yaşamımsın
Şusuyorum, bilmiyorlar, görmüyorlar
Üşüyorum sensizim gömdüm seni
Yüreğimde kabuk tutan yaramsın
Kalktıkça kanayan, kalan sızımsın
Kanatma bitir, gel al giysilerini

Zeliha Bicer

Kandil Kutlaması

Sevgili Dostlar

Tüm dostların bu anlamlı gününü kutluyorum. Yüreklerinizden sevgi ve hoşgörü hiçbirzaman eksilmesin

Selam ve saygılarımla

Zeliha Bicer

Kar Ayazı Gibi Özlemin

Eski bir gramofonda çalan
Aşk şarkılarındaki hüznüm
Kar ayazı gibi, özlemin
Yüregimin kenarlarında buz tutmuş
Gel..
Gel ki,
Aydınlansın gecelerim
Gündüzlerime güneş açsın
Ağaçlar şenlensin
Bahar gelmiş sansın.

Zeliha Bicer

Kara Bulutlar Gibisin

Suskunluklarındayım yüreğimin
Sessizliğindeyim sensizliğin
Seninleyim kalabalıklarda
Kalabalıklardaki yalnızlıklarıdayım
Yalnızlığımın senfonisinde yaylılar
Bizi çağıyor
Sakin liman gibi melodin
Gidişlerin olmasa hani
Gelişlerin hep kalsa der kalemim
Sıkışırım nefes alamam
Yürek atışım duyulmaz
Kara bulutlar gibiyim
Ha yağdı ha yağacak gözyaşlarım
Hoşçakal derken dilin
Kederinde sesinin
Fırtınalar var
Gözlerin de aynı ben
Kara bulutlar gibisin

Zeliha Bicer

Kederlerim

Kar kış ayaz boran aklına ne geliyorsa tüm fırtınalar
Yüreğimde harmanlaşmış senden öte değiller
Sesinin kırıklığı, benim umarsızlığım,
Belki yaşamın zorlukları, anlaşılamadığımızdan yaşamla
Hırcınlığım var bu aralar, kırılmışsın bana, farkındayım
Oysa nefesimsin derken ben sana, yaşam nefes aldırıyor
Aldırmazken nefessiz kalışlarımda, sen sırt çevirme
Sensizliğim öyle koyuyor ki bana bunca dertlerde
Yapma ne olur yapma, sensiz sessiz bırakma
Bırakma beni böyle kederlerde.

Zeliha Bicer

Kırık Bir Bakışta Bıraktığın

Gün gelecek yanacak için
Beni anlamam uzun sürmeyecek
Bir boşlukta kalacaksın
Tıpkı bu gün gibi
Sevmenin bir adım gelmek olduğunu
Dokunmanın yıldızların inmesi yeryüzüne
Bir sesin ise nefes olduğunu öğreneceksin
Noktasın artık
Dönüşüm yok sana
İçimdeki cam parçalarını
Çıkartıyorum teker teker
Sevgiyi bilen yürekte
Canlanır sevda yine
Ne zaman düşünsem gece gözlerini
Sevgimi taşıyamadığın
Kırık bir bakışta bıraktığın
Sen olursun

Zeliha Bicer

Kırılmışsın Belli

Sevgiyi aramak,onlarcası içinde
Bir yürek, bir göz, bir ten bulmak
Çırpınır çaresiz satırlarda
Çalan klarnetin hüznünde
Tüm kederli şarkılarda
Bir kadeh rakının dibinde
Sevgiyi aramak,sevgisizliğin içinde
Kırılmışsın belli.

Zeliha Bicer

Kısa Bir Maceraydı Bitti

Uzattıkça elini başkalarına
Bedelini ödediğin maceralarda
Sevgiyi arayacaksın
Sevmek, çıkarı yok yalındır
Şımsıcak dokunuş
İçten bir bakıştır
Kendi boşluğunda
Yavaş yavaş kaybolacaksın
Ne zaman için yansa aşk diye
Ve ne gün düşünürsün gözlerimi
Beni anlayacaksın

Zeliha Bicer

Koca ınar

Biz ağaç dalı gibiydik
Koca ınarda
Gün geldi kırıldı
Dalın teki
Ağladı koca ınar
Tam alıştık derken
Kırılan dalımıza
Kaldık bir anda
Dayanaksız da
Yapayalnızdık iki fide
Yağmur yağdı üstümüze
Güneş açtı
Kimi zaman üşüdük,
Ağladık, güldük
Yıllar akıp gitti
Farkına varamadan
Biz olduk artık
Koca ınar
Yeni fidelerimizle
Şimdi bir aileyiz
Dayanağınız birbirimize
Herşeye sahip çıktık çıkacağız
Geçmişimize, geleceğimize de...

Zeliha Bicer

Korkma Bu Kez Bende Seni Seviyorum Diyeceğim

Bu gün bayram, ararsın dedim
Yok sesin işte, gözlerin kazılı oysa
Gecelerime karabasan gibi çöken özlemin
Çentik atıyorum her geçen güne
Sonu yok ki gamlarımın
Sensizlik biter mi bir gün
Kaybolur muyum yine gözlerinin derinliğinde
Kokunu içime çekebilecek miyim
Tutkulu sevişmelerimizin sabahına
Uyanacak mıyız yorgun argın
Günaydın öpücüklerin olacak mı
Ve gün batımını yine seyredecek miyiz
Özledin mi sende beni
En az seni özlediğim gibi
Öyle ise dokun tuşlarına telefonunun
Korkma ara bu kez bende
Seni seviyorum diyeceğim.

Zeliha Bicer

Kuş Olsam

Kuş olsam
Kalem kağıt
Gözden dökülen
Yaş olsam
Bozkırlarda türkü olsam
Sonsuzlukta nokta
Silgi olsam
Silsem kederlerimi
Yol olsam
Yordam olsam
Seninle ömür olsam

Zeliha Bicer

Kutsal Kitaplarda

Kutsal kitaplarda,
Sevmenin güzelliklerini anlatmış
Tanrım.
Demış ki; _Sev kulum_
Seven yürek paylaşır
Paylaşmayı  grenen
Bencilikten sıyrılır.
Bunu bilen kişi
Mutluluğa,huzura erendir.
Nedir bunca hırs
Bunca kavga
Gideceğimiz yerde,
Bir avuç toprak
Bekler bizi.
Allah huzurunda
Ya sevememişsindir kimseyi
Kendinden başka,
Ya da sevgi doludur
Yüreğin....

Zeliha Bicer

Kuzey Mavi

Uyandığın her günün sabahında beni düşün
    ,ben seni sabahlara sakladım
Martılar bulutlarda saklı, bulutlar da yağmurda
Ben de sende saklıyım
Beni denizlere sal
Seni kuzey mavisinde bekliyor olacağım.

13.09.2005

Zeliha Bicer

Kuzey Rüzgarı

_____Gecenin karanlığından çıkarak
Kuzey rüzgarı esintisiyle
Geceyarısı güneşinin atesiyle gelip
Tutkuyla öperek
Kalsam yanında
Sabaha dek... _____

(Bu şiir,sevdiğim özlediğim kişinin bana armağanıdır)

Diyeceğim O ki

Kalsan diyorum bende
Gitme demelerim boşuna değil
Esintiyle gel,fırtınayla
İster güneş gibi doğ sabahlarıma
Sen gel yeter ki...

Zeliha Bicer

Küçücük Bir Kar Tanesi

Düştü yüreğime
Küçücük bir kar tanesi
Koştum dağlarında kardelenlerin
Savruldum rüzgarın poyrazında
Ağladım yağmur damlasında
Her yakarışım, sanaydi dualarım
Şimdi gönlümün limanındayım
Senli sabahlarım, günaydınlarım
Yedi veren güllere inat
Sen her avazım, yazdıklarım

Zeliha Bicer

Laf

Laf olsun diye demedim
Konuşmam da öyle
Can kırıklarım var
Kırgınlıklarım
Unutamadıklarım
Attım kenarına yüreğimin
Aklımdan da çıkardım
Kalsın köşede
Acıtsın canımı da
Ders olsun dedim ya
Geçer not alana kadar
Kalsın

Zeliha Bicer

Macera 2

Kimi macera der, dünyasında yalnızdır
Kiminin sıcaktır elleri, insandır
Kimi bihaber ömürden
Karartmıştır yüreğini
İnadına sevmek var
İnadına sevmek
Bahçemdeki çiçekleri büyüteceğim
Gün aydınlatacak odamı
Yüzümde gülücükler
Dilimde aşk sözcükleri olacak
Sen, yalnızca sevgisizliğin
İnsanda yarattığı mutsuzluğu
Ve karanlık gecelerde
Yalnızlığı anımsatacaksın bana
Teşekkür ederim yine de.

Zeliha Bicer

Mart Ayı Martıyı Acıya Boğdu

Mart Ayı, martıyı acıya boğdu
Acılar kanatlarında uçamaz oldu
Mutluluklarım, sevgim,hasretim
Çıglıklarınıda, kanatlarınızdayken
Nasıl derim şimdi o yare
Martılarım kederli, martılarım küs
İstanbul derin bir kederde
Gidişime an kalmışken
Gözümde yaşlar asılı
Yüreğimde sevginle
Hoşçakal

Zeliha Bicer

Martı Kanadında Sevgim

Bu sabah, sesinle uyandım
Öyle mutluyum ki..
Rıhtıma indim, çayımı içtim
Martılara simit attım,
İkimiz için...
Seni düşündüm yine,
Bu gün hüzünlü değilim.
Aramıştın ya, sesini duymuştum ya
Gözlerimin yeşili,maviye döndü
Mavi sendin...
Martı kanadına
Sevgimi yükledim gönderdim.
Al diye...
Bırakma bir daha sensiz beni
Yüreğim küsmesin..
Martılara söylenmeyeyim boşyere
Yağmurda yoktu bu gün İstanbul'da
Sen aramıştın ya...

Zeliha Bicer

Martılar Uçtu

Okuduğum bir yazıda
Sen vardın
Sevgim acıdı
Martılar uçtu
Deniz kabardı
Gök küstü, yağdı
Özlemler yığın
Çaresizlik suskun
Bende bir tek
Gece gözlerin kaldı

Zeliha Bicer

Martılarım Kızmayın Bana

Rıhtıma indim bugün
Martılar küsmüş bana sanki
Yazmıyorum diye, yazılarımda.
Kızmayın martılarım
Nasıl unuturum sizi?
Kanatlarınız değil miydi?
Sevgimi taşıyan
O yare
Siz değil misiniz gılgıklarınızla?
Acımı paylaşan.
Vapurdan attığım ekmekler de
Hep sizin için.
Sizin yine kanadınızda
Kızılığınız, sevgim
Gözyaşımı yağmura bıraktım
İstanbul' da, Salacak'ta
Bir ben vardım
Bir de martılarım....

Zeliha Bicer

Maske Düştü

Sen gökkuşağımdın benim
Renklere bezerdim seni
Sonra
Maske düştü
Suretler tek tek
Göründü gözüme
Artık hükümsüzdür

Zeliha Bicer

Matemindeyim

Sevdaya ara verdim,
Karanlık gecelerimin
Karanlık yalnızlığında
Yanımda gece gözlerin
Gözümü kapadığımda
Tek aydınlığım, gülüşün
Ne çok severdim bilirsin.
Seni de çok sevmiştim
Bahçemdeki manolya ağacım
Çiçek açmadı bu sene
Bilir gibi ayrılığımın acısını
Benimle sessiz bir matemde

Zeliha Bicer

Mavi Masa

Mavi masa , deniz içinde
Sirtaki oynuyor kadının teki
Kara gözlerin geliyor aklıma nedensiz
Ne maviye uyuyor ne de denize
Sen geceye uygunsun en çok
Çöl sıcaklarına, buz gibi soğuklara
Kal, gelme..

Zeliha Bicer

Mavisinde Gözlerinin

Gözlerinin mavisinde
Kaybolmuş yıllarım var
Önceleri tanısaydım seni
Yaşanan onlarcası içinde
Karalarım, karanlıklarım olmazdı
Yüreğimin rengi maviye büründü şimdi
Kulaklarımda şarkılar
Kalemimde şiirlerim senli.

(İki sevdiğim insan buluşmuş yürek buluşmasında filizlenen aşklarının tanıd-ğında ben ve bu şiir oluştu. Mutlulukları bana mutluluk veriyor hep yaşam içinde mutlu olsunlar.)

Zeliha Bicer

Merhaba Dostlar4

Antolojideki tüm dostlarıma teker teker mesaj yazıp, Bayramlarını kutlamayı çok dilerdim.

Ancak vaktimin azlığı nedeniyle genel olarak yazacağım. Affınıza sığınırım Herkesin unutulmaya yüz tutmuş ve sevgi taşıyan bayramlaşmalardaki saygının düşüncenin yeniden yaşatmasını ve sahip çıkmasını temenni ediyorum.

Bayramınız sağlık mutluluk huzur ve sevgi dolu olsun.

Saygılarımla

Zeliha Bicer

Mevsimlerimde Sen

Hani üzüyorsun ya beni
Olmadık zamanlarda
Ayaza dönüyor o vakit yüreğim
Çetin geçen kışlar gibi
Ocak'ım olursun Şubat'ım
Yağmurlar yağırdırken gözlerime
İçimde fırtınalarımda
Nisan'ım diyesim var
Sen en çok sevdiğim olursun
Kuşlar şarkı söylerken
Ağaçlar çiçek açarken
Mayıs'ım olursun

Zeliha Bicer

Mıh Gibi Oturdu Yine Yüreğime Sensizliğin

Mıh gibi oturdu yüreğime
Yine Sensizliğin
Karanlıkta giden gemiler gibiyim
Bizli günümüzü, gecemizi özledim
Bir başka vuruyor Akdeniz akşamları
Yalnızlığımı haykırıyor yıldızlar
Yalnızlar yıldızları sayar
Şarkıları dinler,gözlerini kapar
Düşler hep düşler
Gelmeyecek olanı

Zeliha Bicer

Muhtaç

Tenim aç sana, muhtaç
Dokunmana sarılmana
Öpmene, dudaklarının sıcaklığına
Elele tutuşan birilerini görsem
Kıskanıyorum
Yalnız yürüyorum rıhtımda
Hani deli demelerinden korkmasam
Konuşacağım kendi kendime
Sensizliğe bildiğim tüm küfürleri sıralayacağım

Zeliha Bicer

Ne Desem Eksik Kalır

Ne desem eksik kalır
Ne yapsam fazla
Lafla gönöl arasında
Tükendim
Artık ne haberim gelir
Ne sesim çıkar
Gidiyorum
Sessiz
Yokum

Zeliha Bicer

Ne Dilersen

Sabahlara sal beni
Dağlara yeşillere
Ozanlara sor beni
Bozlaklara türkölere
Yılık atlarında gör beni
Alacasına beyazına
Yüregine koy beni
En sığına, kuytusuna

Zeliha Bicer

Ne Güzel Yakışıyorsunuz Geceye

Nedensiz ağlamalarım var
Tutunamıyorum dökülüyor teker teker
Bu gün hüznün tam ortasıdayım
Nasıl oturdu içime sensizliğin
Bilir misin?
Açtım odamın penceresini,
Evin tüm kapılarını
Esen rüzgar belki seni getirir diye
Keman sesi, sanki yüreğim
Notalarında sen gizlisin
Yürümek istiyorum yürüyemiyorum
Kapattım kendimi,konuşmak bile istemiyorum
Sen ol bir tek sen
Sesin olsun
Bir de resmin
Ahh kendin gelebilseydin
Ne olurdu kimbilir?
Yılıma yıllar ekleniyor
Hangi çıkmaz sokağa girsem
Adın kazılı
Kazılısın işte yüreğimde
Özledim
Sarılmak istiyorum sımsıkı,
Kokunu içime çekmek
Öylece kalmak saatlerce
İyi değilim bu gün
Hüznün tam ortasıdayım
Yalnızım,sensizim
Seviyorum,sensizim
Özlüyorum,sensizim
Akşam çöker ya,
Gün kavuşur geceye
Aydınlatır Ay geceyi
Ve
Gecede martılarım öyle beyaz dururlar ki
Beyazında sevgim var kanatlarının
Kanatlarında sen yar
Ne güzel yakışıyorsunuz geceye

Zeliha Bicer

Ne olur

Yağmura fırtınaya inat
Bir gün batımında
Seyretsek yağın karı
Dilimizde aşk şarkısı
Yüreğimizde sevgimizle
Ne olur....

Hasretlerine saklasan beni
Gelişlerimdeki sen'e ulaşsam
Tutsam sıcacık elinden
Öpsem seni usuldan
Ne olur...

Bahar gelse
Ağaçlar şenlense
Yüreğimizdeki özlemlerin yerini
Kavuşmalar alsın
Ne olur...

Martılar eşlik etse geldiğin vapura
Seni ben beklerken rıhtımda
Yağmurun çisesinde sevgim
Damla damla vursa camına
Ne olur...

Zeliha Bicer

Nedensiz

Bazen anlamazsın nedenleri, niçinleri
Yolun aydınlıktır, yürek pasını silmiştir
Bir gülümsemeyle.
Bazen ad koymak gerekmez olanlara
Yelkenli misali bırakırsın kendini rüzgara..

Zeliha Bicer

Nedensiz Görünen Sevinçlerim Var

Bu gün yerimde duramıyorum
Balonlar gibiyim uçuyorum
Nedensiz görünen sevinçlerim var
Nedeni sen olan hayat adımlarımda
Yaşamımda sen varken
Nedensiz olur mu benim
Sevdalarım özlemlerim..

Zeliha Bicer

Nefes Alışımadasın Yar..

Nefes alışımadasın yar,sen kalabalıklarımın
Yalnızlıklarımın acısında.
Kış sona ermekte,bahar yaklaşır an be an
Yüreğimin dallarında,tomurcuklar var
Açmaya hazırlanan.
Sakin denizim,çalan sazım gibisin
Uzanan kollarındaki huzurum sensin.

Zeliha Bicer

Noktası Olmayan Cümle

Renkleri sana boyuyorum
Her kapı açışım sen
Notalara seni yerleştirdim
İster çalsın gitar ister keman
Çicekleri bezediğim masamda
Kadehimdeki beyazım ellerimde
Dilimde ayrılık şarkılarım
Bitmeyen bir yolculuk
Noktası olmayan cümle

Zeliha Bicer

Onlar Çocuklarımız..

Pencerenin kenarında bir kız çocuğu,
Kış gelmiş kapısına
Elleri soğuk, ayakları çıplak
Gözpınarlarında biriken yaşlar
Süzölüyor yanaklarından
Annesini düşünüyor
Gelseydi, ne olurdu
Arasaydı ya onu
Bırakmasaydı yaban ellerinde.
Onlarca çocuklarla birlikte,
Kader birliğine itmişti
Belki annesi de istememişti
Yıllarına yıl katacaktı
Ağlayacaktı yine
Kaç gece sessiz
Öbür çocuklar gibi,
Yine sevinecekti
Onlarla birlikte.
Yüreğinde hep bir sızı ile
Çocuk büyüyecekti,
Evin sarı ışıkları bu yüzden
Hep ağlatırdı onu
Çünkü sevgi demekti
Yaşam demekti
Pencerenin kenarında bir kız çocuğu
Kış gelmiş kapısına...

Zeliha Bicer

Öfkeliyim Bu Gün

Öfkeliyim bu gün, kederliyim
Denizdeki balık gibiyim
Gökyüzündeki bulut
Bulutlara eklenen yağmur gibiyim
Bu gün geceyim
Bu gün Ay, Güneşim belki
Bu gün benim, sensizim
Bu gün şiirim dizelerde
Şarkılarda notayım
Bu gün kadehimdeki beyazım
Nöbetindeyim senin
Senin bu gün ben
Bu gün fazlayım, eksikim
Tamamlanmıştım ya seninle
Oysa tamamlamamışım seni ben
Bu gün yüzleşmedeyim
Bu gün terkindeyim
Bu gün anlamaktayım seni
Anlasaydın keske sen de beni
Gün erdemen geceye

Zeliha Bicer

Ölüyorum

Yağlı bir urgan gibi sensizliğin
Boynuma değil de yüreğime dolanan
Martılarımın çığlıklarında
Galata da rakı içcektik
Kaldırdığımız kadehlerimizde
Dinlediğimiz şarkılarda
Gönlümüzün denizinde balık olacaktık
Oysa turuncu hüznüm
Aldı yine beni yanına
Salacak gibi
Denizinde kayboluyorum
Yavaş yavaş ölüyorum

Zeliha Bicer

Özledim yine

Özledim yine
Özlemlere inat
Yollara inat ise
Bekliyorum
Sensizliğe de inat ettim
Söylenmiyorum martılara
Sevgim kadar büyük
Sen kadar güzel
Ve..
Gelişin gibi olmalı kavuşmamız...

Zeliha Bicer

Özlemindeyim İşte

Yazmalar yetmiyor, dokunmak gerek
Martılar yetmiyor, gelmen gerek
İçkiler yetmiyor, sarhoş etmelisin beni
Gün batımıyla, martı kanadıyla
Gittiğin o vapurla,dönmelisin artık
Kıyıları dövmesin dalgalar.
Cemreler de düştü havaya,suya,toprağa
Birték sen gelmedin hala baharda
Yalnızım, kalabalığım ol
Sensizim, sığağım ol
Şevgisiz değilim, sevginleyim
Özlemindeyim yine, yine en diplerdeyim.

Zeliha Bicer

Özlüyorum Bu Aralar Seni

Özlüyorum bu aralar seni
Güneşı görmüyorum kaç zamandır
Yağmurlu, puslu havalarda gönlüm
Uşulca,sesini duymadan gelsen
Otursan yanıbaşıma
Okşasan saçlarımı,ısıtsan üşüyen yüreğimi
Özlüyorum bu aralar seni.

Zeliha Bicer

Özlüyorum Bu Aralar Seni 2

Kuzey rüzgarının gizemli esintisi
Seni getirsin bana
Ben martılarla gönderdim selamlarımı
Deniz köpüğünde öpücüklerim var
Dalgalar ise özlemlerim.

Zeliha Bicer

Saat Dilimlerinde

Saat dilimlerinde
Saniyelere sıkıştırma beni
Hatta, saliselere mahkum etme
Sevmek, önemsenmektir
Biraz özen, biraz gelmektir.

Zeliha Bicer

Sabahımsın

Emeklemeye başlayan bebek gibi,anne sütüne muhtaç
İlla sabahımsın
Gününe başlangıcım,sen benim martı çığlığımsın
Vapur düdüklerine karışan sesim
Sen,salacakta gazeteye sardığım içkimsin.
Sen dalgalı denizimsin,mavim gökyüzüm
İlla sabahımsın.
Sen gözlerime yansıyan yeşilimdesin
Sen bende bensin
Günümle başlayan sabahım,gecemle biten hasretimsin
Yastıklara çaresiz gözyaşı akıttığımsın
Telefon sesinde kulağım çağırdığımsın
Ama illa sabahımsın

Zeliha Bicer

Sabahın iy Tanesi Gibi

Sabahın iy tanesi gibi
Düşsün yüregine sevgim
Hem çocuk,hem sen olsun
Dokunuşların
Rüzgarın esintisinde
Kokun eşlik etsin
Gökkuşuğına boyasın gözlerin
Tüm evreni
Hep hüznümü taşısin yüzün
Yağmur damlalarında
Gözünü açtığında
Günaydınlarım hep senin
Gecelerimin karalığını
Kendime seçtim
Dedim işte sevgilim
Sabahın iy tanesi gibi
Düşsün yüregine sevgim.

(Dostlar,çok arada giriyorum şiirleri okuma fırsatım yok. Ancak geç de olsa tüm şiirlerinizi okuyup alacağım. Sevgimle)

Zeliha Bicer

Sabahın Geceyi Bölmesini Seyretti Gözlerim

Uyandım sessiz kaldım bir süre
Sabahın geceyi bölmesini seyretti gözlerim
Seni düşündüm sığım
Yüretimdeki gün doğumu gibisin
Düşündükçe,sevdikçe çoğalan
İçimde binlerce duygusun
Martılarla,sıcak çayım,Salacak la
Bütünleştirdim sevdamı
Sarıldım çocuğun babasının
Elini tutar gibi
Kolay mı sanırsın hasretlerini çekmek?
Bende korkuyorum üşüyorum gecelerde
Geceler ki senle dolu dolu
Seninle yalnızlığımı paylaştığım
O geceler ki sensizliğin karanlığına gömen beni
Sabah geceyi bölerken,aydınlatırken gökyüzünü
Seni düşündüm yalnızca
Seni düşündüm sessizce
Seni düşündüm sensizliğimde..

Zeliha Bicer

Sabahtan Önce

Uyanır uyanmaz aklıma sen geliyorsun
Sabahtan önce
Gündüzlerim sonra giriyor yaşamıma
Uyuduğum zamanlarsa
Hükmediyorsun rüyalarım..
Özledim yine, sensiz akşamlarım
Gittiğim dost meclisleri bile
Avutmaz şu divaneyi
Arasan diyorum hani
Duysam sesini
Sensizliğe bir gün daha katlanır
Belki yüreğim..

Zeliha Bicer

Sakın Dokunma

Sessiz buralar, sensiz
Sensizliğim gnbeğn artmakta
Haberin yok, biliyorum
Ben, kşknm artık sevdalara
Sensizliği ardımda bırakırken
Beni kendi halimle bırak
Sakın dokunma

Zeliha Bicer

Salacak

Sabah salacağa indim,bir adam vardı motora koşuşturan.Elinde torbası torbasında sefer tası vardı.Geçmişe döndüm,çocukluğum geldi aklıma.Bizde amcalar sabahın erken saatlerinde ellerinde sefer tasını taşıyan torbalarla içe giderlerdi.Henüz sokaklara,insanların yüreklerine kirletilmiş düşünceler düşmemişti.Mahalle içleri, evlerimiz gibi tertemizdi.Sokakta karşılaşan iki bey ceket düğmelerini ilikleyip,merhabalaşırlardı saygıyla.Sevgililer elele tutuşmanın ötesine gitmemişlerdi henüz o devirlerde,sevgilerde kirletilmemişti,sevmek büyük anlam ifade ederdi yüreklerde.Salacakta erken saatlerde elinde torbasıyla sefer tasını taşıyordu adam,demek hala yitirmemişti duygularınıinançlarını umutlarını.

16,09,2005

Zeliha Bicer

Salacak ve Sen

Kağıda sarılmış içkilerimizi yudumlarken kış soğuğunda biz,
Gün batımı kurşuni bir turuncuyla birleşiyordu.
Sımsıkı sarılmıştık hatırlıyor musun?
Sanki hiç kopmayacakmışız gibi.
Oysa, hani gelişlerin kalabalıklarımdaya
Gidişlerin yalnızlıklarım
Sen, yine beni yalnızlıklarımdaya
Bırakıp gidecektin
Ama Salacak'ta sen ve ben ne güzeldik.
Uzaklarda bir yerlerde İstanbul şarkısı çalıyordu Sezen'in
Ben ise sana sarılsıklam aşık.
İliklerimize kadar yağmurla ıslanmıştık üstelik
Özlemleri hiç düşünmeden,
Sensizliğin kahrını daha çekmeden
Sen ve ben vardık Salacak'ta

4.12.2004

Zeliha Bicer

Salacakta Çektigin Fotograf

Salacak'ta çektiğın fotograf
Karşımda duruyor.
Elimi uzatsam sana
Dokunacakmışım gibi.
İçim ısınıyor bakınca
Sen varsın sanıyorum...

Zeliha Bicer

Sana

Yine uykusuz gecelerim
Yine sol yanım boş
Martı bile çığlık atmıyor
Öyle soğuk ki burası..

Zeliha Bicer

Sana 2

Bu aralar senli dizelerim, senli düşlerim
Kayıp zamanlarda, yitirdiğim sen e
Zamanlarda yitirdiğim diyorum da
Aslında yitirmedığım demem gerek
Özledim
Öyleşi oturuyorsun ki bu aralar yüreğime
Yüreğimde olan kıskanma emi
Sen sevdiğim, sen yaşam yoldaşım
Sen birlikteliğimsin
Oysa
Eski Arnavut kaldırımlarında yaşadığım
Gizi,gizemi hep içimde sakladığım
Hani sen saygı duyduğum
Hani kanım hani unutamadığım
Bu aralar artar olduğun yüreğimde
Özledim belli seni
Beni sevdiğini bilmem yeter
Yeter bu ömrüme

___Eskilerde kalan sen e idi
Unutmadığım.. _____

Zeliha Bicer

Sana 2...

Öylese özledim seni,
Son nefesim sen
Gün doldurur geceleri
Ben seni bilirim
Gerisi yalan

Zeliha Bicer

Sana 3..

Güneş gölgesine sığınır belki
Bulutlar yağmur taşır kimi zaman
Yüreğimdeki sen e
Hep bir merhaba
Hep bir sabır

Zeliha Bicer

Sana Dair Ne Varsa İçimde

Sen beni sarhoş edenimsin,
İkim sen,
Mezem sen,
Aşk şarkılarındaki kahramanım sen,
Seninle bu denli bütnleşmişken,
Gel hadi..
Gözlerindeki menevişler,
Tıpkı bahar gelmiş ağaç dalı gibi.
Ellerin ise, uzanan yol bana
Güvenin, bebeğin teslimiyeti
Yüreğin, sevmenin huzuru
Tutkun ise beni benden eden
Gel hadi..
Hani kalemimin ucunda
Belirir ya sensizlik
Hani ben ateşler içindeyken
zlemlerinden.
Bazen sözcükler bitiverir ya,
İşte, yle suskun kalır kalemim
Öyle keder içindedir ki;
İşığa hasret sabahı bekler
Seni beklediğim gibi
Gel hadi...

Zeliha Bicer

Sana Geldim Sana..

Küskün kaldım, uzun süredir yazmıyorum. İçimde binlerce seni biriktirdim taşım
çoğaldım ne yana baksam sen çıktın.

Sevmek yeniden sevmek hep içinde biriktirmek sevgiye dair ne varsa çoğaltıyor insanı.
Sevmenin her halini yaşar oluyor.

Seni sevmek, sevmenin her halinde seninle olmak yaşamak. Ağızda bırakılan güzel bir
yemeğin tadı gibi.

Öyle saf öyle güzel kalıyorsun ki, hani gittiğin zamanlarda beni kendi kokunla
bıraktığında sarılıyorum bıraktığın giysilerine kokluyorum haberin olmuyor. Her gidişinin
hem hüznü barındırdığını hem özlemlerimin yeniden başladığını hem de hayatımdaki
huzurunu bıraktığını bilmiyorsun.

Kendimi seninle rahat hissediyorum. Çocuk oluyorum çoğu zaman, çılgın bir aşık
barındırıyor o masum gülüşlerim aslında. Nasıl seviyorum seni ne çok içimdesin yar
bilmiyorsun...

Zeliha Bicer

Sana Gelsem

Sana gelsem ip ip,sicim gibi
Sana gelsem, damla damla yağmur gibi
Sana gelsem,martı kanadındaki kızılık gibi
Sana gelsem, ben gibi sen gibi..

Zeliha Bicer

Sana Yazacaklarım Birikti İçimde

Sana yazacaklarım birikti içimde
Geçen yıllarımızı sorguladım
SEN çıktın ansızın
Her çılgınlığımın ardındaki sevgili
Ne riyadır sevgim, ne korku barındırır içinde
Öylesine mih gibi oturmuşsun ki yüreğime
Ne sarsılırsın ne uzaklaşırsın
Yani anla Temmuz um
Sen ne gidenimsin benim, ne gelenim
Sen, yüreğimde biriktirdiğimsin
Ve
Seni seviyorum demek
Bu kadar güzel olmadı benim için

Zeliha Bicer

Sana..

Seni sevmek yetmiyor
Aşığım demek kolay
Bir sesin nefesin yeter
İstanbul gibisin
Martılarım olmasa da
Batmasa da kızkulesinin ardında güneş
Sen bir ben ol
Ben sen olsam yeter

Zeliha Bicer

Sen Aile Gibisin

Kapı, evin girişı
Bahçe,evin genişliğı
Sen,ev gibisin
Hem geniş,hem korumacı
Hem sıcak hem paylaşımcı
Beklentisiz,çıkarsız
Sen aile gibisin

Zeliha Bicer

Sen Aşk Gibisin

Sen kadeh kadeh
Sen yağmur damlası
Güneş ve kum
Martım gibi gelensin
Yüreğimin sızısında
Şarkımda sazımda
Sonsuzluğun hülyasında
Sen
Aşk gibisin

Zeliha Bicer

Sen Bana Bak Yazamadıklarım Gözlerimde

Ben sana bakıyorum, sen yazdıklarına
Ben seni dinliyorum yazdıklarında
Sen beni dinliyorsun yazamadıklarımda
Yazamadıklarım yaşadıklarım
Dilimin ucunda biriktirdiklerim
Sen bana bak, yaşamadıklarım gözlerimde.
Kalemim yazmış kendince yüreğimde
Yüreğimdeki sen e
Kurutmuş oymuş
Kurtulmuş sonra hasretlerden
Onca izlerden yazılanlar
Sen bana bak, yazamadıklarım gözlerimde

Zeliha Bicer

Sen Başka Bir Aşkın

Dün gece resmine baktım.Konuştum seninle, şarkımız çalıyordu. Sen başka kollardayken hiç aklına geldim mi? Mutluydum seninle derken, elvedayı mı saklamıştı dilin? Gündüzlerim geceye döndü. Kahredici bekleyiş hapsetti içine beni. Ne yapsam ne yana çevirsem başımı aklımdasın. Ne çare ellerimi kilitledim, susturdum sözcüklerimi, içim acıyor. Gözyaşlarım akıyor. Ağlıyorum aslında için için. Yanan mum gibi dibine veriyorum kederimi. Sigara içmeme kızardın ya, arttırdım zift sarsın diye beni. Sen nakış nakış işlemişsin kendini bana. Yalnızlığımla darmadağınım, şaşkınım üzgünüm. Beklemek karanlıklarına itti beni. Kör kuyulardayım, kor ateşlerde, sensizliklerdeyim. Dedim ya içim acıyor.

Bu gün yeni sayfa açtım hayatıma
Bembeyaz değil
Onca yaşanmışlardan sonra
Hep yanımda olan
Vefakar dostum,damarımdaki kanım
Yalnızlığım, yine baş başayız
Gönlüme düşen binlerce yıldız söndü
Ay da terk etti beni
Oynaşmıyor denizle yakamoz
Yoklardayım, yokluklardayım
Tükettim içimde kendimi
Anlamı yok artık doğan günlerin
Bu gece kadehimdeki beyazım
Sigaram ve yalnızlığım
Kutlamak istiyorum
Siyaha dönen sayfamı.

Zeliha Bicer

Sen Benim Gizlimsin

Sen benim gizlimsin,
Sen benim gösteremediğim
Sen benim sevgimi satıraralarında
Hissettirdiğimsin
Ağladığımı güldüğümü
Özlemlerinin beni
Öldürdüğünü
Hep bu satıraralarında
Okudular
Haykırdım sessiz
Ağladım yaşsız
Güldüm haykırıssız
Sevdam ise
Derya deniz
Hep satıraralarında...

Zeliha Bicer

Sen de Gitme

Sen de Gitme

Sen de gitme,
Gidenlerin bıraktığı boşluğu
Gecelerin karanlığında
Yatağımın köşesinde,
Duvarlara centik attığımı
Bilmiyorsun
Sen de gitme
Bahar geldi sansın gönül
Yüreğimdeki tomurcuklara
Zamansız karlar yağdırma
Gitme, sen de gitme..

Zeliha Bicer

Sen En Çok Salacak'tasın

Rıhtımdaydım bu gün,
Yanımdan insanlar geçip gidiyordu
Dalmıştım denize bakıyordum öylesine,
Birden kokun geldi burnuma irkildim
İçime çektim derinden,başımı çevirdim
Onlarca yüzde senin yüzün yoktu
Ama, kokun vardı.
Sevdiğinin kokusu başkadır sevilene
Ondan bir parça sanırsın,sanki yanıbaşındadır
Oysa..
Sen uzaklarda,
Sen denizin öbür ucu
Sen martı kanadında,
Gri turuncu akşamlarımda
Sen en çok salacak'tasın

Zeliha Bicer

Sen Gittin

Gök gürledi, yağmur yağdı
Martı ılık ılıa
Deniz köpürdü, vapur sallandı
Ben ağladım..

Dilim suskun, yüreğim gamlı
Şarkılar hüznölü, İstanbul gri
Vazgeçtim..

Yazdım, sildim
Ağıtlar yaktım
Ben yandım..

Yeşile , maviye tutkun
Siyaha vurgun
Mevsimler yosun tutmuş
Ne yaz ne bahar
Ben kışta kaldım..

Sen gittin...

Zeliha Bicer

Sen ol

Suyun taşı delmesi gibi
Sabır
Gün doğumunun ve batışının
Kızılığındaki sınır
Martıların çığlıklarında
Özlem
Ve
Kadehimin beyazında
Sen ol
Yeter

Zeliha Bicer

Sen Olasım Var

Gözümden düşen bir damla yaşım var
Hatta yasım var
Sensizlik denilen kara tünelde
Bir ışık beklentim var
Varlarım çok yokluğunda
Yokluğunda kapalı kapılarım var
Gökteki hilal,yıldız yağmurları gibi
Gelişini beklerken,
Yağdır yağmurları gözüme
Özlemlerde sel olasım var
Kırılan bir manolya ağacında
Beyaz olasım var
İstanbul sabahında
Günaydınlarına sakla
Sen olasım var

Zeliha Bicer

Sen Olsanda Olmasan da

Her seste, her nefeste tüketiyorsun bende ki seni.
İstedğin bu belki beklide söylemediklerin dilinde
Kır dök ne varsa senden içimden kalanları sil götür
Denizdeki kumlara ver, martılara at simit yerine
İstanbul, sevdayı barındırır sen olsan da olmasan da
İstanbul sevdamdı benim unuttun mu
İlk aşkım, ilk ağlayışım
Sen de içinde olsan ne fark eder
Seni de taşır bu gönlüm
Sağnaklara teslim eder belki seni sonbaharda
Ya da kışın ayazında dondururum yüreğimi
Mevsimlerin dönüşümünde seni yaz diye saklamayacağım
İstanbul sevdanın şehri idi
Öyle kalacak hep bende
Sen olsan da olmasan da

Zeliha Bicer

Sen Yoksan Yanımda..

Sen yoksan yanımda
Nefes alamam ki
Gökyüzünün rengi
Kuşların sesi
Hep aynı gelir bana.
Uzatınca elimi
Tutmalı elim seni
Deniz mavisini söyler dilin hep
Laciverte dönen gökyüzünü
Martı kanadındaki kızılığı anlattın
Mısralarca
Bense yalnızca
Seni sevdiğimi söyleyebilirim.....

Zeliha Bicer

Senden İzler Var

Dereler nehirlere,nehirler denizlere,
Denizler; engin,hırçın,sakin
Dilerse dağlarca verir
Ya da bir anda siliverir yaşamdan
Gözlerin aynı deniz
Renginde değil,derinliğinde
Şesin bir meltem
İçimi serin tutar
Med cezirlerim çok bu aralar
Kokma,istemem hiçbirşey senden
Ne kölen, ne de sahibin olurum
Yazdıklarım yalnızca kendimle yüzleşmem
Aynalarda gördüğüm yüzümde
Senden izler var.

Zeliha Bicer

Senden Önce..

Kaç kere yaşamın kıyısından döndüm
Senden önce
Kaç kere lanet etmişim kadere
İçimde biriken öfkelerimi,çaresizliklerimi
Umarsız insanların yarattığı kırılğanlıkları
Kaç kere gözyaşımın damlasında saklamıştım
Senden önce
Şimdiyse, hasretlerin var
Sensizliklerin yükü.
Akan yaşım bile
Hep sevgin için
Kederimden,çaresizliğimden
Koparıp ayırdın beni sen
Ve..
Senin sevgin

Zeliha Bicer

Senden Sonra

_____ Senden sonra
Yıldızlar yeryüzüne inmedi
Gun ışımadı
Güneş yüzünü sakladı
Martılar ağladı
Senden sonra.... _____

(Değerli dostlar, bu şiirde bana ait değildir. Armağanların içinde bu da vardı.
GÖL-SENDEN SONRA VE KÜZEY RÜZGARI _ güzel yorumlarınız için yürekten
teşekkürler ederim. Saygı ve sevgimle

Zeliha Bicer

Seni Biriktiriyorum..

Her yağmur yağışında,
Damla damla biriktiriyorum seni.
Hangi şiiri okusam sana çıkıyor satırlar.
Hele martılar da varsa içinde
Çık çıkabilirsen içimin buğusundan
Şalacak'ta sensiz dolaştım bu gün
Yağmur biriktirmiştım içimde ya!
Aktı avuçlarımdan denize döküldü yaşlarım.
Çay içtim, sıcacıktı tıpkı ellerin gibi
Şarıp sarmaladım bardağı sendin sanki..

Zeliha Bicer

Seni Düşündüğüm Zaman..

Seni düşündüğüm zaman
Melodiler doluyor kulaklarıma
Ruhumda hissediyorum o vakit seni
Sarılıyorum dans ediyoruz
Kokunu çekiyorum içime
Yaz sığağında serinliğim gibisin
Üsküdarı giden motorda
İslanmayı özledim
Kaçak öpüşmelerimizi
Pembe rüya görmek gibi
Seni düşünmek melodilerle dolduruyor içimi

Zeliha Bicer

Seni Seviyorum

Onca gecen zaman
Hatta aylar
Seni bana getiren yollar
Yuregimde biraktigin duygular
seni seviyorum diyor..

Zeliha Bicer

Seni Seviyorum Desem Hani

eni özledim demeye utanıyorum
Seni seviyorum desem hani
Dilim tutulur,dağlar eğilir,denizler köpürür
O zaman akarım, çoğalırım
Ne zaman telefonum çalsa
Sen diye açarım
Hiç bilmiyorsun, anlamıyorsun
Çekilirim, sessizleşirim, yok olurum
Şarkılara saklarım
Kadehime sığdırırım seni
Seni özledim demeye utanıyorum
Kapım kapanır ağlarım diye
Kırılır içimde her şey
Sen çokken, yok olursun diye
Çok korkuyorum...

Zeliha Biçer

Zeliha Bicer

Seni sevmenin ötesinde bir haberim yok..

Seni sevmemin ötesinde
Bir haberim yok
Gün batımını izledim
Seni anarak
Şiir dinletisindeydim bu gün
Yine özlemlerim depreşti
Bilmeden de olsa
Söylenen tüm sözler
Beni sana çıkardı
Dediler ki;
Sev hep sev
Bende seviyorum işte!
Kendimce..
Hep sana gelerek
Hep sana çıkarak
Tüm tümcelerimde....

Zeliha Bicer

Seni söyleme zamanım...

Adımım sen,sesim de sen
Uykularımda uyandığım,yine sen
Günümde,gecemde rüyamda sen.
İçkimde,şarkımda sen
Kıskansın tüm sazlar,tüm sözler
Martılar da sussun artık
Seni sevdiğimi söyleme zamanım....

Zeliha Bicer

Senin Haberin Yoktu

Bu gece aynı yatakta,
Birbirine değmeyen tenlerdeydik
Yüreklerimiz sancılı, acılı
Gözlerimizde tarifsiz keder vardı.
Düşerken çiy damlası gibi sevgin
Yangınımda, yanımdaydın
İki yakın insan, iki uzak olabiliyor
Sanki hiç sevişmemiş,
Dudaklarının tadını bilmezmişim gibi
Aynı yatakta, ayrı rüyalardaydık
Bu gece güneş doğdurdum üzerime
Damla damla biriken sensizliğimi
Bulutlara yükledim
Düştüler yağmur damlasında
Senin haberin yoktu

Zeliha Bicer

Seninle Ayrıldığımızın Üstünden..

Seninle ayrıldığımızın üstünden
Kaç gün?
Kaç ay?
Kaç yıl geçti?
Artık saymıyorum
Vazgeçtim bunları hesaplamaktan.
'Sensizliğe tam alıştım ' diyordum ki;
Telefonda ' nasılsın' diyen sesin.
Öyle özlemişim, öyle özlemişim ki
Seni...
Gözlerim doldu birden
Dökemedim yaşlarımı
Sanki sen vardın
Yaş yerine.
Sildi götürdü birden
O harcanan günleri, ayları
Yılları..Sesin
Kaç gece sabahladım
Biliyor musun?
Kaç gece dua ettim?
Gel diye...
Dön diye...
Özlemişim seni çok
Çok hemde....

Zeliha Bicer

Senli Depremlerim

İçi oyulmuş ağaç kovuğu gibiyim
İçtiğim ne çayın tadı var
Ne de sigaramın dumanında sen
Rüyalarırna kilit vurdum
Giderken,eve şinen kokunda
Tepeden tırnağa
Ruhumun derinlikliklerinde
Senli depremlerim vardı..

Zeliha Bicer

Sensizliğin yükü..

Sensizliğin yükü ağır
Taşı taşıyabilirsen.
Seni sevmek varken
Bunca zamanda
Kaybet zamanları
Harca bensiz...
Belki bir gün batımındayım ben
Belki bir çocuk elinde
Hissedebiliyormusun beni
Sensizlikte...

Zeliha Bicer

Sensizlik üstüne 2

Yine sabahı ediyor gözlerim,yine sensizim işte
Kahretsin bu zindan geceleri
Neden, neden hep mavi değil gökyüzü..
Seni hep mavide andım
Ve seni hep mavide sevdim...

İçim öyle hüzün dolu ki,
Etraf hep turuncu renk sanki
Martıların kanadındaki kı kıllık olmasa hani
Yalnızım sanacağım kendimi.

Ben yine vapura bindim eminönüne gittim
Gezdim, gezdim sensiz..
Sonra köprüaltında içtim biramı
Yine sensiz..

Sözün var bana sevdiğim
Tek olmayacaktım
Hadi gel sonum gelmeden
Ya da biz sevgiyi tüketmeden...

Zeliha Bicer

Sensizlik üstüne 3

Bir kadın,bir insan ve.. sevdalı
Bir sen, sevilen, uzaklarda..
Hadi! denklem kur,dayanmam için
Ya da martılara yükle sevdayı..

Mavi sen demekti,martı da
Sessiz çılgınlıkları da ben ekledim
Hasretim çünkü sana..
Ağlıyorum gözyaşım akmadan
Serde metanet var ya...

Bu gece mih gibi oturdu yüreğime
Sensizlik..
Şarkılar,kadehler,hatta mavi bile
Yetmiyor..
Martılar inan sustu,
Yağmur da yağmıyor.
Herşey sessiz sakın
Fırtınaya gebe gibi...

Zeliha Bicer

Sensizlik üstüne....

Sana ulaşmak,sensizlikte nasıl olası aceba? Kandırmak mı kendimi yoksa kendimce oyun mu bu oynadığım sensizlikte? Senin içindi göçlerim,içimden dışıma,kasabamdan şehre, evimden, yaban ellere,hep senin yüzünden. Keder mi şimdi bu yazdığım? Yok değil.. hiç değil.! ! . Sensizliğin, içimdeki sevginin asla bende eksi oluşturmadiğini bilmeni istedim.En başta bana dokunmayı öğrettiğini unutamam unutmam sonra, bir sevginin başka boyutlarını, sensizlikte bunları düşündüm.Biliyor musun? Kızgındım sana kırgındım,acılıydım günlerce gecelerce. Sonra bana kattığın değeri anladım. Beni acıyla eğittin sevginle yücelttin. Artık sana kızgın ve kırgın değilim.Yalnızca üzgünüm. Çünkü... Seni çok sevmiştim ben....

Zeliha Bicer

Sensizliklerime Bir Çentik Daha Attım

Bu gün sensizliğin,içimi acıttı yine
Yine ısıttı ve yine özletti seni
Sensizliklerime bir çentik daha attım
Duvarda çizilisin bilesin
Papatyalara kıymıyorum artık
Gelecek gelmeyecek diye
Uçurtma uçuracağım kırlarda
Görürsün belki kocaman kuyruklu yıldız gibi
Gökyüzünde salınan özlemimi
Zamanları unuttum,zamansızlıklarım olmasın
Özlemlerim olsun,sensizliklerim asla

Zeliha Bicer

Sensizliklerine Alışmadan Gel Artık

Öyle sensizim ki; yıldızlar ulaşılmaz
Sen gibi
Gözkırparlar uzaklardan
Yoksun işte!
Sensizlik bu, sensizim yine
Seninle geçecek güne değer veremeyeceğimden korkarım
Korkarım sana dokunamamaktan
Rüyalarımın korkarım
Hasretlerime yine hasret yükler diye
Korkar oldum aşkı sensiz yaşamaktan
Sensizliklerimle ben öyle bir bütünleşti ki
Seninleyken yalnız olmaktan korkarım
Seni bıçak sırtında sevmek gibi
Dokunduğumda kanayacak sanırım yüreğim
Beni bu kadar sensiz bırakma
Sensizlerine alışmadan gel artık

Zeliha Bicer

Seslenişim 17

Sana doğum gününde aldığım hediyeği hatırlıyor musun? Parmaklarının titremesine engel olamadığın için ne kadar söylenmişdin kendine. Nasıl mutluydun gözlerindeki harelerinde kendimi görüyordum. Sarıldın bana usulca öyle masumdu ki sarılışımız. Bir annenin çocuğa sarılışı gibi. Biz de böyle sevmiştik birbirimizi masumca. Masumiyet ne kadar önemli aslında duyguda, yaklaşımlarında yalın olabilmek. Taşıyabilmek aynı anda sevmeyi. Paylaşabilmek kaçak dokunuşları. Bakışlara yüklenen binlerce manayı çözebilmek. Dile gelemeyen sözleri anlamak. Yıllarca kimseyi sevemedi yüreğim senden sonra, İstanbul u çok sevdiğimi bilirdin. Çicek pasajındaki midye tavarlarımızda yudumladığımız biralarımızda ve çalınan akordionun sesinde sevgimiz vardı. Gittin sen, gidişini kendin bilmeden. Veda bile edemedin. Sen benim ilk aşkımdın, masumiyetimde deliler gibi sevdiğimdin. Adım seslerini dinlediğimdin. Adın geçtiğinde yüreğimin atışından korktuğumdun başkaları da duyar diye. Gittin vedasız, gittin hazırlıksız, gittin bir deprem gecesinde.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana

Bugün kimsesiz hissettim kendimi,
Özledim yine seni deliler gibiyim
Rıhtımda yürürken,tüm şarkılarda sen varsın
Kar atıştırdı biraz,hava çok soğuk ayaz var
Sen seversin soğukları,kuzey rüzgarlarını
Boranı, fırtınayı.
Evime doğru giderken,yüreğimdeki senle konuşuyorum
-Yürüdük daha dün gibi bu yokuşu _ diyorum
Elini tutmuştum,sımsıcaktın
Kapımı açtım,evde kimse yok
Koştum kokunu aldım elime
Sıktım evimin her bir köşesine
Gözümü kapadım kokladım kokladım
Şen varsın sandım
Öylece kalakaldım odanın orta yerinde
Seni özledim, özledim yine...

(sana,hep sana özledim)

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 10

Çıkmaz sokağa girmiş hissettiğin zamanların vardı. Hatırlıyor musun? Beni duyuyor musun? değişlerini. Gecelerimin karanlıkları gündüzlerimde de var diyordun. Öyle kırıgın öyle çaresizdin ki! Sevmek tek dilediğindi. Dayanacağın omuzda yaslayarak başını,okşanmasını isterdin saçlarının. Ellerini tuttum senin, ısıttım üşüyen ellerini. Sonra sevdim seni. Hem de nasıl sevdim! ! Öyle bir yere gelmiştik ki, sana derken beni duyuyor musun? diye, haykırışlarımı kendim dinledim bomboş evimin duvarlarında yankılanan sesimde.

Evimin bomboş kalan sensizliğinde, oturduğın koltukta oturdum. Kamerayla çektiğim bana sevgiyle bakıp -Seviyorum seni- değişin çınlıyor kulaklarımda. Hatam sevmek miydi seni? Yoksa o karanlıklar içindeyken sen, elini tutup çıkarmak mıydı seni gündüze?

Şarkılarım senindi, yağmurlu yollarda kaçak öpüşmelerimizde yine sen vardın. Sonra bırakıp gittin beni. Hiçbirşey olmamış gibi, yaşamamış gibi, sana olan sevgimin deliliğinde, çaresizliğimde bırakıp gittin. Bilir misin? Sen hiç yürüdün mü yollarda? Yağmurlarda ıslandın mı iliklerine kadar? Yağmur damlaları yarenlik etti mi sana yalnızlığında? Sensizlikte karanlık, karanlık bile değil, açan güne merhaba diyen güneş bile ısıtmadı yüreğimi senden sonra.

Sen çıktın çıkmaz sokaklardan, karanlıklardan, aydınlıklardasın. Ben ise, yalnızlığımda içimden bazı zamanlar - beni duyuyor musun? diyorum.

Sevmek insanı bencil yapar, kendine döndürür. Seven sevilenden fazla sevdiyse eğer...

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 11

Bazen yüreğine sığamazsın dar gelir. Hem yürek hem de kendin. Kısıtılmış bir hayvan gibi çırpınırsın çaresizce çıkışı varmış gibi. Seninle yine Salacak taydık. Çaylarımızı içtik. Seyrettik doyumsuz İstanbul u elimi tutmuştun yine eskisi gibiydik sanki. _Bana ölümden bahsetme_ diyordun. Kızgın gözlerinle. _ Ha ben gittim ha sen hangimiz unuturuz birbirimizi_ diyordun.

Haklıydın. Unut muşmuydum seni? Sen benim ilkimdin. Sen yüreğime düşen cemrem gibiydin, baharı müjdeleyen.

Hani olgunlaşır ya insan, hani başka sevdalara yelken açar ya kimi zaman. O sevdalarda aşkı yaşıyorsun. Başkalarıyla paylaşıyorsun yaşamını. Kimbilir doğrularımız o dur belki. Ama ilkim sen, seninle yaşadıklarımı kimse vermiyor. Özlemiyor kimse beni senin gibi. Özlemiyorum tutkulu gecelere inat başkalarını sen gibi.

Başka sayfalarda açsak da gönül kapımızı, yaşamımda sakladıklarım arasındasın.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 12

Yağmurdan önce güneşin kızılığı vurmuştu kızkulesine.Motorlar geçip giderken gözlerimin önünden,martılarla söyleştik biraz senden. Taşların üzerinde oturdum. Denizin maviliğine daldı gözlerim,seni andım o mavilikte. Yüreğim yandı. Yalnızlık ne zor bilirsin. Bilirsin sen de tutsak geceleri. Sabahlara birlikte ermek istiyorum. Söylemiştim işte Salacak ta martılarımla gözpınarlarımdaki yaşlarımla sevgim aktı avuçlarıma.

Gözlerini gördüğüm zaman anladım ki; özlemişim seni. Suya hasret dudaklarım çatlamış sensizlikte.

Sensizlikte, seni yaşamak yormuş beni anladım. Gözlerini görünce seni ne denli sevdiğimi,tenimin yanmasından anladım çok çok özlediğimi.

Bölünüyor uykularım,geceleri oturuyorum. Başucumdaki resminle konuşuyorum. Duyuyorsun bazen beni, tam _seni seviyorum_derken,telefonuma gelen mesajınla aydınlanıyor gecem.

İçimin aydınlığı,gündüzümsün. Kuzey rüzgarım hırçınımsın, soğumsun bazen üşüten beni binlerce kilometrelerden. Sıcığımsın gelişlerindeki sevincimden.

Dudaklarını oynatman devamlı,hatta çapkın bakışlarını bile özledim. Gülümsemen var ya hani o gülümsemen, beni benden eden gülen gözlerindeki sende gözbebeklerinde yansıyan resmim var. Bencillik belki, belki seni çok özlemem hep benden bir parçan olsun istiyorum. Yanında olduğumu hissettirmem gibi. Hani giderken martılarını bırakmıştın ya bana onlar benimdi, bana seni getirirlerdi. Onun gibi birşey anlayacağın.

Kalemim, dilim, adımlarım, rüzgarlarım, martılarım, şarkılarım hep senin için.

Bu gece özlemişim seni düştün yine yüreğime, yine denize düşen cemrem gibi.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 13

Öyle yağmur yağıyor ki bu gün İstanbul da, pencereden göremiyorum martılarımı.
Sisli puslu bir hava, aynı ben gibi.
Sensizlikle savaşıırken, seni özlemişken, ağacın dallarında baharı gözlemişken,sağnak
yağmurlarda seni andım yine.

__Seviyorum seni, yağmur damlaları kadar__ demiştin ya. Ben de seviyorum seni
damlalarında yağmurun, çokluğunda sevgim.Durmaksızın çakan şimşek gibi hasretlerin.

İstanbul yağmurlu, İstanbul puslu,İstanbul sensiz bu bahar da.

Bu bahar da sensiz açıyor çiçekler ağaçlarda,yollardaki asfaltların çatlaklarında açan
çiçekler de sensiz.

Sevgimin daha bir coşma zamanı,yağmurlar baharın müjdecisi,senli sevgilerimin, senli
günlerimin ve gelecek yıllarımın.

İstanbul da sağnak var bugün sisli puslu bir hava. Sensizliklerimle konuşur oldum artık.
Acıtsa da canımı sensizliklerin bahar geldi diye coştum.

Sana uzanacak ellerim,artık daha yakınsın bana bu baharda.

Sıcaklığım senden geliyor
Sen yazıyor içim
Kalemimden düşen senli dizelerimde
Sevgimin içtenliği var.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 14

İçim öyle boş ki,bomboş hissediyorum kendimi. Ayrıldığıımızın üstünden yıl değil yıllar geçti. İçimi niye acıtıyor gidişin. Gidişlere yüklenen kederler mi? Yoksa trenin _gidiyorum_ diyen düdüğünde mi? Sensizlik deyince aklıma yollar geliyor. Hep gidiyordun ya hep seni götürüyordu benden yollar.Gözlerinde benden sakladığın yaşlarını da görüyordum. Öyle çaresizdim ki; döktüğün her yaş için, içimde akıttığım binlerce yaşım oldu. Kokunu özlüyorum en çok, içime çektiğimde sen olan o kokunu, yıllar alamadı o duygumu benden. Aslında alamadığı o kadar çok şey var ki içimdeki sevgini,yüreğimin gizinde kalan seni,yaşanmamışlıklarımı seninle ama rüyalarımda yaşadığım senli düşlerimi, dudak kıvrımlarındaki üzüntünü sevincini anladığım seni alamadı yıllar bendeki sevgimi. Bu gün doğum günün,doğum günlerin bana hep bir mabedi yılda bir kez ziyaret etmek gibi. Kapiyorum gözlerimi düşünüyorum senli günlerimi,yüreğimdeki sen'e dokunuyorum ve dünyaya gelişini kutluyorum.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 15

Hüzünlüyüm bu gece,içimde binlerce yıldız var
Yağar kendince, biri yanar, biri söner
Yaşamdan alıntılar var.
Yanan ışıklarda sen,sönenlerde ben varım
Sensizliklerimdeki beni yarattın
Sönen ışıklar gibi.
Bense,sevgilerimle yarattım seni
Yanan yıldızlar gibi.
Boşver,diyesim var
Yürümek istiyorum Salacak'ta yine
Bu sefer sana seslenmek gelmiyor içimden
Beni anlasın hırçın denizim,batan güneşim
Sensizliklerime şarkılar eşlik etsin
Martılarım da yarenlik etsinler bana
Oturduğum taşlarda.
Aslında ne zaman kalemimi alsam elime
Yazmayacağım diyorum sana
Sonra beni dinlemiyor ki kalemim
Yazıyor sana hep sana
Kahrediyorum üzüldüyorum
Aldırmaz görünsem de seni arıyorum
Sevgim damla damla birikiyor yine yüreğimde
Sensizliğime seslenişlerim bitmiyor
Bitmiyor böyle kederli gecelerimde

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 16

Anne karnındaki çocuk gibi,kıvırdım bacaklarımı kollarımı kavuşturdum bir süre öylece kaldım. Kendi sıcaklığımı senin sıcaklığın gibi düşündüm. Bahardan mıdır nedir? Hüzünlerim yağmur damlaları kadar çok bu günlerde. Sensizliklerim hepten vurur oldu sanki; yüreğim kan içinde,kalemime yansıyan acılarımla. Acılarım, onlar benim arkadaşlarım,çoğu zaman kimse yokken yanımda. Hep taşıdılar beni ayırmadılar,bırakmadılar sen gibi. Sen derken dudaklarımdan çıkan o kelime; alev topu gibi yakıyor Allahım bu nasıl bir özlem nasıl bir bekleyiştir ki; bitip tükenmek bilmiyor. Adımlarımı sayıyorum yürürken bir iki üç derken yine senin adın dilimde. Acılarım dedim ama mutluluklarım da var. Özlem hep bölüyor beni zaman zaman,ulaşılmazlık duygusu, kendine yetmeme, yalnızlık oyun oynar benimle aklımı karıştırır. Karmakarışığım bu günlerde denizi seyretmek seni görmek gibi. Mavilerde sen varsın. Hadi gel çilingir sofrasını kuralım, sevdiğin mezeleri hazırlayayım ellerimle, yalnız benimle içtiğin rakıyı da koyayım bardağına sen yudum yudum içerken,ben o yudumda olduğumu farzedeyim. Çakır keyif halini çok seviyorum. Gözlerin o zaman daha bir ışıltılı aynı bu hava gibi aynı bahar gibi. Seviyorum seni,sen olduğun için. Seviyorum seni ben olduğun için. Seviyorum seni bizi yarattığın için.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 18

Eskicinin sesi ile uyandım. Oturdum düşündüm. Bende eskileri alıyorum anıyorum, senden kalanları bende yaşayanları. Kalktım dolabımı açtım resimleri çıkardım teker teker baktım yine, hep güldüğümüz zamanları saklamışım gözlerimizde yağan binlerce yıldızlar var. Düşündüm yine seni, yine kor ateşlere saldı beni eskici. Adı eski oysa değeri artan çoğalan bende, eskileri daha çok seviyorum yıllarca giydiğim bluzum var, ayaklarıma geçirdiğim spor ayakkabılarım, çantam bile nerdeyse benimle yaşıt. Yaşatan büyüten beni var eden eskilerim. Eski midir yoksa yaşanmışlıklar mıdır? Bir gramofonda dinlediğimiz taş plaklar nasılda hüzünlü çalar şarkıları. Hüzünlüyüm yine hüzünlü, sensizim diye değil sensizliklerime öyle alıştı ki yüreğim akıyor artık yaşı. Gülümsüyorum hatta sensizliklerimde izlediğim günbatımında. Ancak, hüznümü atamıyorum gözlerimin bebeklerine yansıyan senli duygularım var. Biliyor musun? Hiç eskimiyor duygularım. Damla damla akan musluk gibi şıp şıp şıp damlıyorsun gönlümde. İşte o biriktirdiklerimdesin hiç eksilmiyorsun. Ben varolan sevgimde yaşattıyorum seni. Sen yazdıklarına bakma benim dedim ya hüzünlüyüm bu gün aktı gönlüm yine sana ve yine yazdı kalemim.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 19

Saatlerdir aynı şarkıyı dinliyorum, aynı bardaktan kaç kadeh içiyorum kimbilir. Bahar gelmiş ya, çiçekler filizlenmiş, balkonlara çıkmak gerek diye çıktım balkona, oturdum. Masamı açtım, radyoyu dinledim. Tüm şarkıları bana söylemişsin gibi. Yan komşudan mangal kokusu var. Benim de rakı kokum bana. Beyaz peynirim, domates ve biberimle. Bir de seninle, sensiz olur mu bu içmelerim, içmelerimde seni yaşamalarım. Yaşayamam ki sensiz hiçbir anımı, hele gecelerimi o kar yazı gibi vuran yüreğimden geçen binlerce duygumsun benim. Isıt beni, üşüyorum bu gece sensiz. Sıtma nöbetlerindeyim sanki tırtıyor bedenim. Sıcaklığın nerede yar sen neredesin? Özlemlerin pençesindeyken ben, suskunlukların vurur bedenimi, benliğimi. Ben hep sensizliğime lanet ettim, sensizliğimde idi gözyaşlarım. Mutluluğum olursan eğer gelişlerinde bunu nasıl anlatırım. Bilmiyorum! Bilmiyorum sevinçlerin rengi nedir? Ya da doğarken gün, günün aydınlığındaki huzur, bilmiyorum. Bildiğim düşünceme aldığım da seni, mutluluğum oluyorsun. Sevgimi arttırıyorsun bir telefon sesinde bile. Sen elim oluyorsun, olmazlarımda omuzum, belki sevmek bu aldırmandan mesafelere yaklaşmak, adım adım tutmak elini ve hissettirmek yüreğini en çaresiz gecelerde. _Seni Seviyorum_ demek anlam yükler dile, yüreğe. Ben bu anlamlarla SEVİYÖRÜM SENİ...

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 2

Sensizliklerimi kuşandım
Sevmelerime inat
Kuşanmaya savunmaya
Öyle alışmış ki yüreğim
Senli zamanlarımda
Konuşamadım
Dokunamadım
Duyuramadım sana
Sevgimi
Bağışla..
Ben hasretlerde
Yaşamaya alışmışım
Sensizliklerde kadeh kaldırmaya
Hasretlerinde kavrulmaya
Kırdım belki seni istemesemde
Rengini bulamadım sevda resmimin
Seninle yaşamak varken
Ben seni sensiz yaşadım
Bağışla...

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 20

Gülme krizine tutulmuş gibiyim. Gülüyorum, gülüyorum aynaya baktım ağlıyormuşum aslında. Kendimle yüzleştirdim aynada, yüzüme baktım ellerimle dokundum gözlerimin kenarındaki kırışıklıklara. Bir sandalye çektim oturdum. Hadi bakalım bu gün yüzleşme günün. Yüzleşmelerim hem kendimle hem seninle. Kendime söyleyecek çok şeyim var. Kırılganlıklarım çok içimde anlatılmaz kırgınım. Yüreğimin her tarafı cam kırıklarıyla dolu sanki, batıyor. Battıkça acıtıyor canımı. Bitmez tükenmez dediğim herşeyi tüketmişim içimde. Ters yüz edilmiş gibiyim. Kederleri giydirdiler, hüznüleri aldım. Bu yangın yerindeki, bu yüreğimdeki sevgiyi kimse tüketemedi. Çok uğraştılar aslında. Koparamadılar benden sevgiyi sevmemi. Sana gelince, sen hep sevildin. Sevilmenin hazzını bilirim. Ayrıca kişiye yüklediği egozmi de, bitmez sanırsın hep sevileceğini umarsın. Sonsuzluk değildir sevmek, sevilirken sevmeyi de öğrenmen gerek. Anlayacak bir gün yüreğin senin de, sevilirken sevmenin mutluluğunu. Aynaya baktım, gülümseme oturmuştu yüzüme. Sağnağa tutulmuştu yüreğim ama güneş açtı ardından yine. Seni artık anmayacak dudagım. Sen sevmeyi öğrendiğinde beni anacaksın ister istemez. Büyüyeceksin daha çok ağlayacaksın. Sevgiyi taşımak hiç kolay değil bilesin. Vermeyi öğreneceksin. Gülümsetmeyi, sıcaklığı, kederi öğreneceksin. Böyle seveceksin sende günün birinde. Benim kayıplarım gidenlerim. Ölümle gidenlerim, dostluklarında yitirdiklerim, aşklarım çok sevdiğim sevdiğim aşklarım. Sevilmediğim de. Kayıplardan öğrendiklerim; sevmek gerektiği, paylaşımların içtenliği, dostunun kulağına ayıbını söylemek ama hep sevmek hep sevmek.

Yaklaşık 5 ay boyunca çok sıklıkla giremeyeceğim antolojiye, şiirleri elimden geldiğince takip etmeye çalışacağım. Ancak atladıklarım olursa inşallah gelişimde telafi ederim. Hepinize en içten sevgiler. Hoşkalın dostlarım

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 21

Seninle soluduğum, içkimizi yudumladığımız şehrimden gidiyorum. Martılarımla vedalaştım. Hep birlikte hüzünlü bir şarkı tutturdular hasrete dair.

Dedi ki biri, yüreğinde tut bu sesimi, al bizden sana kulağında asılı kalsın martı çığlıkları. Dans ettiler onlarcası. Simit attım gitmeden. Unutmayın dedim beni,küsmeyin, gelişimi bekleyin.

Martı kanatlarınıza yüklemiştim sevgimi ne olur yokluğumu hissettirmeyin o yare. Taşıyın ona yine sevgimi, yine hasretimi.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 22

İlk kez bu kadar ayrı kaldık. Özlüyorum. Hep özlerim biliyorsun. Aynı gökkubbeği paylaşıydık seninle, yıldızlara bakarken en parlak yıldız yine sen olsaydın. Salacak ta yudumlarken çayımızı, falcı kadın gelseydi yanımıza.O soğuk taşları özledim,birlikte oturduğumuz. Deniz hemen yanibaşımızda dokunsan ağlayacakmış gibi. Kız kulesi o kadar süsüne rağmen,içinde sakladığı hüznle baksaydı yine bize. Çiçekleri hep severdim ama en çok kır çiçeklerini. Çiçekçi kızlarla sohbeti de özledim. Yaktıkları ateşte ısınırken yaptığımız sohbetleri. İstanbul hem acımasız, hem korunmasız. Onca sevdaları sığdırmış kolay mı taşımak bunu? Bakma martılarım derim ya, kimbilir kaç kişi yüklüyordur sevdalarını.

Haydarpasha garı o ihtişamında yaşanılanları, kavuşmaları, ayrılıkları nasılda bilir. Aslında en iyi özlemleri o anlatır bakana. Bir de sahilindeki martılar.

Sıcağım, çayımı yudumlarken ben uzaklarda yine düştün kor ateş gibi ve yine seni andım çayın sıcağında. Yüreğimin sancılarındasın.

İşte böyle geçiyor zaman burada, beden bir yerde, yürek başka bir yerde. Parçalanmış hissediyorum kendimi.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 23

Uyandım hüznümle, şakılarda bana inat hep seni anlatıyor. Yazıyorum,çiziyorum,yırtıp atıyorum sen olmuyorsun bu aralar. Kalemim küskün,yüzünü asıyor güneşim yokluğunda.

Köpük köpük kahvenin sıcaklığında seni düşündüm. Aldığım yudumumda sen vardın. Kahvenin acısında hasretliğin.

Dün, yalnızca iki martı gördüm limanda.Biri sen dedim diğeri ben. Öyle içim acıdı ki anlatamam.

İstanbul u düşledim,gözlerimi kapayıp Salacak ı senli ve sensizliklerimi yaşadığım,oturup ağladığım taşlarımı,onlarca martı çılgınlıklarında onların sana yazdığı şarkıyı özledim.

Dün gece Ay denize vurduğunda, yakamozlar seni çizdi denize. Sessiz bakışmaydı,alıp yüreğimi götürdü deniz, sahiline vurdu dalga dalga köpük köpük.

Med cezirlerim bitmiyor. Bir duruluyor, bir haykırıyorum. Ellerim zincirli sanki,adım atamıyorum prangalar vurulmuş ayaklarıma.Yüreğim rehin sende. Sensizliklerinde hep asılı duygularım.

Nicedir mektup yazmadım. Seslenmedim sana,oysa ne güzel alışkanlığımızdı yazmak sevdiklerimize.

Huyum değişti gittin gideli.Sevdiklerimi sevemez oldum.Belkide seni de kazandığım alışkanlıklarımın içine kattığım içindir.

Hüzün sarmaşık gibi,tüm benliğimi sardı. Nefesim kesiliyor,dipte gibiyim.Geceler en çok kahreden beni,sarılmayı öpüşmeyi şarkılar söylememizi özledim.

Fay hattı gibisin,bıraktığın derinliklerde patlamaya hazır bekler,duygularım

Beklemekten usandım. Yüreğim kaldırmıyor bu kadar özlemi. Geliyorum diyen sesinle uyanmak istiyorum senli düşlerimden. gerçeğime.

Sevgim artıyor özleminle ve kimsesizliğim daha bir vuruyor benliğimi sensizliklerimde.

Yalnızdım
Bu yeni birşey değil
Hep yalnızdım zaten
Gelişlere aldanmıyorum
Kabullendim,ağlamıyorum
Et tırnaktan ayrılır mı
İkiz kardeşim gibi
Yalnızlığım

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 24

Sensizliğe/sana seslenişlerim hep olacak.

Sen yanımdayken,kokunu içime çekerek, sevdiğimiz şarkıları birlikte söylerken bile.

Yıllar özlemi nakış gibi işlemiş yüreğime. Öyle içice olmuşum ki sensizlikle, seslenişlerim bitemez bu yüzden. Ulaşılmazım değil, yaşamım olduğunu bilmiyorlar.

Seslenişlerimin çoğu sana, yüreğimde sakladıklarımın arasında olanlar da var elbet. Dostlar anlatır sevdalarını kalemim onları da yazar.

Sevgi ne zaman silinirse yüreğimden, seslenişlerim tükenir.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 25

Rüyamda uzun bir yol gördüm. Yolun sonunda nokta gibi görünen sen vardın. Koşuyordum kanter içinde. Ancak uzaklığın hep aynı kalıyordu. Bir türlü ulaşamıyordum sana. Uyandım. Yatağımın içinde oturdum seni düşündüm sıcağım. Gökyüzü, gece mavisine bürünmüştü. Öyle derin bir sessizlik vardı ki anlatamam. Yalnızca yüreğimin sesini duyuyordu kulaklarım. Kalktım penceremin önünde durdum. Uzun uzun denize baktım. Nasıl da güzeldi. Bir an yürümek istedim üzerinde. Hatta koşmak koşarak sana gelmek istedim.

Sensizliğin bana oyun oynadıkça, özlemler tonlarca yük yaparken yüreğime bedenimde fırtınalar yaratıyor. Ruhumun dinlenmesine ihtiyacım var. Sarılmaya, kokunu içime çekmeye, sensizliğe nokta koymaya, nasıl ihtiyacım var birbilsen. Okuduğum kitaplarda satıraralarında sanki seni gizlemişler. Hep seni çıkarıyor bana her harf her hece.

Her hecede sen oluyorsan eğer
Her gece yük dolu katarlar gibi
Özlemin oturuyorsa yüreğime
Kaç gece daha sabahlarım
Senli düşlerimden uyanıp

Yıkamadığım gömleğini çıkardım dolabın içinden. Sarıldım ona sen diye. Kokladım, kokladım senli düşlerimde buluşmak üzere uykuya teslim ettim bedenimi.

Seni seviyorum

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 26

Nicedir şarkılardan fal tutmuyorum. Seni yine bana hatırlatırlar da yine yüreğime karabasan gibi çöker sevgin diye korkuyorum. Sana, seni sevdiğimi özlediğimi anlatmamdan korkuyorum.

Bir kadeh beyazım da yok yanımda ne zamandır. Ya çözülür de dilim, haykırırsam sana olmaz zamanlarımda sevgimi. Sen neler yapıyorsun bensiz zamanların nasıl geçiyor, yakıp kavuruyor mu seni özlem ya da unutuldum mu gözden ırak olunca? Hani yüreğine düşen cemreydim ben. Hani dilin unutsa da yüreğin unutmayacaktı beni son nefesine kadar. Sözler dilden ne çabuk çıkıyor değil mi? Ve insan ne çabuk unutuyor olanları... Ben ne söylediğimi unutuyorum ne yapılanları. Bu yüzden midir ki hep içimde bir yerler de sızım var. Ne zaman sevdalı çift görsem aklıma bu yüzden mi sen geliyorsun? Şarkılardan kaçışlarım, İstanbul'dan uzaklarda da olsa Salacak'ı düşündüğümde eskilerden bir tabloyu çizmekte yüreğim.

Beni unutman ancak seni ben yüreğimden attığım zaman olacak ve ben hiç bir sevdamı yüreğimden atmadım hep taşıdım.

Sen hep ince bir sızı, bazen bir gözyaşı bazen ise İstanbul olacaksın.

Hani sevinçlerim
Doyasıya gülmelerim
Hani sen, hani ben
Savrulmuşuz hep bir yana
Savunmasız, kimsesiz
Yaşananlar hep süregelir sanıyorsun
Oysa bitmeğe mahkum...
Şimdi, gövdesi oyulmuş ağaç gibi
Yaşamaya çalışan yaprak gibi
Seni taşımak yaşamak gibi.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 27

Günlerdir yağmur yağıyor burada. Uçsuz bıcaksız denizde şimşeklerin aydınlattığı gökyüzü var. Sesini özledim. Yalnızım. Yalnızlığımla arkadaş oldum kaç zamandır.

Ama sesini duyamamak merhaba değişlerinden uzak günler geçirmek ve bu günlere eklenecek yılları düşündükçe derin bir kahr doluyor yüreğime

Giderken şehrimden
Yüreğinden koptuğumu bilmiyordum
Yalnızlığa herkes gibi bende alışırım
Martılarımdan, vapurlarımdan
Hatta Salacak tan uzak nefes almaya
Ama merhabalarını özledim
Vedalarını gidişime saklamışsın
Kendimi, okunmuş da sonra yırtılıp atılmış
Mektup gibi hissettim.
Oysa ne güzeldi yazmak sana
Ve ne güzeldi paylaşmak İstanbul u
Artık gelişlerimi bilmeyeceksin
Salacak ta çay içmelerimi
Aynı şehirde nefes alırken ikimiz
Çok yakında olup uzakları yaşayacağız
Ne zaman martı görsen denizde
Ya da vapurların arkasından gidenleri
Aklına ben geleyim
Çiğlikleri, benim kederim
Yüreğimin yaşı bedenimde
Tüketilen bir sevginin
Titrek haykırışı kalemim

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 28

Pencerenin önündeyim. Denizi görüyorum.Yelkenliler kuğu gibi deniz üstünde ama martılarım yok,vapurlarım yok,Salacak yok. Koca deniz bana bomboş,yokluklar içinde şanki. İstanbul özledim seni. Özledim sevgimi yaşadığım yerimi. Ölümsüzlük gibisin İstanbul,yürekte taşınan sevgisin ne çok severmişim seni ah ne çok bilemedim.

Yüreğime düşen özlemler mi olacak hep. Hep bekleyen mi olacağım. Hüzünlerimle bütünleşti gözlerimin yeşili turuncu karıştı harelerime. Gün batımı bu gün gözlerimde yüreğimde binlerce düşen yağmur damlaları var. Üzgünüm, özlemliyim ve sensizim İstanbul.

Dokunan gözlerindi aslında yüreğime,delip geçen beni. Anlamadın. Oysa ne çok yazmıştım sana,nasıl anlatmıştım. Yüreğinde istediğimi olduğum yerde,olmadığımı biliyorum. Acıyor içim o zaman.

Bilir misin,eksikleri tamamlamak değildir sevgi. Ya da yalnızlık vurmamıştır yüreği. Sevmek için neden yok. Sevmek adı üstünde işte bu kadar.

Sevebilirdim seni çok,İstanbul sevdalarımın şehri,yanımda yoksun şimdi sevdalarımı yine sende anlatacağım yine uzanacak elim sana.

Vapur düdüklarine karışsın hıçkırıklarım. Gün batımına verdim hüznümü,martılarıma sevgimi,bulutlar hep yağmur yüklü

Üzgünüm,yalnızım,sessizim. Yüreğime oturdu herşeyin acısı,masamda ne kadeh var ne sigaram. Bu gece bambaşka gökyüzü,yıldızlar ise sönmüş sanki.Bu gece Ay olmak vardı gökyüzünde.

Baktığında, aydınlattığım yerde denizle oynaşan yakamozlarda seni sarmak vardı. Öpmek usulca dudaklarından.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 29

Yelkenlileri seyrediyorum, direklerinin boyları hep ayrı, tekne boyuna göre ayarlanmış. Denizde salınışları bu hesaba bağlı. Yüregimin direkleri neye endeksli diye düşündüm. Öyle med cezirlerle dolu ki hangi hesaba göre ayarlanmalı gönlüm. Sevmenin aritmetiği yok. Çıkarsın bazen,bölünürsün ya da çarpılır,toplanırsın. Tüm bunların sonucunda sevgiyle dokunmak çıkar.Sevgiyle yaklaşmak. Sevmek yani.

Ay ışığı öyle güzel vuruyor ki geceye ve denize. Uzaktan gelen melodilerle kadehimdeki beyazım,seninle bu gece bütünleştik. Bu gece seni düşündüm özlemim. Özlemlerim öyle çok ki,katagorize edemiyorum duygularımı, Ben benim diyorum kendime,aynalara baktıkça yüzüme gülümsüyorum. Yüregime kara düşürmedim, düşürmedim ki hala sevgiye inanıyorum. İnsanım saçımın telinden ayağımın tırnağına kadar. İnsan kadar hatalarım var. Korkularım var. Tüm benliğimde sevgim var. Sevmek özlemek düşlemek. Düşlerimde seni düşünmek.

Öyle yalnızım, öyle kalabalığım ki bu gece. Bir yanımda güller açmış kucaklamış beni sevgi, bir yanımda kurak çöl sanki

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 3

Ben sana dokunmayı,
Söylediğin şarkılarda
Kadeh kaldırmayı,
İstanbul da gri turuncu akşamlarımda
Hüznümü yaşamayı
Ben seni özledim,
Sevgini sıcaklığını
Yanımdaki duruşunu,
Sessizliğindeki o fırtınaları
Gözlerini özledim
İstiklaldeki kaldırımlarda gülmeyi
Elma şekerini
Özledim seni
Sıcaklığını sevgini..

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 30

Penceremin önünde oturmuş denizi seyrediyorum. Bu gün yağmur yok. Hava açık masmavi elbisesini giymiş. Güneş gülümsüyor dünyaya. Deniz nazlı nazlı sallanıyor. Öyle huzurlu ki burası, bir de sen olsaydın. Sessizliği paylaşırdık seninle. Seninle daha çok şey yaşasaydık. Politika konuşsaydık örneğin ya da okuduğumuz kitapların kritiklerini yapsaydık birbirimize. Karşılıklı çay içseydik sıcacık olsa ellerimiz, yüreğimizde sevgimizle gülümseseydik. Sonra kalkıp birden öpseydim seni, gözlerine bakıp sevdiğimi söyleseydim.

O an gözlerindeki beni görseydim, yüreğimden akan sevgimi ve yanındayken bile çektiğim özlemimi anlatsaydım sana. Ya da hiçbirşey söylemeden sarılsaydım yalnızca sarılsaydım sana.

Sımsıcak bir elde
Avuca verilen yürek gibi
Aydınlık yüzünle
Tertemiz sevginle
Güneş gibisin.

Akşamın alacalığına kadar seyrettim denizi. Vapur yok burada seni bana getiremeyecek ama sen yine de gel. Martılarına söyledim anlatacaklar ve getirecekler seni bana. Özledim, omuzumda tüm özlemler var taşıyamıyorum gel. Gel de bitsin artık onca beklemelerim. Duvarlarla konuşmalarım, yalnız şarkı dinlemelerim, yatağa sensiz yatışlarım. Seninle uyanmayışlarım. İyi geceler sevdiğim.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 31

Gidiyorum dedin ve gittin. Gidişinin ardından kaç yıl geçti. Saymadım, sayamadım sensizliklerimi. Sensizliklerinde kederlerime bölündüğümü biliyor musun. Seni nasıl özlediğimi ahh sarılıp başımı boynuna gömmeyi nasıl özlediğimi biliyor musun. Kahroluyorum her şarkı da her mısradâ sensizlik işlenmiş. Sevginin boyu büyük boynu bükük. Sensizliğin ise yükü ağır kahır dolu mektup gibisin. Eklendikçe olmadığın yıllar yıllarıma isyanım büyür. Okyanuslar olursun içimde. Boranlar fırtınalar. Dağlarda yanık sesle okunan bozlaklar olursun. Hep sen olursun hep sen. Gözlerime baksan, hala seni görürsün. Saçlarıma ak düştü gönlüme yas görmeyeli. Sevgim hep çoğaldı bende, benden gidenlere inat.
Ben özledim seni gelsen görsem senede bir gün gibi

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 32

Uyandım. Düşümdeki seninle günaydın dedim sabahıma. Oturdum yatağımda yorganı çektim boğazıma kadar. Sanki yanımdaydın da kalkıp gitmişsin gibi kokun kalmış odamda. Radyomu açtım. Baharı bekleyen kumrular gibi şarkısını söylüyor içli bir ses, içimdeki sen e dokundu. Özlemler dokudum motif motif yüreğimde. Kar geliyormuş haberler öyle söylüyordu dün gece, sabahına kar içinde mi uyandın sen de. Yoksa yağmur mu doldu yine gök mavisini gözlerine.

Mavisinde gözlerinin, bulutlar toplanmış
Kurumuş çorak çöle yağarmış gibi
Damla damla inersin yüreğime
Serinliğim, sıcaklığım,
Bardağımdan kanarcasına içtiğim
Suyum gibisin.
Burada seni düşündüğümde
Martılar belirdi denizin üzerinde
Çok değiller, yalnızca iki tane
Yeşilinde gözlerimin, senin mavin var
Hem yeşili taşıyım hem maviyi
Yüreğimde filizlenen onlarca fide
Ağaçlarımın yanında
Yeniden yine hep sevmek yeşirir
Düşündüğümde seni

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 33

İstanbul dayım. Acılarımın, sevinçlerimin, aşklarımın beni büyüttüğü şehirde.
İstanbul dayım. Martılarına kavuştum. Çığlıklarında hüznü gözyaşlarımdaki kederi,
Salacak ta bıraktığım sevgilimi. İstanbul dayım şimdi.

Göğün damı yok, kapanmıyor ki.Gün geceye kavuşurken, gece gözlerin oluyor.Ne
zaman gökyüzüne baksam aklımda gözlerin. İçine çeken beni yeniden yeniden sana
geviren yüzümü.

Bedenimin taşıdığı bende, yalnızlığım öyle ağır yük ki. Hani seninle ilk görüştüğümüz
zamanı anımsa. Telefonların bile yetmediği gelişini düşün. Heyecanla sana sarılışımı.
Mahcup duruşumuzu, ruhuma dokunan ilk sensin diyen o sevgi dolu insanı, kendini
düşün.

Sonra beni nasıl depremlere bıraktığını, yitip giden aklımı, sensizliğin bende bıraktığı
kahrını düşün. Simsiyah tablolar çizdim astım duvarlarıma

Oysa soluğumdun, güneşim. Sen yeni açan çiçeği kuruttun saksıda.

Lakin, zaman denen kavram var ya, en iyi ilaç yitenlere gidenlere, karanlıkların hiç
bitmeyecekmiş gibi düşünenlere.

Alışyorsun herşeye, hatta yeniden sevebilme ihtimalin bile doğuyor. Artık depremlerim
yok. Siyah tablolarımı indirdim duvarımdan. Gökyüzüne bakabiliyorum gözlerini
düşünmeden.

Ancak yüreğimin derininde bende inceden bir sızı bıraktın

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 4

Şusmuş dillerin,görmez gözlerin
Özlemlerinin beni erittiğini.
Yüzüm yere dönük gezer
Bakamam göğün maviliklerine
Sen varsın diye.
Ellerim bağlanmış,yüreğim dağlanmış
Bir İstanbul gecesinde, kadeh elimde
Yüreğimde, sevgisinde enginim
Sen varsın

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 5

Yazmalarında nokta koyma,söyle hadi söyle anlatamadıklarını
Ben sensiz geçen günlerin gecelerin acısını
Boşver boşver densede onca olanlara
Ben yine seni severim sana gelirim
Değmez belki ben,benim demelerim,
Ama sana gelmelerim hiç boş olmadı
Olmadığı kadar yüreğimle sana geldim
Ben seni severken değmez mi?
Sen beni severken değmez mi?
O değildi yazmak istediğim
Değmezlere dair
Seni seviyorum, sevmem diyemem
Gözüm yaşında saklı sevdaların çoğu zaman
Hasretlerin martılarımda yüklü geldiklerinde
Ben seni sevdim sevmiyorum diyemem.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 6

Uzun bir günün ardından
Yüreğimde senden kalanlarım
Evimin kapısını açtım.
Yalnızlığım açılan bir tünel gibiydi.
Sensizliğin garip kokusu sinmişti
Evimin her bir köşesine.
Pencereme vuran, günün son ışıkları
Turuncuya dönen hüznümle
Öylece oturdum.
Seni düşündüm, seni yürüdüm
İstanbul'un tüm sokaklarında.
Adım adım.
Sonra seni andım
Bir bardak çay eşliğinde.
Özlemlerin yine döver olduğundan
Gönül kıyıları
Duramıyorum yerimde
Turuncu hüznümle
Bırakma beni sensizlikte

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 7

Karlar altında bu gün İstanbul
Yürüdüm amaçsızca sokaklarda
Adım attıkça karın çıkardığı seste
Ritm tuttum _sen sen_ diye
Üşüyen yalnızca ellerim değil aslında
Yüreğim ve bedenimde üşümekte sensiz
Martılarım hem üşümüş
Hem de açkılmıştır
Elimde ufaladığım ekmeklerim var
Attım denize,
Hep birlikte alırken ağızlarına lokmalarını
Kanat çırpımlarında sanki yine sen vardın.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 8

Günlerdir perişanlığımın kimsesizliğindeyim
Gözlerime çoktandır uyku girmedi
Mutlu olduğum anları düşündüm
Aklıma seninle güldüğüm zamanlar geldi
Yağmurlu yine hava sağnak var üstelik
Yürüdüm yine ben aldırmadan yağmura
Gözlerimden akan yaşımdan daha az ıslattılar
Sancılıyım, acılıyım, kederliyim günlerdir
Seviyorum oysa seni deliler gibi
Aldırma sen bu nöbetlerime benim
Bir med cezir yaşıyor ruhum
Yüreğimde taşıdığım yalnızca senin sevgin.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana 9

Salaş bir meyhanedeyim.Öyle hüzünlü ki bu gece,dalgaların sesi geliyor kulağıma.İmkansızlıklar üzerine kurulu bu gün maşam.Mezem de hasretlerin,buğulu bir sestem dinlediğim en hazin şarkılardasın. Balıkçı ağlarıyla donatılmış pencerenin kenarından görünen denizde, salınan vapurlar var.Anadolu dan Avrupa ya geçen.Gecenin ayazı vuruyor. Aynı şarkıyı çaldırıyorum defalarca eski 45.liklerde. Ölüm sessizliğindeyim,çaresizliğindeyim sensizliğin. Deniz kıvrak dansöz sanki yakamozlarla oynuyor, pencere camları buğulanmış,siliyorum ellerimle. Ellerimde kalan yine sen. Binlerce kelimeler geçiyor beynimin içinden,durduramıyorum.Hep sensizliği anlatıyorlar bana,camın buğusunu yine siliyorum, bu sefer ellerimde çaresizliğim kalıyor. Halim yok,ayaklarım taşıyor beni,küskünüm bu aralar yaşama,beni sana bağlayan sevgim olmasa hani,hani diyorum. Boşver.. sarılıyorum kadehime seni içiyorum içkim yerine. Çal diyorum meyhaneci bana en hazin aşk şarkılarını. Donat masamı hüsrarla,yaşamın kırıklarıyla,sevgimi ben hazırlarım. Penceremin kenarından görünen İstanbul'umdan, sana baktım ey yar! Gördün mü gözüm yaşını? Tanıdın mı beni yeşil gözlerimden? Acıdı mı için sensiz bıraktığına? Hadi sağlığına sevgilim,sana bu son kadehim.

Zeliha Bicer

Seslenişim Sana Yani Sensizliğe

Beyoğlu ndayım. Kırık bir tabure eski bir masada, içimdeki kederim ve kadehimdek beyazımla seni andım. Bu akşam efkarlıyım. Uzaktan gelen keman sesinin hüzünlü nağmelerinde seni gömüyorum yavaş yavaş içime,Öyle derin yaralarım var ki bilemezsin. Andıkça acıtıyor beni. Bu akşam acıtanlara son vermek istiyorum.Ama duygularımın ihanet etmesinden korkuyorum. Dur durağı yok ki korkusu hiç yok,benim gibi değil anlayacağın. Hayalini çizdikçe Ay denize çöşuyorum çoğalıyorum. Gözlerinde kayboluyorum. İçimi yeniden ısıtıyorsun, Sarıyorsun beni sımsıcak. Kaç kez unutmayı denedim ah kaç kez Yaradanıma dua ettim. Sırat köprüsü gibi sevgin taşıdıkça omuzlarımda sevgini ağırlaştırıyor bedenim.

O vakit her yudumda seni içiyorum. Dumanlı dağlar gibi oluyorum, Tepesinde karlar, kar içinde açan kardelenler gibi sana uzatıyorum sevgimi. Güne dönen çiçek gibi.

Keman inceden hala çalıyor.Çal diyorum içimden çal kemancı, al içimdeki o acıyı götür beni yeşil diyarlara. Seninle olan ryalara yeniden yeniden sevmeyi anlat bana. Şimdi kadehimdeki beyazım ellerimde, yaktıkça genizimi asılı duran gözyaşlarım damlasın masaya sen diye. Sessiz sessiz oturalım. Bir keman bir ben ve olmayan senle

Kaderin ruzgarına bıraktım
Savursun beni kendince
Bir ben varım bir de sen içimde
Nereye gidersem seninleyim
Parçalasam yüreğimi
Dilime kilitler vursam
Atsam sonra denizlere
Ay çizerken suya resmini
Çıkarsın anzısın bendeki sen e
Ağlama, sus dinle beni
Bulutları indirme yine gözlerime
Madem olamayız birlikte
O zaman yüreğine koy elini
Gün batımında oturduğumuz o banktaa
Düşün beni
Düşlerine sakla gecelerimizi
O sıcacık masum sevgimizi
Ben unutmam, unutmazsın sende
Yüreğimde hangi kapıyı açsam
İsmi yazılı, kızılsın yani
Vursun bu akşam efkar beni
Dalgalarca dövsün
İstanbul da sensiz içiyorsam rakımı
Gecenin ayazında sıcak dudakların yoksa
Ezsin geçsin bu akşam efkar beni

Zeliha Bicer

Sev Beni

Güllerin rengi önemli değil
Sevginin renginde taşı beni
Bir İstanbul şarkısında duy
Yüreğinin sesinde,atışında
Çünkü ben..
Özlemlerin en dibindeyim...

Zeliha Bicer

Sevda

Sen güneşim sabahım
Gökteki ayın beyaz netliği
O milyonlarca ışıldayan mavilerde
Karanlığın serinleten esintisinde
Beyaz karda gece ayazında
Sen sevdamsın..

şiiir Kuzeymavi

02,01,2005

Zeliha Bicer

Sevdam üzerine

Sevdaları yüreklerle yükledik,yüreklerde yüklerle
Geldik bu günlere.
Elimize,dilimize sahip olmayı öğrendik
Tanrı'ya sevgimizden.
Hep yüklemişiz kendimize sevdaları,
İşte bu sevdalarla sana geldim
Al beni..

İnsanı güzelleştiren sevgi,
Yüreği hafifleten sevgi.
Gözlere,sese yansıyan yine sevgi
Bir çocuk elinde sevgi
Ben buyum işte sana geldim
Al beni..

Martılara yükledim sevgiyi
Vapur düdüklerinde de var duydun mu?
Salacaktır o sıcak salepte,
Hepsini kardım karıştırdım sana geldim
Al beni..

Bir can var bedende bir de sen
Son nefesimde tutar mısın elimden
Yaşam yoldaşım dedim sana geldim
Al beni..

01,07,2004

Zeliha Bicer

Sevdam üzerine 2

Bir ' merhaba ' ile başlar herşey. Tüketirsin ya da üretirsin sevgiyi yürekte. İçtenliğin üretmeye,riyakarlığın tüketmeye meyillidir. Senin merhaba demenle üretmeye başladık yüreğimizde sevgiyi, sonra büyüttük içimizde daha bir olgunlaştırdık. Benden bize geçtik zaman içinde. Sen o taksiden inip geldiğin zamandaki yerde misin? Kazanılanların hesabını yaptın mı? Kaybettiğimiz bir şey var mı yaşamımızda? Benden bize geçtiğimizde. Ürettik biz tüketmedik,ne sevgiyi ne kişiliklerimizi. Sevmekten anladığım bu benim. İnadına yine martı kanadında sevgim ve yine yağmur damlaları kadar çok..

Sana..
04,07,2005

Zeliha Bicer

Sevdam üzerine 3

Eksilerim vardı benim
Eksikliklerim.
Seninle eksikliklerimi
Tamamladıklarım.
Eskisi yoktu artık
Seninle başlangıçlarımda.
Sen benim içimin
Sen benim dışımın
Hakimisin.
Yazdıklarımın,kalemimin
Yüreğimden akanlarımda.
Gidişini düşündüm
Daha dünden.
Kor gibi yakan bedenimi
Demıştim ya
Ateşten gömlekti giydiğim.
Bu kadar erken miydi?
Bunları yaşamak
Geldin,
Gidiyorsun
Gitme
Ne olursun....

Zeliha Bicer

Sevgi

Katma kavgana beni
Ben barış istiyorum
Kavgam sevmektir benim
Gel, yarış istiyorum
Ak aydınlık özümle
Mert ve dürüst sözümle
Seni seven gönlümle
Gel,tanış istiyorum.

(Sevgi Hafızoğlu)

(Sevgi Hn.bir gazetenin yarışmasında sanırım 20 yıl kadar önceydi bu şiiriyle birinci olmuştu. Yazılan bu şiir bana ait değildir şiir dostlarına dip not.)

Zeliha Bicer

Sevgi Ben Demektir Seninle

Erteliyorum tüm kederlerimi tüm sensizliklerimi
Seninle zamanlarımı saklıyorum bende
Seni seviyorum
İnanılmazdı gün batımı burada
Yürüyordum seninle el ele
Sen bilmiyordun
Sıcak bakışlarını seviyorum
Kalemim yetmiyor, kelimeler ise yetersiz
Ben yine aynı döngüdeyim
Ve ben yine sana anlatmaktayım sevgimi
Öyle özledim ki, öyle içimdesin ki
Bilmezsın bendeki sevdamı
Anlamakta zorlanır yüreğin
Bazen soluksuz kalır insan
Bazen ip üstündedir yaşam
Bazen salmıştır yelkenlilerini denize
Ya da martıların kanadındadır sevgi
Gizlemlidir sevgilinin dudakları
Dokuşunu başkadır
Gece gözlerindedir,
Yüreğinin ferahlığında
Seni ben yaşarken
Sevgi ben demektir seninle.

Zeliha Bicer

Sevgi Benim Sevgisizliğinde

Kadehimdeki beyazı aldım yudumluyorum
Vurdum kendimi beyaza
Anlar belki beyazım
Siyahımdayken ben
Gecelerin gündüze dönmesini beklemiyorum
Beklediğim yalnızca sen
Düşümde günahkarsın
Düşlerimde sevdam
Deli deseler de aldırmiyorum
Seninleyim ya
Dayanamasam da sensizliğe
Gün batımı var ya,
Ay var ya gökyüzünde
Martılarım var ya
Sevgime prangalar vuramazlar ya
Sensizliğe nasıl dayanır yüreğim
Yüreğim pas tutmuş kederinden
Bir dost sesinde teselli buluyorum bu gece
Geceler kahr, geceler karanlık
Gündüzlerimde sen olsan ne çıkar
Sigaram bitti
Kadehimdeki beyazım tükenmekte
Sen tükenmiyorsun nedense içimde
Belki gün batımına versem seni
Alsa güneş koynuna
Sonra yine gün doğuşunda gelsen bana
Sen olsam, ben olsam
Sıcacık sarsa beni ışığın
Kaybolsak derinlerde
O derinler ki alır seni bana doğru
Ve sen erirsin sevgimin sıcaklığında
Kamaşır gözlerim baktığında
Öyle parlak yıldız olursun ki
Ulaşmaya korkarım sana
Sevgi benim herşeyim
Herşeyde bazen hiçbirşeyim
Doğan günüm bazen batan güneşim
Yakamozda gezen benim
Yelkenlinin direğiyim
Aldırma sen söylediklerime
Sevgi benim, sevgisizliğinde

Zeliha Bicer

Sevim Tezel

Bu gün, Sayın Sevim Tezel in vefat ettiğini öğrendim. Çok  z ld m. Allah rahmet eylesin.

Antoloji yetkililerinden bir dileğim var. Öyle sanıyorum ki tüm antoloji dostları da bu önerimi destekleyecektir.

Hakkın rahmetine kavuşan tüm şairlerimizin şiirleri lütfen antolojiden silinmesin.

Ailesine ve tüm dostlara sabır diliyorum
Saygımla

Zeliha Bicer

Sevincimm

Ne İstanbul teselli ediyor beni
Ne de kadehe koyduğum rakı.
Çağlayanlar gibi yüreğimde
Biriken özlemlerim varken,
Hani gelişin yaklaşmışken,
Elini tutacağımı düşündükçe
Pervane misali döner dururum
Evimin içinde.
Armağanlar aldım sana
Küçük küçük olanlardan
Büyük anlamlar yüklediğimiz.
Beklemelere alıştım ben,
Özlem şiirlerimi yazmaya.
Gelişindeki sevincimi
Kelime bulamıyorum anlatmaya
Luna parka gidesim var
Atlı karıncalara binmek
Çicek pasajında midye tava yemek
Ahhh seni beklemek yok mu?
Seni beklemek! ! !
Utanmasam çıkıp bağıracağım
Haykıracağım _seviyorumm_ diye
En güzeli ne biliyor musun?
Geçenin bitişindeki sabahım gibi
Yağmurlu bir günden sonra
Güneş açar gibi
Denizin o durgun hali
Mektupların unutulduğu şu zamanda
Sana hazırladığım mektubum gibi
Seviyorum seni su gibi, ekmek gibi...

Zeliha Bicer

Seviyorum Demeden

' Seni seviyorum ' demeden
Yatma!
Özlediğimi bilerek
Gir gecenin koynuna.
Öyle uzun ki gece...

Zeliha Bicer

Sevmenin Güzelliğinde..

Sesler, sessizliğe
Gönüller, özleme
Bir çiy damlası gibi
Sevmek.
Hem huzur
Hem mavi
Hem sen demek.
Hadi,yasla başını
Sevmenin güzelliğinde
Erit beni..

Zeliha Bicer

Sıcaklığım Olursun Ansızın

Seni düşünürken;
Martılar gelir aklıma
Beyazı, alacasıyla
Seni düşünürken;
Mavi beyaz bulutlar geçer gözlerimden
Uzaklar yakar bedenimi
Dilimin ucunda,sıralanmış sevda şarkıları
Sevmek gelir aklıma
Köpük köpük deniz gelir
İstanbul girer düşlerime
Seni düşünürken;
Gülüşün,gözyaşın,gidişin gelir
Damla damla biriken sevdam
Yağmur gelir aklıma
Sen gelirsin
Sıcaklığım olursun ansızın
Seni düşünürken;
Şiir gelir aklıma,kalem,kağıt gelir
Siyah geceler gelir aklıma
Seni düşünürken;
Sen oluşum gelir
Düşer yine yadıma hasretliğin

Zeliha Bicer

Sığındım Çocuk Gibi

Sığındım bir çocuk gibi
Kendime yine.
Çay koydum ocağa,
Şigaramı yaktım.
Konuştum konuştum,
Ben dinledim.
Yalnızlığımdayken,
Sensizken,
Böyle gömülmüşken,
Sessizliğe.
Yaşamak zor...

Zeliha Bicer

Son Veda Sana

Ağzım kurumuş,dilim damağıma yapışmış
Hani koşmuşum koşmuşum da yetişememişim
Öyle bir hal içindeyim şimdi
İçim kırık,biraz acı,biraz keder
Biraz da sen varsın
Yıllar geçmiş yaşananların üstünden
Hepimiz kendi payımıza düşeni almışız yaşamdan
Bazı zamanlarda yüreğimde bir yer kanıyor
Gözlerimin içine bakıp
-Seni artık sevmiyorum- deyişin geliyor aklıma
Hala içimde ince bir sızım var
Terkedilmek mi bunu yapan?
Anlamsız egom mu yoksa?
Yoksa ben seni gerçekten çok sevmiş miydim?
Kaçışlarımı yaşadım,koca şehir bile dar geldi bana
Aldım sonra sensizliğin verdiği yangında yaşamaya
Düşünüyorum da
Sen benim sevgilerimin temel taşıydın belkide
Bu gün seviyorsam hala sevgiye inanıyorsam
Yine sana borçluyum,
Yaşadığım iç sızımla,yangınımınla başetmeyi öğrendiğim içindir
Bunca yıllarda sana teşekkür edememiştım
Sanaydı bu son vedam ve şükranım.

Zeliha Bicer

Sonbahar

Biliyor musun
Yağmurlar vardı burada
Fırtınalar, esen rüzgarlar
Seni yaşattı bana
Sonbahar
Renginde hüzün taşıyor
Hüznümde sen
Hecem, gündüzüm, gecemsin
Olmasan da yanımda
Seni yaşıyor bana
Bu Sonbahar

Zeliha Bicer

Sonum ve Başlangıcım

Baktım ardıma,düğün gecende
Onca yıllardan bana kalan gözyaşlarım
Elini tutmuştum,yüreğimde sevgimle
Yıllar tüketti ikimizi.
Sen,kendi bencilliğinde
Ben, evimde bekleyen bir kadın
Ayrıldık
Ağladım.
Yatağıma yatarken,sensiz uyuyamadım
Alışmıştım kokuna sana
Beni sana bağlayan neydi aceba?
Alışkanlıklarım mıydı?
Ya da kendime itiraf edemeğim
Korkularım mı vardı?
Bu sabah uyandım
Bir kuş hafifliğinde gönlüm
Gözlerim başka bir umutla bakıyor
Aynaya baktım,saçlarımı düzelttim
Elime çantamı aldım
Ve
Sensiz ilk sabahımı yaşadım
Tunalı Hilmi caddesinde.

(Güzel yürekli bir dostumun,haketmediğı mutsuzlukları üstüne yazılmış bir şiir.Seni seviyorum güzel insan)

Zeliha Bicer

Susmalarım Sana Değil

Susmalarım, sana değil
Belki, kendime çoğu zaman
Belki de geğmesini istemediğim
Zamana..
Susmalarım, sendeki ben belki
Böyle suskunlarımda
Anlar mısın beni?
Elimi tutar mısın zamansız?
Kimbilir
Belki bu zamanlarda
Alır mısın beni duygularına?

Zeliha Bicer

Susuzum, Uykusuzum

Susuzum, uykusuzum
Gözlerim kan çanağı
Kar yağsa örtse İstanbul'u
Beyazlar içinde bir sen olsan
Aydınlatsan yüreğimi

Zeliha Bicer

Şair Dostlarıma..

Şiirlerim benimdi,özelimdi,paylaşamazdım
Antolojiyle kesişen yolumda sessizdim
Okudum yazılanları,dost nidalarını
Açtım içimi yazdım paylaştım
Ankaradan,Antalyadan,Aydından
Türkiye nin tüm illerinden
Aydınlık gönüllerden dostlar edindim
Yazmalarım yeni doğmuş bebek
Tuttum ellerinizden tek tek
Yürümeye başladım sayenizde
Hatalarımı,anlatamadıklarımı bağışlayın
Bir köprü kurun sevgi üstüne
Payıma düşeni aldım ben sizden yana
Yolumdaki ışığım kalemimdeki sıcaklığım
Merhaba benim şair dostlarım...

Zeliha Bicer

Şarkılarında Beste

Efkarlıyım, sızım sızım içim
Dilim lal, gözlerime baksan
Anlarsın bendeki seni
Düşümde, düşüncemde olduğundan beri
Çölde sussuz kalmış bedevi gibi
Özlerim seni
Güzel sözlerim yok
Bilmem böyle şeyleri
Yüreğim çağlarsa
Kalemimden damlar aşk
Yağmur damlası olsam
Şarkılarında beste
Gün doğumlarına saklasan beni
Biraz düşünsen
Biraz düşünsen..

Zeliha Bicer

Şehri Sevdalarımın

Denizin koca kayaları
Vuruşunu seyrediyorum
Her hırçın dalgada
Dimdik ayakta yaşam gibi
Deniz, hırçın ama
Güzel bir kız edasında gösterişli
Kayalar sessiz vakur
Gökyüzünün maviliği,
Suya akseden kısmında
Laciverte dönen rengi
Dalgaların beyazlığında
Martıların süzülüşü var
Vapurların düdükleri
Eskiden kalma bir şarkı
Keman eşliğinde söylenen
İstanbul
Huzurum,hüznüm,ayrılıklarım
Şehri sevdalarımın
Kimsesizliğimi hep yanımda taşıdım

Zeliha Bicer

Ŗiir Bunlara Bahaneydi.

Özledim zaten seni
Ŗiir bunlara bahaneydi.
Ütanır oldum artık.
Kulağına usuldan söylerken
Özlem türkülerini şarkılarını
Şarkılar da bahanemdi,
Anlatmak istediklerimdi.
Yazmak sana
Ama yalnız sana
Özlemek böyle birşey
Deli sanma beni, sakın ha!
Dedim ya
Ŗiir bahaneydi bunlara..

Zeliha Bicer

Ŗiir Perisi Grubuna Dörtlük

Ŗiir Perisi Grubuna yazdığım..
Ne yarenlik edenler, ne dost bildiklerimiz
Can acıdı yaşım aktı gel dediklerimiz
Anlamaz,duymaz seni,sevgiden bihaberler
Böyle vurdum duymaza bir çift sözün olmalı

Zeliha Bicer

Takvimde Yirmidokuz Şubat Vardır Sevgili

Açlığına tokluk, yokluğuna varlık
Simsıcak bir eldir sevmek.
Kiminin gözleri kapalıdır
Kimi alabildiğine sevecen
Sevmek, ağır ağır çıkmak yokuşu gibi
Öyle zor, öyle zahmetli
Aşka düşmek, karşıdakine değil
Yüreğinin sıcakıdır
Sana aittir büyütürsün seversin
Lime lime olursun el yüreği için
Sevmek beklemektir sevgili
Her gece sabaha erişir
Güç gelse de, güç tutsak da ellerini
Takvimde yirmidokuz Şubat vardır sevgili.

Zeliha Bicer

Tanrı' ya Olan Sevgimden..

Biriktirdim içimde
Ne varsa yaşamdan.
Taşıdım kendimce,
Mutluluğu, mutsuzluğu
Çaresizliği, aşkı sevdayı
Hüznü, sevinci
Bunca yüke rağmen
Kamburlaşmadı sırtım
Çünkü...
Tanrı' ya olan sevgimdi
Kuvvetimin temeli...

Zeliha Bicer

Tarçın Kokusu

Ne zaman martı gorsem
İstanbul duşer yureğime
Mutfaktaki hallerin
Ellerine sinen baharat kokusunda
En çok tarçın kokusu gelir
Tenin,ellerin , kahverengi gozlerin
Ne zaman duşsem yollara
Çıglık çıglık sevdam gelir

Zeliha Bicer

Temmuz'um

Vur, yüreğimin en kanlı yerlerini
Sil, acılarımın en gizlerini
Bak gözlerime, yaklaş
Dudağındaki o gamzeden
Öpeyim seni
Temmuz'da gelenim, sıcaklığım
Al en kuytunda sakla beni
Öyle masum öyle deli..

Zeliha Bicer

Tenimde Teninin İzi Var

Tenimde teninin izi var
Gözlerimde rengi gözlerinin
Seviyorum deyişin hala kulaklarımda
Bekleyişlerimden vazgeçtim
Yaşıyorum sevdayı kendimce
Şarkımız çalıyor radyolarda
İçim sızlıyor dinledikçe
Başka dudak değdi mi sana
Ruhuna dokundular mı
Ben direniyorum hala
Ne umudum var
Ne umutsuzluğum
Şiirlere döküyorum
Konuşuyorum kendimle
İşte böyle, gece gözlüm
Gittin gideli değişen bir şey yok içimde
Yine sen, sen yine

Zeliha Bicer

Tenimde, Kokun Kaldı

Sarıldım sana, saklım
Gün ısıdı dudaklarımda tebessümle
Adımı söylerken, sesinin tınısındaki
Beni bin adım yaklaştıran
Elimi tut, yaklaş
Öpmek istiyorum dudaklarından
Kulağıma söyleyeceğin
Özlem sözcüklerini sırala
Sevmenin ilk adımı
Günaydınım, tenimde kokun kaldı

Zeliha Bicer

Ulaşılmaz

Yolun sonundasın bazen rüyalarımda,
Hani koşsan yanıma gelecekmissin gibi
Sonra birden ufuk çizgisi oluyorsun
Öyle güzel öyle ulaşılmaz
Gün doğuşundaki kızılığın eşliğinde
Marti kanatları var gökyüzünde
Demistim yar demistim
Ben hep seni marti cıgığında
Sakladım diye.

Zeliha Bicer

Umuda Yolculuk

Gölüşünden yıldızlar iner yeryüzüne
Sonra güneş açar gecenin karanlığından
Buz tutmuş yüreğimde sığağım olursun
Bakma sen suskun durduğuma
İçimde fırtınalar
Anımsarım ilk öpücüğünü
Beni yok yere üzdüğünü
Sonra dokunuşun düşer yadıma
Sen düşersin kocaman
Yağmurlar iner gözlerimden
Sevgim çoğalır umuda

Zeliha Bicer

Unut Gittiğin Yerde Beni

Unut gittiğin yerde beni
Hatta, ay içmelere bile saklama
Paylaştığımız aynı yataktaki sıcaklığı
Yok say birden istersen
Vapurları, martıları severim bilirsin
Git hadi..
Onlar yeter bana olmadığın zamanlarında
Sonra sevmeyi öğretti hayat bana
Aşkı öğretmediler onu hep içimde taşımıştım
Mutlu olmam kimseye bağlı değildi aslında
Bir kuş sesinde, bir çocuk elinde, vapur salınışlarında
Bir de Sezen'in Bıçak Yarasında
Yüreğimin ikiye bölünüşlerinde, Salacak'ta teslimim
Şimdi, aynı yer aynı saat ve hep aşkla yüreğim

Zeliha BİÇER

Zeliha Bicer

Unutmak

Unutmak,
Kolaya kaçmasıdır insanın
Yaşamı hafife almasıdır.
Unutmak,
Sevilene yapılan en büyük hakaret
Di li geçmiş zamanlarda
Kalsa da sevda
Yaşadıklarını yüreğinin bir köşesinde
Saklamak gerek...

Zeliha Bicer

Utanmıyorum, Özledim Demekten

Gel,
Utanmıyorum özledim demekten
Seviyorum, sesini duymam lazım
Gel,
Unuttum ne yaşanmışsa
Gel
Sana ihtiyacım var

Zeliha Bicer

Üşüyorum Diyen Sesin

— Henüz yaz gelmedi, üşüyorum__diyor sesin
İşıtsan yine sıcaklığında
Özledim.

Ben dün gece içtim.
İçtikçe döndü başım
Denizin tuzlu tadı
Aynı tenin
Güneş öyle yakıyor ki bedenimi
Gökyüzü yıldızlarla dolu
Hatta yeni Ay çıkmış gördüm
Diledim seni
Yükselen müziğin nağmesinde
Şarkılardan fal tuttum
Hep aşk çıktı
Hep sen oldu şarkılar.

Zeliha Bicer

Vazgeçtim

Hep bir umut içimde, hep güneş doğumuna gebeyim gecelerde
Gözyaşımın ıslattığı yastıklarımda görmelisin gerçek yüzümü
Vazgeçtim yaşamın eteğinden tutmayı
Vazgeçtim artık güneş doğumlarını seyretmeyi
Sen olsan da yaşamımda, yetmiyor canım
Yetmiyor kurtarmaya beni karanlıklarımdan
Seni çekemem bu girdaplara olmamalısın
Gelmemelisin benimle bırak elimi
Tutma artık,
Yalnızlığımı seçiyorum bu yollarda
Gelecek yok, sen yoksun, kimse yok
Yalnızım bu kadar

Zeliha Bicer

Ve Biliyordum ki..

Sabah uyandım,
Gün ışığı pencereme vuruyordu
Rüzgarın esintisi duyuluyordu.
Gökyüzüne baktım
Gri beyaz bulutlarla bezenmişti
Seni düşündüm.
Gittiğin gün de yine gri beyaz bulutlar vardı
Rüzgar esiyordu,deniz hırçındı
Sevgim gibi
Bencildim belki
Hep kal istedim yanımda
Dilime gelen onca kelimelerden
Birini söyleyemedim.
-Gitme- demelerim vardı
-Gitme- demenin tüm çeşitlerini ezberledim
Söylemek için
Belki gitmezdin o zaman
Diyemedim ama..
Biliyordum ki gitmen gerek
Biliyordum ki bensiz kalmak
Benim sensiz kalmamdan daha acı
Ve biliyordum ki
Seviyorsun beni...

Zeliha Bicer

Veda

Gözümün içi yaş doldu, söylediklerin içimi acıtıyor
Yıllarımı vermişken sevgimize, ayrılmak zor
Çok mu diledim sanırsın, içime akıtırken gözyaşlarımı
Söylemek istediklerim hep yarım kaldı
Yarımlarımlarda yanımda olma,istemiyorum
Tüketmişken yaşamı,ucundan tutamıyorken
Kahpe karanlıklarına istemem seni,gelme

Zeliha Bicer

Vurgun

Balıkçıların vurgun yemesi gibi
Hangi durakta bekleyip
Dinlendireceğini bilmezsen yüreğini
Daldığın gibi çıkarsan
Lal olur dillerin
Gözlerinde hep o yar
Dilinde şarkılar
Bir martı kanadına yüklersin sevgini
Ve
Bulutların hep yağmur yüklü olur.

Zeliha Bicer

Yadettim Sizi

Saniye Erol a

Resmine baktıkça
Gülen yüzünü görüyorum
İçten ağlayan gözlerin var
Da Vinci nin tablosundaki gibi
Hüzünlü gülümsemelerin
Kadınız biz,
Güleriz ağladığımız yerde
Tutarız dost elini,
İncitse de bizi
Erdem sayılır oldu artık
Yüreklerde taşınan sevgi

Berrin CİVGİN e

Zor günümde,mutlu anımda
Hep yanımda olan
Dürüstlüğü dostluğu ile
Etrafa örnek insan

Raguel BATI ya

Kocaman yürek içinde
Çocuk gülümsemesi
Öyle içten öyle duru
Seni de çok sevdim
Güzel kızım benim

Nevin ÖZVERİ ye

Bilmezdim tanımazdım
Sonra şiirleriyle tanıştım
Seslenişindeki dizelerde
Bazı kendime rastladım
Kesişmelerim bu yüzden
Gülümsemesi eksik olmaz yüzünden

Hatice BEDİROĞLU na

Yürürken yolda karşıdan gelen biri
Ürktüm birden dedim kim bu deli
Karanlık içinde aydınlık yüzüyle
Hoşgeldin dünyama Hatice

Sacide ŞİMŞEK e

Sıcak esintili yerlerin kadını
Ağlarken gülmeyi bilen
Saklanır kimi zaman herkesten
Gönül gözü açık Sacide'm

Saadet ÜN e

Anadolu kokar buram buram
Sert yüzünde kalan acılar
Yüreginde sevgi dolu damlalar
Dostluk denen yolda
Tuttum elinden korkmadan

Nisan Serap MURATOĞLU na

Bir dinletide rastgeldim
Hoş anlatımı,sıcacık bakışları
Yazdıkları ve sohbetleri
Bahar esintisi getirdi

Ayşe GÜL NİSANCA ya

Kimi insanda Tanrı vergisi zerafet
Bakışları ceylan ürkekliğinde
Konuşurken yavaş ve kısık sesi
Dostu olmak onun biraz hüner işi

Selma İZCİMEN e

Mahsunluk sana miras sanki
Öyle savunmasız durursun ki
Rüzgara kapılmış bir yaprak misali
Gözünün irisinde yaş saklı
Çocuk korkusuyla bakarsın
Tut ellerimden diye..

(Dostlar Selma İZCİMEN dostumu yazmıştım ancak buraya geçirirken atlamışım. Seni hiç unutmuyum canımm :)))

(Antolojiye girdiğim tarihten itibaren, burada bulunan çoğu kişilerden,yazdıklarından çok şey öğrendim. Bunları yazmak içimden geldi.Birebir görüştüğüm yüreğimde yer eden bu dostlarımı böyle yad etmek geldi içimden. Ancak birebir görüşmeyip burada yüreklerini okuduğum dostlarımı da yok sayamam. Herkese sevgi ve saygımla)

Zeliha Bicer

Yakışmaz

Yakışmaz bana hasretler,hüzünler
Hele sensiz kalmak
Hiç yakışmaz
Sahipsiz sanma beni
Hep senleyim..

Zeliha Bicer

Yalnızlığım

Yalnızlığım, içimdeki kırıklığım
Deli rüzgarım,hüznüm
Yalnızlığım,simitcinin sesi
Evlerin sarı ışıkları
Yalnızlığım,arkadaşım dostum soluğum
Yalnızlığım,sensizliğimdeki günbatımım
İstanbul um

Zeliha Bicer

Yalnızlığım 2

Yalnızlığım, kocaman boşluğum
İç çekmelerim kendimle kavgalarım
Yalnızlığım saatin sesi
Radyolarda çalınan hüznünlü şarkılar
Yalnızlığım yürüdüğüm yollar
Biriken ama akmayan gözyaşlarım
Yalnızlığım günbatımım
Yalnızlığım martılarımda sessiz çığlıklarım

Zeliha Bicer

Yalnızlık Dedim de..

Seviyorum seni,tüm sevmemişlere inat
Yalnızlık dedim de, aklıma sen geldin
Yalnızlık dedim de, yağmur yağdı
Yalnızlık dedim de, dememiş olayım istersen
Hiç yalnızlığı katmayalım bu geceye
Kaç kişi var böylesi uzakta
Böylesi yakın
Yalnız değilim...Aşkım

Zeliha Bicer

Yanımdayken Sen..

Yanımda dururken sen
Hani gelmişken,
Hasretim bitmiş
Sanırken ben.
Yanılmışım, desem
Gidişinin yükü varken,
Omuzlarımda.
Seni terketmek yine
Zor geliyor desem.
Desem ki;
Gitme!
Desem ki; hasretim
Desem ki; sevgilerim var
Haykırışlarımı içimde saklatma
Saklatma ey yar! !
Martılarım eşlik etsin bana
Salacak' taki içmelerimize yine
Gitmesen, sen..
Gitmesen diyorum!
Beni boğarken tüm bunlar
Gelsen bir bagbozumu yine bana
Gelmişsen diyorum hani
Gitme.. gitme.. gitme...

Zeliha Bicer

Yapma, Yağmurla Girme İnada..

Gözlerimin yaşı döküldü, yağmurla inatlaştı
Yapma, yağmurla girme inada
O sevgimin çokluğu, sense acımın ölçüsü
Gözyaşım ak sen
İndikçe yanağımdan damlaların
Hüzün kalkar yüreğimden
İnlatlaşmıyor artık gözyaşım
Damla damla ak yüreğime yağmur
Sevgim biriksin sevdiğime

Zeliha Bicer

Yarab

Benim tek dostum var sensin Yarab
Hiç usanmaz dinlersin avutursun beni
Söz sende kalır yürek sende
Senle gülerim senle ağlarım
Hiç acıtmazsın canımı hep sararsın
Sana açılan ellerimde sıcaklığın olur
Akıttığım gözyaşımda hüsrânlarım umutlarım
Sen hiçbir kulunu geri çevirmez
Her derdimize deva mutluluksun Yarab

Zeliha Bicer

Yaşamımda Sakladıklarımın Arasındasın

—Gidiyorum yine bu şehirden
—Ayaklarım geri geri—
Ahh bu şarkı ahh
Sezen'i kendimizle bütünleştirdiğimiz
Bakışlarındaki o çaresizliği
Yüreğini nasıl bırakıp gittiğini anımsıyorum
Otobüs camlarında bıraktığın ellerinin sıcaklığını
Tutmuşsun gibi hissettiğim
Yosun tutmuş şimdi sevdamız
Uzarlarda duyduğum şarkılardasın
Ne zaman körfeze gitsem
Salacak'ta ne zaman gün batımını izlesem
Yüreğim sana kadeh kaldırır
Yaşamda sakladıklarımın arasındasın.

Zeliha Bicer

Yeter

Şarkılar dinle
Yağmur yağsın pencerene
Sardunyalara açmış
Kırmızı pembe
Şandığından çıkarttığın
Örtüyü ser
Naftalin kokan
Bir çay demle
Yudumlarken usul usul
Düşün beni
Yeter

Zeliha Bicer

Yılık Atları

Sen gecelere sığdıramazsın beni
Yılık atları gibi dört nala koşarım
Yeşillerde, dağlarda tepelerde
Karaya bulayamazsın beni
Ben beyazım,sabahım
Günüm, güneşim
Ben
Sevenim..

Zeliha Bicer

Yine ben, ben yine

Her sonbahar sensizlik üstüne yazılmış bir destan
Dökülen yaprakların sarısında senin saçların
Kızılığında ise kızgınlığın var
Her sonbahar senin aşkın
Özlemlerin, sevginin, sensizliğin
Kadehlere sıgdırdığım kederlerim var
Vuruyor dalgalar kıyısındaki kayıklara
Resmin yakamozlarda
Ben yine dertliyim, yine sarhoş
Yine sensiz içmekteyim seni
İstanbul bu, martılar alay ediyor
Salacak ta çay içimi duruyor
Kız kulesi biliyor halimi
Birde deli yüreğim.

Zeliha Bicer

Yine İstanbul

YİNE İSTANBUL
Yaş gözde sevgi
Yürekta sıcaklık
Gün batımı hüzn
Ayrılık, hasret
Salacak sen, İstanbul'da
Gizli, gizemli soluk soluğa
İstanbul; edebim sonsuzluğum
İstanbul, kaybolduğum
Martılar,sensizlik bilirsin
En çok ben, ben en çok İstanbul'um
Zeliha BİÇER

Zeliha Bicer

Yine sensizim

İçtim, içtim sonra yazdım içkiye sığınmadı kalemim,
Hep sen diye yazdım hep sen diye haykırdı dizelerim
Sayfalara inat yazdı, yazdı kalemim
Sen ise uyuyorsun hala,o soğuk ülkenin kollarında..
Uyan sevdiğim uyan, gün ışımakta
Yine sensiz.. yine sensizim...

Zeliha Bicer

Yiten zaman

Aldırma sen, yiten zamana
Acıtmasin seni.
Yıllarına dönüp baktığında,
Sevgimizi gör yeter...

Zeliha Bicer

Yok Sayma

Hala okuyorsan yazdıklarımı
Hala düşünüyorsan beni
Başka tenlere yüreklerdeysen
Bende bir sevgili edinmişsem
Bu seni unuttum demek değil
Nakış nakış, ses ve ses
Dize dize herşeyde sensen
Özlemindeyim sığağında
Oysa sen hiç gitmedin ki benden
Oysa hep varmışsın
Çılgınca bir avazda tükettin bizi
Yok sayma ne olur yok sayma

Zeliha Bicer

Yoksun işte

Saat gecenin yarısını çoktan geçmiş
Belki bir ses duyarım diye bekliyorum
Telefona bakıp duruyor gözlerim
Ama..
Yoksun!

Sensizlik bu kolay değil
Biliyor musun?
Kaç kere döndüm tövbemden
Kaç kere evimin kenarındaki
Direğe söylendim
Ama..
Yoksun..
Yoksun işte! ! !

Yokluğun yakıyor beni
Yağmurda dinmedi bir türlü
Sana sevgimi hatırlatıyor
Damlalar vurdukça pencereme
Sen geldin sanıyorum
Ama..
Yoksun!

Rıhtımdaydım bugün düne inat
Özlemişim deniz kokusunu
Martı sesini
Dediler ki bana hep
'SEVİYOR SENİ'
Ama..
Yoksun
Yoksun iştee! ! !

Bu sensizlik kahrediyor beni
Çemberim daralıyor
Nefesim kesiliyor
Gel artık ne olur
Ama..
Yoksun
Yoksun işte..

Zeliha BİÇER

Zeliha Bicer

Yoksunum

Üstümde, senin giydiğin kazak
Yıkamadım biliyor musun?
Kokun sinmişti üzerine
Gözümü kapasam ,sen
Açsam, yokluğun
Bir parça yoksunum..

Zeliha Bicer

Yolum Uzun Benim

Uzun bir yoldayım,karanlıklar içinde yürüyorum
Sensizliklerin vermiş olduğu hüznlerimi yanıma aldım
Aydınlıklarım yalnızca sevgim
Korkuyorum ama yürüyorum sensiz
Aldım dersem yalan
Öyle özledim ki seni
Günün her aydınlanmasında
Elim elini tutmak istiyor
Hüznlerimi sarmayı öğrendim
Senin yerine
Şarkılarım bana senin dediğin sözleri fısıldıyor
Yaşamı böyle karşıladım senden sonra
Ancak böyle nefes alabildi yüreğim,

Zeliha Bicer

Yüküm Sen

Yüküm sen,istediğim de sen
Sevmenin yükü olur mu?
Deme sakın! !
Hafifletmiyor hiçbirşey seni
Eksiltmiyor da üstelik
Kederini hissetmesem gidişlerinin,
Yağmura eşlik edemezdi gözlerim
Yükünü, ne zaman çekse yüreğim
Dipsiz kuyularda sanırım kendimi.
Ben, hamalınım senin
İçimi titreten hasretlerin
Gidişinin zulmünü getirir
Martılarım eşlik etti yine
Gittiğin vapura
Dilimdeki elveda
Avuçlarıma dökülen yaşımla
El salladım sevdiğim sana..

Zeliha Bicer

Yüregimde Biraz Gam Var

Yüregimde biraz gam var
Biraz hüzün,
Biraz sen.
Yemyeşil kesilirim birden
Gözün gözüme değdiği zaman.
Yüregimde bulutlar yüklü,
Zamansız yağın
Yağmur damlaları var.
Yolları düşünsem biran
Gidişin gelir aklıma
Buz kesilirim o zaman.
Martılarım geliyor rıhtımda yürürken,
Çıglıklarında kanatlarında sevgim.
Çırpındıkça onlar karşımda
Serinliğim olur.
Sevgim birikir yine
Dereden geçer ırmak olur
Gelişlerin de
Gidişlerin de
Ölsün yar...
Sen benlesin..
Beni seviyorsun ya!
Bu yeter!
Bu yeter!
Yüregime....

Zeliha Bicer

Yüreğime Açılan Cennetimsin Benim

Bir bahçeye girmiş gibi gönlüm
Öyle renkli,öyle güzel öyle saf ki çiçeğim
Seninle açılan pencerelerimin
Mutluluğu, huzuru, sevgisi var
Şükrettim Tanrı'ya defalarca
Ömrümün bu sonbaharında
Kapı çalıp geldiğin için
Dostluğunu,arkadaşlığını sevdim
Seninle güldüm,ağladım,sevindim
Bana yaşam yoldaşım dedin
Yüreğime açılan cennettimsin benim.

Zeliha Bicer

Yüreğime Yüzünü Gözünü Çizdiğim

Sen sev beni
Beyazında sakla aşkın
Al kuytuna
Sen, dağınık saçlarında
Sev beni
Yüreğime , yüzünü gözünü çizdiğim
Rüzgarım , bulutum
Ben seninle İstanbul'um

Zeliha Bicer

Yürek Sızımdaki Sevgiliye

Dün mektubun geldi bana,
Uzun yıllardan sonra
Senden gelen ilk haber,
Yazını tanıdım
Korkttum zarfı açmaya
Ne söylemişti yine dilin de
Neler yazmıştı kalemin.
Neler çekmişim onca zamanda
Ne çok ağlamıştım sensizliğe
Yüreğimin ağlamasına alışmıştım
Hatta biraz buruk kalsa da
İçimdeki sen,sana bile alışmıştım
Mektubunu alana kadar
Karşımdaydın sanki o an gözlerini düşündüm
Ellerin geldi aklıma,ne güzeldi ellerin
Bir piyanistin parmakları gibi
Şimdi ise mektubun ısıtıyor elimi
Açmaya korktuğum
Sensizliğimin seni sanki elimde
Sensizliklerim okyanus gibi
Sonra
Gözyaşım da aktı usulca
Ben mektuba bakarken
Bir damla düştü üzerine
Ben sensizliğime alıştım
Açamıyorum senden geleni
Yazdıklarını okuyamıyorum
Korkuyorum
Ya bana dön dersin diye..

Aydınlı Şairler etkinliği için yazılmıştır.

Zeliha Bicer

Zor mu?

Dün yine bekledim seni
Kulağım telefon sesinde
Yüregim zincirden boşalan
Saat gibi
Akrep, yelkovan karışmış
Yönleri belli değil.
Aramıyorsun
Bekliyorum
Sensizim
Damla damla süzölürken yaşıım
Yanaklarımdan,
İstanbulda yağmur yağıyor
Geceden beri.
Şarkılar hep hüzünlü
Şiirler de keder yüklü
Sensizliğimin karasındayken ben
Beyaz sabahlara uyanabiliyor musun?
Bensiz...
Aklında mıyım yar?
Zindanlardayım,
Bakışlarım kör
Yönüm sen
Yapma ne olur.
Güneş gibi gel
Isıt beni,tut elimi
Seni seviyorum demek
Bu kadar zor mu?

Zeliha Bicer